

ประมาณการ เศรษฐกิจไทย

ประจำไตรมาสที่ 3/2566

THAILAND'S ECONOMIC OUTLOOK

Quarter 3/2023

สารบัญ

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

บทสรุปผู้บริหาร ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2566	2
Executive Summary Thailand's Economic Projections for 2023.....	5
สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2566	8
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2566	26

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators).....	37
---	----

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง ไตรมาสที่ 3 ปีงบประมาณ 2566	42
(ตุลาคม 2565 – มิถุนายน 2566).....	42

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 2 ปี 2566	50
--	----

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: Macroeconomic Analysis Briefings

ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของพื้นที่ EEC ตอนที่ 2	58
Rethinking the Local Currency Trade Illusion: an Investigation on Exchange Rate Volatility	63
Thailand Debt Analysis	70
Post-Covid Influence of Interest Rates & Exchange Rates on Thailand's Stock Exchange Movement	83

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2566

“เศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.5 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยว และอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องประกอบอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง

อย่างไรก็ดี ยังต้องติดตามแนวโน้มเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยที่จะส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าของไทยในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 และสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกที่ยังมีความไม่แน่นอน”

นายพรชัย ฐีระเวช ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลัง แถลงผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2566 ว่า “เศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.0 ถึง 4.0) ขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2565 ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 ต่อปี โดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวและอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียที่เพิ่มขึ้นมาก ซึ่งคาดว่าทั้งปี 2566 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 29.5 ล้านคน ขยายตัวที่ร้อยละ 164.2 ต่อปี และมีรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 1.25 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 243.8 จากปี 2565 และการบริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.0 ถึง 5.0) ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และแรงกดดันของอัตราเงินเฟ้อที่คลี่คลายลง สำหรับการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.1 ถึง 3.1) จากความเชื่อมั่นของเศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มกลับมาดีขึ้นตามทิศทางของเศรษฐกิจโดยรวม อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มสหภาพยุโรปยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญของไทย จึงคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐจะหดตัวที่ร้อยละ -0.8 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -1.3 ถึง -0.3) นอกจากนี้ การบริโภคภาครัฐคาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ -2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -2.6 ถึง -1.6) ในขณะที่การลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.7 ถึง 2.7) โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ที่ล่าช้ากว่าปีที่ผ่านมา

ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 1.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.2 ถึง 2.2) เนื่องจากแรงกดดันจากราคาสินค้าในหมวดพลังงานได้คลี่คลายลงตามลำดับ ประกอบกับมาตรการบรรเทาภาระค่าไฟฟ้าของภาครัฐที่ช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน สำหรับเสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบริการมีแนวโน้มจะกลับมาเกินดุลตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2566 มีแนวโน้มที่จะกลับมาเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 ของ GDP

ทั้งนี้ โฆษกกระทรวงการคลังได้กล่าวทิ้งท้ายว่า สำหรับปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ซึ่งต้องติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) ความต่อเนื่องในการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

นักท่องเที่ยวจากประเทศหลัก ๆ เช่น จีน มาเลเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย และรัสเซีย 2) สถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ส่งผลต่อทิศทางเงินเฟ้อในประเทศ 3) สถานการณ์เศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและเศรษฐกิจจีน และ 4) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ เช่น ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน การแข่งขันเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างจีนและสหรัฐฯ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและการค้าระหว่างประเทศ

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2566

	2566f			
	2564	2565	ณ ก.ค. 66 เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ				
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	1.5	2.6	3.5	3.0 ถึง 4.0
2) อัตราการขยายตัวของการบริโภค				
- การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	0.6	6.3	4.5	4.0 ถึง 5.0
- การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.7	0.2	-2.1	-2.6 ถึง -1.6
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน				
- การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.0	5.1	2.6	2.1 ถึง 3.1
- การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.4	-4.9	2.2	1.7 ถึง 2.7
4) อัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	11.1	6.8	6.6	6.1 ถึง 7.1
5) อัตราการขยายตัวของปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	17.8	4.1	3.9	3.4 ถึง 4.4
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	32.4	10.8	8.7	5.6 ถึง 11.8
- มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)	19.2	5.5	-0.8	-1.3 ถึง -0.3
- มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)	27.7	15.3	-0.1	-0.6 ถึง 0.4
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	-10.6	-17.4	4.2	1.5 ถึง 6.9
- ร้อยละของ GDP	-2.1	-3.5	0.8	0.3 ถึง 1.3
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	1.2	6.1	1.7	1.2 ถึง 2.2
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	0.2	2.5	1.5	1.0 ถึง 2.0
สมมติฐานหลัก				
<u>สมมติฐานภายนอก</u>				
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	5.7	3.4	2.8	2.3 ถึง 3.3
2) ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	69.2	95.4	79.0	74.0 ถึง 84.0
<u>สมมติฐานด้านนโยบาย</u>				
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	32.0	35.1	34.0	33.5 ถึง 34.5
4) รายจ่ายภาคสาธารณะ (ล้านล้านบาท)	4.01	4.12	4.11	4.01 ถึง 4.21
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	0.4	11.2	29.5	28.5 ถึง 30.5

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2023

“The Thai economy is projected to expand by 3.5 percent in 2023, mainly driven by the growth of the tourism sector and robust domestic consumption supported by lower inflation. Nevertheless, Thailand's major trading partners economic trends, as they may impact Thailand's export in the latter half of the year, along with the uncertainties arising from geopolitical tensions should be closely monitored.”

Mr. Pornchai Thiraveja, Director General of the Fiscal Policy Office, and Spokesperson of Ministry of Finance (MOF), stated that **“Thai economy is anticipated to expand by 3.5 percent (within the range of 3.0 to 4.0 percent) in 2023”** continuously recover from 2022 where the economy expanded 2.6 percent. The key drivers of this year's economy consist of improved consumption and the continued growth of tourism sectors, particularly from the increasing of Asian tourists, are the main supports in Thai economy growth. International tourists is forecasted to be 29.5 million tourists (164.2 percent YoY) and expected to generate income of 1.25 trillion baht (243.8 percent YoY). This will result in continuous growth of tourism sector and related service businesses, in line with the domestic economic recovery. Private consumption is anticipated to increase 4.5 percent (within the range of 4.0 to 5.0 percent) due to the recovery of household incomes and a reduced inflation rate, which helps increase consumption. Private investment is expected to rise 2.6 percent (within the range of 2.1 to 3.1 percent) based on higher confidence in overall domestic economy. However, the tightening monetary policies from developed countries such as United States and European Union still have effects on Thailand's major trading countries. As a result, the export value of goods in USD is expected to experience a slight contraction of -0.8 percent (within the range of -1.3 to -0.3 percent). Furthermore, government consumption is expected to reduce by -2.1 percent (within the range of -2.6 to -1.6 percent) and government investment is expected to grow 2.2 percent (within the range of 1.7 to 2.7 percent), partly due to the delayed budget expenditure in 2024 fiscal year.

Regarding to Thailand's economic internal stability, the headline inflation rate is expected at 1.7 percent (within the range of 1.2 to 2.2 percent) due to lower global energy and government electricity subsidy which have eased the pressure on production costs. In terms of external stability, the service balance is expected to shift to a surplus, primarily

driven by the strong growth of international tourists, leading to the current account balance potentially returning to a surplus of 4.2 billion USD, equivalent to 0.8 percent of GDP.

Moreover, the Ministry of Finance Spokesperson also highlighted, “Thailand’s economic outlook could be influenced by several factors, and the following factors that should be closely monitored: 1) The potential for higher-than-expected and consistent recovery of foreign tourists particularly from China, Malaysia, South Korea, India, and Russia. 2) The global oil situation and its impact on the inflation rate in Thailand. 3) The global economic situation especially in United States and China. 4) Geopolitical tensions on a global scale, such as Russia-Ukraine war, the strategic competition between United States and China which could affect global supply chains and international trades.

Major Economic Assumptions and Thailand's Economic Projections for 2023

	2021	2022	2023f as of July 2023	
			Avg	Range
Projections				
1) GDP Growth Rate (percent y-o-y)	1.5	2.6	3.5	3.0 to 4.0
2) Real Consumption Growth (percent y-o-y)				
- Real Private Consumption (percent y-o-y)	0.6	6.3	4.5	4.0 to 5.0
- Real Public Consumption (percent y-o-y)	3.7	0.2	-2.1	-2.6 to -1.6
3) Real Investment Growth (percent y-o-y)				
- Real Private Investment (percent y-o-y)	3.0	5.1	2.6	2.1 to 3.1
- Real Public Investment (percent y-o-y)	3.4	-4.9	2.2	1.7 to 2.7
4) Export Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	11.1	6.8	6.6	6.1 to 7.1
5) Import Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	17.8	4.1	3.9	3.4 to 4.4
6) Trade Balance (USD billion)	32.4	10.8	8.7	5.6 to 11.8
- Export Value of Goods in USD (percent y-o-y)	19.2	5.5	-0.8	-1.3 to -0.3
- Import Value of Goods in USD (percent y-o-y)	27.7	15.3	-0.1	-0.6 to 0.4
7) Current Account (billion U.S.)	-10.6	-17.4	4.2	1.5 to 6.9
- Percentage of GDP	-2.1	-3.5	0.8	0.3 to 1.3
8) Headline Inflation (percent y-o-y)	1.2	6.1	1.7	1.2 to 2.2
Core Inflation (percent y-o-y)	0.2	2.5	1.5	1.0 to 2.0
Major Assumptions				
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y-o-y)	5.7	3.4	2.8	2.3 to 3.3
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	69.2	95.4	79.0	74.0 to 84.0
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	32.0	35.1	34.0	33.5 to 34.5
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	4.01	4.12	4.11	4.01 to 4.21
5) Number of foreign tourists (Million)	0.4	11.2	29.5	28.5 to 30.5

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2566

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

สศค. ประเมินภาพรวมอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 ต่อปี (YoY) ในปี 2566 ไม่เปลี่ยนแปลงจากประมาณการครั้งก่อน ณ เมษายน 2566 ซึ่งการประเมินภาพรวมดังกล่าวมีความใกล้เคียงกับการคาดการณ์ของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้ง IMF โดยในช่วงครึ่งปีหลัง คาดว่า เศรษฐกิจคู่ค้าหลักของประเทศไทยส่วนใหญ่จะเริ่มมีทิศทางที่ปรับดีขึ้น เนื่องจากสถานการณ์การติดขัดของห่วงโซ่อุปทานที่เริ่มคลี่คลาย และตลาดสินค้าพลังงานและอาหารของโลกเริ่มปรับเข้าสู่ภาวะสมดุลมากขึ้น นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเริ่มกลับเข้าสู่เป้าหมายที่ธนาคารกลางประเทศต่าง ๆ ตั้งเอาไว้ ขณะที่ เศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2566 คาดว่า จะยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภค การท่องเที่ยว และการลงทุน อย่างไรก็ดี อัตราดอกเบี้ยที่ยังคงอยู่ในระดับสูงและความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในบางพื้นที่ จะยังคงเป็นปัจจัยฉุดรั้งที่สำคัญต่อการผลิตและการส่งออกในปีนี้อย่างมีนัยสำคัญ ทำให้ภาพรวมอัตราการขยายตัวเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของประเทศไทยส่วนใหญ่ทั้งปี 2566 ยังคงมีทิศทางที่ชะลอตัวลงจากปี 2565

สำหรับปัจจัยเสี่ยงในระยะต่อไปที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ 1) สถานการณ์สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยืดเยื้อ รวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในพื้นที่อื่น ๆ เช่น ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน การแข่งขันเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างจีนและสหรัฐฯ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและการค้าระหว่างประเทศ 2) สถานการณ์การเงินโลกที่ยังคงตึงตัวและความเสี่ยงด้านเสถียรภาพทางการเงิน อันเป็นผลจากการดำเนินนโยบายทางการเงินที่เข้มงวดผนวกกับการเพิ่มขึ้นของหนี้สินทั้งภาคเอกชนและภาครัฐเรือนในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 สร้างแรงกดดันต่อการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุน และ 3) สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและยุโรปโซนที่ยังชะลอตัว รวมทั้ง สถานการณ์เศรษฐกิจจีนที่อาจฟื้นตัวได้ช้าและอ่อนแอกว่าที่คาด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน รวมทั้งการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2566

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละ)

ประเทศคู่ค้าหลักเรียงตามสัดส่วนการส่งออกปี 2565	2564	2565				2565	2566		ทั้งปี 2566F
		Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	Q2	
15 ประเทศ (79.1%)	5.7	3.8	3.5	4.2	2.3	3.4	2.8	N.A.	2.8
1.สหรัฐฯ (16.6%)	5.9	3.7	1.8	1.9	0.9	2.1	1.8	2.6	1.1
2.จีน (12.0%)	8.4	4.8	0.4	3.9	2.9	3.0	4.5	6.3	5.2
3.ญี่ปุ่น (8.6%)	2.2	0.6	1.7	1.5	0.4	1.0	2.0	2.0	1.2
4.ยูโรโซน (6.8%)	5.4	5.4	4.2	2.4	1.8	3.4	1.1	0.6	0.7
5.เวียดนาม (4.6%)	2.6	5.1	7.8	13.7	5.9	8.0	3.3	4.1	5.0
6.มาเลเซีย (4.4%)	3.3	4.8	8.8	14.1	7.1	8.7	5.6	2.9	4.3
7.ออสเตรเลีย (3.9%)	5.2	3.1	3.1	6.0	2.6	3.7	2.3	N.A.	1.7
8.อินเดีย (3.7%)	8.9	4.0	13.1	6.2	4.5	6.7	6.1	N.A.	6.2
9.อินโดนีเซีย (3.6%)	3.7	5.0	5.5	5.7	5.0	5.3	5.0	5.2	4.8
10.สิงคโปร์ (3.6%)	8.9	4.0	4.5	4.0	2.1	3.6	0.4	0.5	1.4
11.ฮ่องกง (3.5%)	6.4	-3.9	-1.2	-4.6	-4.1	-3.5	2.9	1.5	2.2
12.ฟิลิปปินส์ (2.6%)	5.7	8.0	7.5	7.7	7.1	7.6	6.4	4.3	5.5
13.เกาหลีใต้ (2.2%)	4.3	3.1	2.9	3.2	1.4	2.6	0.9	0.9	1.6
14.ไต้หวัน (1.6%)	6.5	3.9	3.0	3.6	-0.8	2.4	-3.3	1.4	2.0
15.สหราชอาณาจักร (1.4%)	7.6	10.6	3.8	2.0	0.6	4.1	0.2	0.4	-0.2

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.

1.1 เศรษฐกิจสหรัฐฯ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 16.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมในปี 2565)

➡ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 (ตัวเลขเบื้องต้น) ขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 1.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (ขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.4 เมื่อคำนวณแบบ annualize rate ส่งผลให้เศรษฐกิจสหรัฐฯ ครึ่งปีแรกขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นผลจากการบริโภคในประเทศที่ยังเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวเพิ่มขึ้นในระดับที่สูงที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาส 3 ของปี 2563 ขณะเดียวกัน

ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราการว่างงานของสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 3.6 ของกำลังแรงงานรวม ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อแม้จะยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมาย แต่ก็ทยอยปรับตัวลดลงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การส่งออกขยายตัวชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การนำเข้าหดตัวแรงขึ้น ดัชนีในภาคการผลิตส่งสัญญาณอ่อนแอ ทั้งดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรม (ISM) ที่ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนและยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 50.0 จุด และผลผลิตภาคอุตสาหกรรมที่หดตัวลงเล็กน้อย และล่าสุดผลการประชุมของคณะกรรมการนโยบายการเงินของสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee: FOMC) ระหว่างวันที่ 25-26 กรกฎาคม 2566 มีมติเอกฉันท์ให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 bps ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 5.25 – 5.50 ต่อปี หลังจากมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยในการประชุมรอบก่อนหน้าในเดือนมิถุนายน 2566 ทั้งนี้ ปัญหาเรื่องความเสี่ยงต่อการผิมนัดชำระหนี้ของสหรัฐฯ ได้คลี่คลายลง หลังทางการสหรัฐฯ สามารถบรรลุข้อตกลงในการขยายเพดานหนี้ได้สำเร็จ รวมถึงความกังวลต่อปัญหาในภาคธนาคารของสหรัฐฯ ก็บรรเทาลงเช่นกัน

➔ ในปี 2566 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะขยายตัวที่ร้อยละ 1.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.6 ถึง 1.6) ขยายตัวชะลอตัวลงจากปี 2565 สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐฯ ล่าสุดบ่งชี้ว่า ความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะถดถอยในสหรัฐฯ ปีนี้ปรับตัวลดลง แต่ผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอาจชะลอการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจได้ โดยเฉพาะดัชนีทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรม และการส่งออกที่ยังน่าเป็นกังวล ขณะที่ตลาดที่อยู่อาศัยสหรัฐฯ ได้รับผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อจำนองที่อยู่อาศัยที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในช่วงครึ่งปีหลังจึงมีแนวโน้มค่อย ๆ ชะลอตัวลง ทั้งนี้ แม้ความกังวลต่อภาคธนาคารและความเสี่ยงต่อการผิมนัดชำระหนี้คลี่คลายลง แต่อย่างไรก็ดี ยังต้องติดตามสถานการณ์ในอุตสาหกรรมธนาคารสหรัฐฯ ต่อไป ขณะเดียวกันการขยายเพดานหนี้สหรัฐฯ ให้รอดการผิมนัดชำระหนี้เป็นเพียงการยืดระยะเวลาออกไป หากหนี้สาธารณะสหรัฐฯ ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องก็มีโอกาสที่จะสร้างความกังวลให้ตลาดได้อีกในอนาคต อีกทั้งยังมีปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ที่ควรต้องติดตาม ได้แก่ ประเด็นความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ และจีน ทั้งความขัดแย้งทางการค้า การลงทุน ด้านเทคโนโลยี และการเมือง เป็นต้น

1.2 เศรษฐกิจจีน (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 12.0 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมปี 2565)

➔ เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 6.3 ต่อปี เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 4.5 ต่อปี หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.8 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) แต่ต่ำกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 7.3 ต่อปี ส่งผลให้เศรษฐกิจจีนครึ่งปีแรกขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 ต่อปี ซึ่งสูงกว่าที่ทางการจีนตั้งเป้าไว้ปีนี้ราวร้อยละ 5.0 หลังจากขยายตัวในปี 65 ที่ร้อยละ 3.0 ต่อปีโดยการขยายตัวในไตรมาส 2 นี้เป็นผลจากปัจจัยฐานต่ำ หลังเศรษฐกิจจีนในไตรมาส 2 ปี 2565 ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.4 ต่อปีจากการปิดเมืองเพื่อควบคุมโควิด-19 โดยมีปัจจัยหนุนสำคัญต่อเศรษฐกิจจีนในช่วงครึ่งแรกของปีมาจากการบริการเป็นหลัก รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและในอุตสาหกรรม High tech ของจีนก็ยังขยายตัวได้ดี ขณะเดียวกันการเดินทางในประเทศกลับมามีแนวโน้มสดใสในการฟื้นตัวอีกครั้ง โดยประชาชนชาวจีนมีการใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวในช่วงครึ่งแรกของปีเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว เป็น 1.98 ล้านล้านหยวน (2.80 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ตามรายงานข้อมูลของกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ขณะที่ การใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวของชาวชนบทเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 40

อย่างไรก็ตาม ดัชนีทางเศรษฐกิจจีนเริ่มส่งสัญญาณขบเซา โดยเฉพาะในภาคการผลิตและการอุปโภคบริโภคที่เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ขณะที่การค้ายังเผชิญแรงกดดันต่อเนื่อง และเริ่มมีสัญญาณของภาวะเงินฝืด รวมถึงภาคอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นภาคส่วนขนาดใหญ่ยังคงประสบปัญหาในการฟื้นตัว แม้ว่ารัฐบาลจีนมีการประกาศมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติม ทั้งมาตรการสนับสนุนด้านทรัพย์สินและการส่งออก รวมถึงการขยายเวลาลดหย่อนภาษีสำหรับการซื้อรถยนต์ไฟฟ้า ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง

➡ ในปี 2566 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.7 ถึง 5.7) ขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนหน้า ดัชนีเศรษฐกิจยังส่งสัญญาณอ่อนแอ โดยแม้ยอดค้าปลีกออนไลน์จะยังขยายตัวได้เพิ่มขึ้น และยอดค้าปลีกจะยังทรงตัวใกล้เคียงกับที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ แต่ภาคอุตสาหกรรม การส่งออก การลงทุน และการบริโภคในประเทศยังน่าเป็นกังวล จากอุปสงค์ที่ยังไม่ฟื้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงกดดันการลงทุนในประเทศ และหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่นที่ยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในประเทศ ทำให้ประชาชนชาวจีนยังระมัดระวังการใช้จ่าย ขณะที่ สิ้นเชื้อจากระบบธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวเงินทุนต่างประเทศไหลออก เงินลงทุนทางตรงจากต่างประเทศลดลง ดัชนีตลาดหุ้นลดลง เงินหยวนอ่อนค่าลง และอัตราการว่างงานของคนวัยหนุ่มสาวชาวจีนอายุ 16-24 ปี เพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์ถึงร้อยละ 21.3 ในเดือน มิ.ย. 66 ส่งผลให้ทั้งนี้ NBS ประกาศระงับการเผยแพร่ข้อมูลการว่างงานที่แบ่งเฉพาะกลุ่มอายุ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนในช่วงปลายปียังมีโอกาสที่จะกลับมาฟื้นตัวได้สม่ำเสมอเพิ่มมากขึ้น หากรัฐบาลจีนมีการออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติม ดังนั้น จึงประเมินว่า ตัวเลขเศรษฐกิจในไตรมาส 3 จะชะลอลงจากไตรมาส 2 เนื่องจากขาดปัจจัยฐานต่ำ แต่เศรษฐกิจจะกลับมาดีขึ้นในไตรมาส 4 ทั้งนี้ ยังต้องติดตามปัญหาเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่นที่ยังอยู่ในระดับสูง การชะลอตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ และโดยเฉพาะการออกมาตรการสนับสนุนเศรษฐกิจเพิ่มเติม แม้ว่าที่ผ่านมามาตรการกลางจีนจะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงบ้าง เพื่อลดต้นทุนการเงินและอัดฉีดสภาพคล่อง แต่ตลาดการเงินยังมองว่าไม่เพียงพอ ขณะเดียวกันตลาดยังคงคาดหวังมาตรการการคลังที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดใหญ่เพิ่มเติม รวมถึงการดำเนินมาตรการเงินเดี่ยว สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างจีนและไต้หวัน ปัญหาทางภูมิรัฐศาสตร์อื่น ๆ และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับสหรัฐฯ เป็นต้น

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 9.2 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

➡ เศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน เท่ากับไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.0 เช่นกัน ส่งผลให้ครึ่งปีแรก เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 2.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน (หลังจากขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจญี่ปุ่นหลายตัวส่งสัญญาณปรับตัวดีขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 66 อาทิ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค เดือน ก.ค. 66 อยู่ที่ระดับ 37.1 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับจาก ธ.ค.64 เป็นต้นมา ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อ (PMI) ภาคบริการขั้นสุดท้าย เดือน ก.ค. 66 จาก Jibun Bank อยู่ที่ 53.8 ซึ่งแม้ว่าจะลดลงเล็กน้อยจาก 54.0 ในเดือนก่อนหน้า แต่ยังคงอยู่เหนือระดับ 50.0 สะท้อนการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 11 ของภาคบริการ ยอดค้าปลีก เดือน มิ.ย. 66 ขยายตัวร้อยละ 5.9 จากปีก่อนหน้า เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.8 ต่อปี โดยการค้าปลีกขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 16 เนื่องจากการบริโภคที่แข็งแกร่ง อัตราการว่างงาน เดือน มิ.ย. 66 อยู่ที่ร้อยละ 2.5 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดนับจาก ม.ค. 66 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม มาตรการล็อกดาวน์ยังคงน่ากังวล ได้แก่ ค่าสั่งซื้อเครื่องจักรหลัก (ไม่รวมเครื่องจักรสำหรับเรือและบริษัทพลังงานไฟฟ้า) เดือน มิ.ย. 66 หดตัวร้อยละ -5.8 จากปีก่อนหน้า ดุลการค้า เดือน ก.ค. 66 ขาดดุล -78.73 พันล้านเยน โดยการนำเข้าหดตัวร้อยละ -13.5 ต่อปี ขณะที่การส่งออกหดร้อยละ -0.3 ต่อปี ท่ามกลางความอ่อนแอของอุปสงค์จากต่างประเทศ และการแข็งค่าขึ้นของเงินเยน เป็นต้น

➡ ในปี 2566 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ ข้อมูลเศรษฐกิจแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นกำลังฟื้นตัวในระดับปานกลาง โดยการบริโภคและการใช้จ่ายด้านการลงทุนยังคงมีความเข้มแข็ง การขึ้นค่าแรงที่สม่ำเสมอ และบริษัทจดทะเบียนมีการใช้จ่ายที่แข็งแกร่ง อย่างไรก็ตาม ภาคการส่งออกและภาคการผลิตยังคงได้รับผลกระทบจากอุปสงค์ทั่วโลกที่ชะลอตัว

1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 19 ประเทศ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 6.9 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

➡ เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.1 หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบจากไตรมาสก่อนหน้าหลังจากขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจยูโรโซนโดยรวมยังคงมีทิศทางชะลอตัว สะท้อนจากเครื่องชี้สำคัญด้านอุปทาน ดัชนีฯ (PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อยู่ที่ระดับ 44.7 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 48.2 จุด โดยดัชนียังคงอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 จุด สะท้อนถึงภาคอุตสาหกรรมในยูโรโซนที่ยังคงหดตัว ด้านดัชนีฯ (PMI) ภาคบริการเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อยู่ที่ระดับ 54.4 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 52.83 จุด โดยดัชนีอยู่สูงกว่าระดับ 50.0 จุด บ่งชี้การฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งของภาคบริการ เมื่อพิจารณาเครื่องชี้ที่สำคัญด้านอุปสงค์ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อยู่ที่ระดับ -17.0 จุด จากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ -19.6 จุด สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่มีต่อเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้น ด้านยอดค้าปลีกเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2566 หดตัวร้อยละ 2.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ปรับดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 2.5 ทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานเฉลี่ยไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อยู่ที่ 6.4 ของกำลัง

แรงงานรวม ลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 6.6 ของกำลังแรงงานรวม ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 6.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 8.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวเข้าสู่ภาวะสมดุล และปัจจัยฐานสูงจากปีก่อนหน้า

➡ ในปี 2566 คาดว่าเศรษฐกิจยูโรโซน จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.7 ต่อปี ชะลอลงจากปี 65 ที่ขยายตัวร้อยละ 3.4 ต่อปี โดยในปี 66 เศรษฐกิจยูโรโซนยังคงมีแนวโน้มชะลอลงจากปี 65 แต่คาดว่าเศรษฐกิจจะเริ่มปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 เป็นต้นไป เนื่องจากสถานการณ์ห่วงโซ่อุปทานที่คลี่คลายลง อัตราเงินเฟ้อที่ปรับลดลงต่อเนื่อง ขณะที่ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคของยูโรโซนปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง สำหรับดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมล่าสุด ถึงแม้จะยังคงมีระดับต่ำกว่า 50.0 จุด ซึ่งบ่งชี้ทิศทางที่ชะลอต่อเนื่องของภาคการผลิต อย่างไรก็ตาม ดัชนีภาคบริการของยูโรโซนยังคงขยายตัวต่อเนื่อง สะท้อนการฟื้นตัวของภาคบริการที่ยังคงแข็งแกร่ง สำหรับในระยะต่อไป ปัจจัยเหนี่ยวรั้งเศรษฐกิจของยูโรโซนยังคงมีอยู่ อาทิ อัตราดอกเบี้ยที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ซึ่งจะจูงใจให้ภาคครัวเรือนออมเงินเพิ่มมากขึ้นและลดการบริโภค รวมทั้งการแข็งค่าของสกุลเงินยูโรที่อาจกระทบต่อการส่งออก อย่างไรก็ตาม นโยบายการคลังของยูโรโซนที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง อาจมีส่วนช่วยบรรเทาผลกระทบดังกล่าวให้เบาบางลง โดยสำหรับการแก้ปัญหาความไม่มั่นคงด้านพลังงาน ทั้งราคาและปริมาณ คณะกรรมาธิการยุโรปได้เสนอโครงสร้างแผน REPowerEU เพื่อให้ยุโรปมีแหล่งพลังงานที่มั่นคง ยั่งยืน และมีราคาที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นอิสระจากเชื้อเพลิงฟอสซิลของรัสเซียก่อนปี 2573 โดยแผนดังกล่าวจะใช้เงินลงทุนพิเศษวงเงิน 2.1 แสนล้านยูโร (2.2087 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในช่วงปี 2565-2570 ประกอบด้วยชุดมาตรการฉุกเฉินเพื่อบรรเทาผลกระทบด้านพลังงานที่เกิดขึ้นและมาตรการระยะยาวเพื่อหาแหล่งพลังงานอื่นที่ยั่งยืนมาทดแทน นอกจากนี้ ยังได้มีการดำเนินมาตรการทางการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจจากคณะกรรมาธิการยุโรป คือ งบประมาณ NextGenerationEU วงเงินประมาณ 8.0 แสนล้านยูโร ซึ่งดำเนินการครอบคลุมตั้งแต่ปี 2564 ถึง 2569 โดยมีเป้าหมายในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของยุโรปหลังจากวิกฤตโควิด-19 โดยจะเน้นส่งเสริมเศรษฐกิจใน 5 ด้านหลักคือ 1) ด้านดิจิทัล 2) ด้านสิ่งแวดล้อม 3) ด้านสาธารณสุข 4) ด้านการศึกษาและการส่งเสริมการจ้างงาน 5) ด้านความเท่าเทียมของโอกาสทางสังคม

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 18.8 ของมูลค่าการส่งออกรวม)

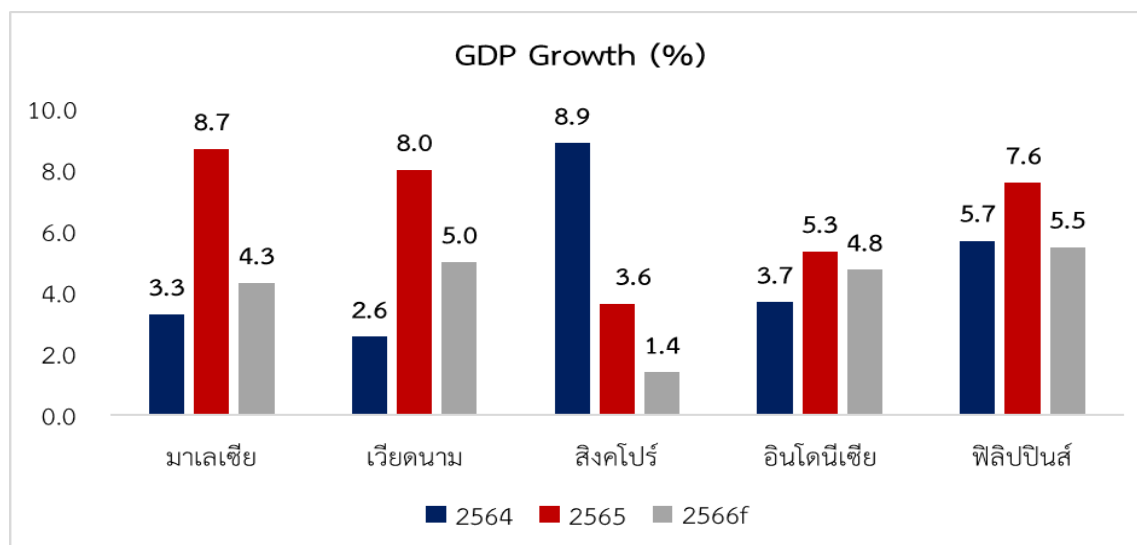
➡ เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ยังคงขยายตัวแต่ในอัตราที่ชะลอลงสะท้อนจากตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจของ 5 ประเทศ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจเวียดนามไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 4.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 3.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 6.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 3.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ภาคบริการขยายตัวร้อยละ 6.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ภาคอุตสาหกรรมและก่อสร้างหดตัวร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขณะที่ อุปสงค์จากต่างประเทศถดถอยลงท่ามกลางแรงกดดันด้านต้นทุนที่ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญ รวมทั้งปัจจัยภายในจากความตึงตัวในตลาดการเงินและตลาดอสังหาริมทรัพย์ 2) เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 6.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ต่ำกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 6 หรือคิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -0.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

โดยเศรษฐกิจยังคงขยายตัวอย่างแข็งแกร่งแต่ในอัตราที่ชะลอลง ท่ามกลางแรงกดดันด้านต้นทุนและอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้น การบริโภคครัวเรือนและการลงทุนถาวรขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 3.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 6.4 และร้อยละ 10.9 ตามลำดับ นอกจากนี้ การใช้จ่ายภาครัฐ หดตัวลงที่ร้อยละ -7.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หดตัวลงอย่างมากจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 6.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ สำหรับการส่งออกขยายตัวในอัตราชะลอลงที่ร้อยละ 0.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน 3) เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยได้แรงหนุนจากการบริโภคภาคครัวเรือนที่ขยายตัวเร่งตัวร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ในช่วงเทศกาลอีดีลฟิตรี เป็นสำคัญ ขณะที่ การใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนถาวรขยายตัวอย่างแข็งแกร่งที่ร้อยละ 10.6 และร้อยละ 4.6 อย่างไม่กี่ การส่งออกหดตัวที่ร้อยละ -2.75 4) เศรษฐกิจมาเลเซียไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 5.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยเศรษฐกิจมาเลเซียยังคงได้รับปัจจัยหนุนมาจากการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนถาวรและการใช้จ่ายภาครัฐที่ขยายตัวร้อยละ 4.3 ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 3.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ ขณะที่ และการส่งออกยังคงหดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ -9.4 5) เศรษฐกิจประเทศสิงคโปร์ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยได้รับปัจจัยบวกจากการขยายตัวของภาคบริการ (จากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว) เป็นสำคัญ โดยเศรษฐกิจสิงคโปร์ยังคงมีปัจจัยลบจากภาคการส่งออกสินค้า (ไม่รวมน้ำมัน) เดือน ก.ค. 66 หดตัวร้อยละ -20.2 จากปีก่อน ซึ่งเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 โดยมีสาเหตุจากคำสั่งซื้อจากต่างประเทศที่ชะลอตัวลง

➡ ในปี 2566 คาดว่าเศรษฐกิจอาเซียนจะยังคงขยายตัวแต่ในอัตราที่ชะลอลง โดยคาดว่าเศรษฐกิจเวียดนามจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 5.0 ต่อปี ลดลงจากการประมาณการเดือนเมษายน 2566 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.0 ต่อปี โดยเศรษฐกิจเวียดนามในปี 66 ยังคงได้รับผลกระทบจากนโยบายการเงินที่เข้มงวด ความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่ตกต่ำลงจากประเด็นเรื่องปัญหาการขาดสภาพคล่องที่เกิดขึ้นในภาคอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ ยังได้รับแรงกดดันจากปัจจัยภายนอกเนื่องจากอุปสงค์โลกที่อ่อนแอลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดส่งออกที่สำคัญของเวียดนาม ได้แก่ สหรัฐฯ ยุโรป และจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและภาคการส่งออกของประเทศ อย่างไรก็ตาม นโยบายการเงินของเวียดนามมีแนวโน้มตึงตัวน้อยลงเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับลดลงต่อเนื่อง ประกอบกับการกลับมาเปิดเที่ยวบินระหว่างเวียดนามและจีนอีกครั้งในสิ้นเดือนเมษายนหรือพฤษภาคม 2566 คาดว่า จะส่งผลดีต่อภาคการท่องเที่ยวของเวียดนาม เศรษฐกิจฟิลิปปินส์จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 5.5 ต่อปี เทียบกับการประมาณการเมื่อเดือนมกราคม 2566 เนื่องจากการส่งออกของฟิลิปปินส์ขยายตัวชะลอลงค่อนข้างมาก จากอุปสงค์โลกที่อ่อนแอลง ขณะเดียวกัน ถึงแม้ว่าระดับอัตราเงินเฟ้อจะลดลงอย่างต่อเนื่องแต่อัตราดอกเบี้ยนโยบายยังอยู่ในระดับที่สูง ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการกู้ยืมเงิน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศที่เข้มแข็งจากการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ขณะเดียวกันความตึงตัวของนโยบายการเงินมีแนวโน้มผ่อนคลายลง เนื่องจากแรงกดดันเงินเฟ้อลดลงต่อเนื่องและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่าที่ตลาดคาดการณ์ เศรษฐกิจมาเลเซียจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.3 ต่อปี ไม่เปลี่ยนแปลง

จากการประมาณการเดือนเมษายน 2566 โดยเศรษฐกิจมาเลเซียยังคงได้รับปัจจัยกดดันจากการส่งออก และดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมของมาเลเซียที่ยังมีทิศทางที่อ่อนแอต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียมีแนวโน้มปรับตัวลดลงต่อเนื่อง และล่าสุด อัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียอยู่ภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ธนาคารกลางตั้งเอาไว้ ทำให้คาดว่า ในช่วงครึ่งหลังของปี 66 นโยบายการเงินของมาเลเซียจะมีแนวโน้มตึงตัวน้อยลง นอกจากนี้ คาดว่า เศรษฐกิจมาเลเซียในช่วงที่เหลือของปี 66 จะยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งการเติบโตอย่างแข็งแกร่งของยอดค้าปลีกในประเทศ เศรษฐกิจสิงคโปร์จะขยายตัวที่ร้อยละ 1.4 ต่อปี ลดลงเล็กน้อยจากการประมาณการเดือนเมษายน 2566 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจประเทศสิงคโปร์เผชิญกับอุปสงค์ภายนอกประเทศที่อ่อนแอจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจในประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่งผลกระทบต่อการค้าและการส่งออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่น้ำมัน (Non-oil Domestic Export: NODX) เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม คาดว่า เศรษฐกิจของสิงคโปร์ปี 2566 จะยังได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภายในประเทศ เป็นสำคัญ เศรษฐกิจอินโดนีเซียจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.8 ต่อปี ไม่เปลี่ยนแปลงจากการประมาณการ เดือนเมษายน 2566 โดยการส่งออกและยอดค้าปลีกของอินโดนีเซียชะลอตัวค่อนข้างมากในไตรมาสที่ 2 ปี 66 จากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ขณะที่ การบริโภคและการลงทุนภายในประเทศยังคงได้รับแรงกดดันจากการที่ธนาคารกลางอินโดนีเซียยังคงดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่อง ทำให้คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี 66 เศรษฐกิจของอินโดนีเซียจะขยายตัวในอัตราที่มีทิศทางชะลอตัว

ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

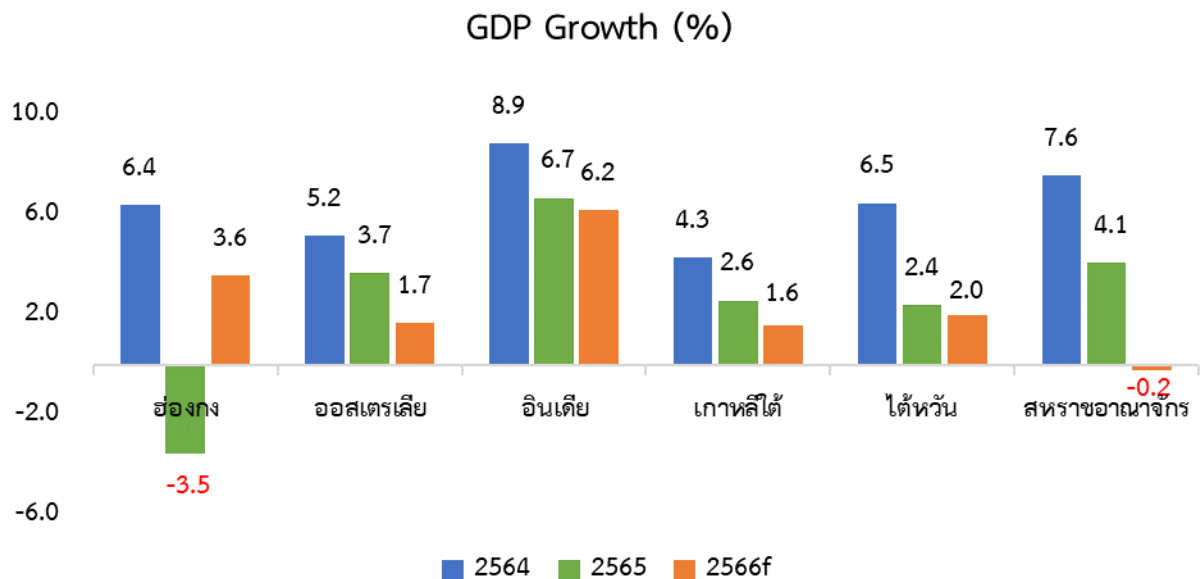

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 16.3 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมในปี 2565)

➔ ในไตรมาส 2 ปี 2566 ภาพรวมการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (ฮ่องกง เกาหลีใต้ ไต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร เป็นแบบผสม ซึ่งมีทั้งประเทศที่ขยายตัวเร่งขึ้น ขยายตัวชะลอลง และหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจฮ่องกงกลับมาขยายตัวได้ หลังเผชิญภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปีก่อนหน้า เนื่องจากการกลับมาเปิดพรมแดนทำให้การใช้จ่ายฟื้นตัวขึ้น โดยเฉพาะการเปิดพรมแดนระหว่างจีนแผ่นดินใหญ่กับฮ่องกง ส่งผลให้มินักท่องเที่ยวและยอดค้าปลีกขยายตัวเพิ่มมากขึ้น แต่ยังต่ำกว่าที่ระดับที่ตลาดคาดการณ์ **ทางด้านเศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวชะลอลง** เนื่องจากผลกระทบของการส่งออกที่อ่อนแอลงและผลกระทบสะสมของการคุมเข้มนโยบายการเงินโดยธนาคารกลาง **ขณะที่เศรษฐกิจไต้หวันกลับมาขยายตัวได้ในไตรมาสที่ 2 ปี 2566** โดยมีแรงขับเคลื่อนที่สำคัญจากการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 12.65 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขณะที่ การใช้จ่ายภาครัฐและการส่งออกขยายตัวร้อยละ 1.65 และร้อยละ 0.94 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การลงทุนถาวรหดตัวที่ร้อยละ 8.4 ส่วนเศรษฐกิจออสเตรเลียมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเร่งขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนการเปิดประเทศของจีน ขณะที่อัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำอัตราการมีส่วนร่วมสูง การส่งออกและการลงทุนที่ไม่ใช่เหมืองแร่ยังคงดำเนินไปได้ด้วยดี และแรงกดดันในตลาดแรงงานมีแนวโน้มลดลงตามการกลับมาของแรงงานข้ามชาติ **เศรษฐกิจอินเดีย ไตรมาส 1 ปี 66 ขยายตัวร้อยละ 6.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน** โดยภาคการผลิตและการลงทุนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าภาคการส่งออกยังคงได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจคู่ค้า **ขณะที่เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ขยายตัวร้อยละ 0.2 และ 0.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน** ตามลำดับ โดยราคาพลังงานที่ทยอยลดลง รวมถึงนโยบายการเงินและการคลังที่เข้มงวด จะช่วยให้เงินเฟ้อทั่วไปลดลง โดยอัตราเงินเฟ้อ เดือน ก.ค. 66 อยู่ที่ร้อยละ 6.8 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำสุดนับจาก ก.พ. 65 จากปัจจัยการลดลงของราคาเชื้อเพลิงเป็นสำคัญ

ภาพที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย
(ฮ่องกง ออสเตรเลีย อินเดีย เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสหราชอาณาจักร)

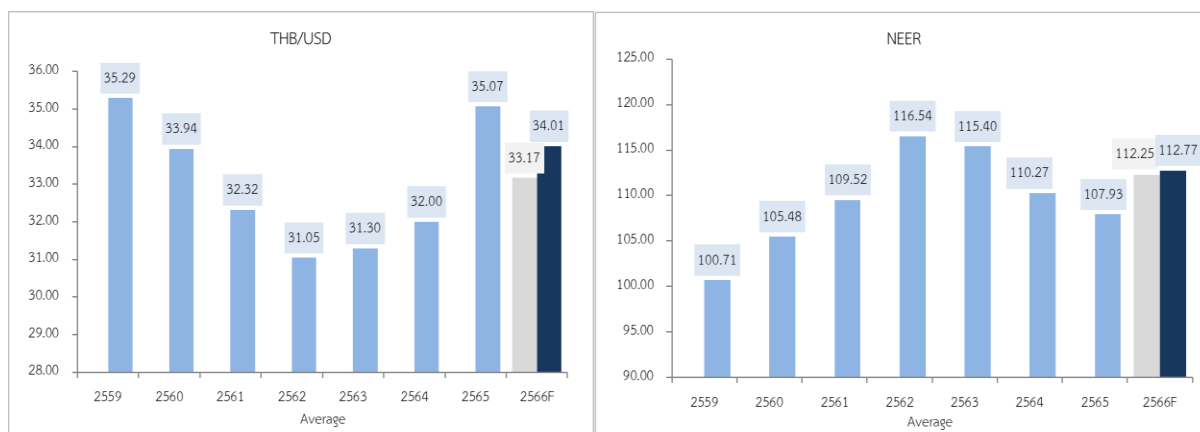
ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

➡ ในปี 2566 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ อินเดีย เกาหลีใต้ และไต้หวัน รวมถึงออสเตรเลียจะยังคงมีการขยายตัว แต่ในอัตราที่ชะลอลงจากปี 2565 เนื่องจากภาคการส่งออกได้รับผลกระทบจากอุปสงค์ในตลาดโลกที่ชะลอตัว และเป็นปัจจัยหลักที่กดดันให้การฟื้นตัวของประเทศที่พึ่งพาการค้าการส่งออกต้องชะลอตัวลง ส่วนเศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะกลับมาเป็นบวกหลังจากหดตัวในปี 2565 เนื่องจากปัจจัยฐานต่ำ ขณะที่แรงกดดันจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นต่อการบริโภค การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ และการค้าภายนอก คาดว่าจะใกล้สิ้นสุดลงตามแนวโน้มการยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของเฟด อีกทั้ง ฮ่องกงจะได้รับประโยชน์จากการเปิดประเทศของจีน รวมถึงรัฐบาลฮ่องกงมีการดำเนินนโยบายการตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง และมีแผนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มอุปทานที่อยู่อาศัยเพิ่มเติม ซึ่งคาดว่าจะช่วยสนับสนุนการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรและสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจฮ่องกงยังมีปัจจัยเสี่ยงและความไม่แน่นอนจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนแผ่นดินใหญ่ ขณะที่เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรมีโอกาที่จะหดตัวลงเล็กน้อย เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่ยังคงยืนอยู่ในระดับสูง แม้ว่าจะชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

“ในปี 2566 คาดว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยเฉลี่ยทั้งปีที่ 34.01 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ 3.0 จากค่าเฉลี่ยปีก่อนหน้า และดัชนีค่าเงินบาทปี 2566 จะแข็งค่าขึ้นร้อยละ 4.5 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ เป็นสำคัญ” (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2566

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.

หมายเหตุ : ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

➡ การเปรียบเทียบเงินบาทกับเงินสกุลหลักและเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาคพบว่า ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566 เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แข็งค่าขึ้นในอัตราที่มากกว่าค่าเงินสกุลหลักส่วนมาก โดยเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 34.26 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.3 จากค่าเฉลี่ยปีก่อนหน้า ในช่วงเริ่มต้นปีเงินบาทมีทิศทางแข็งค่าขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ก่อนจะถูกจำกัดกรอบการแข็งค่าลงบางส่วน สอดคล้องกับทิศทางความเคลื่อนไหวของเงินสกุลอื่นในภูมิภาค โดยมีแรงกดดันเพิ่มเติมจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะการเดินหน้าปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของเฟด ที่หนุนให้ดอลลาร์สหรัฐฯ ปรับตัวแข็งค่าขึ้น ประกอบกับสถานะขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติทั้งในตลาดหลักทรัพย์และตลาดพันธบัตรไทย ขณะเดียวกันการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะเศรษฐกิจจีนยังคงเป็นไปไม่สม่ำเสมอ รวมทั้งภาคการส่งออกของไทยที่ชะลตัวลง ทำให้เงินบาทในไตรมาส 2 อ่อนค่าลงกว่าที่คาด และมีแนวโน้มจะแข็งค่าช้ากว่าที่เคยประเมินไว้ ขณะที่ ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) ที่คำนวณโดย สศค. เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 111.67 จุด คิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปี 2565

➡ ในปี 2566 คาดว่าในภาพรวมเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ จะแข็งค่าขึ้นจากปี 2565 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 34.01 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 33.51 – 34.51 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) หรือคิดเป็นแข็งค่าขึ้นร้อยละ 3.0 จากค่าเฉลี่ยปี 2565 โดยคาดว่า กรอบการแข็งค่าของเงินบาทที่ถูกจำกัดลงบางส่วนจากการขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ จะเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราว เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อสหรัฐฯ หายยปรับตัวลดลงเข้าใกล้เงินเฟ้อเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง จึงมีความเป็นไปได้ที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ อาจยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในปีนี้ออกจากนี้ ในระยะถัดไปคาดว่าเงินบาทจะยังได้รับแรงสนับสนุนให้แข็งค่าขึ้นได้ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและบริการในช่วงปลายปีที่เป็นฤดูกาลท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยให้ดุลบัญชีเดินสะพัดจะกลับมาเกินดุลได้ในปี 2566 และภาคการส่งออกที่คาดว่าจะดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงครึ่งปีหลัง อีกทั้งเศรษฐกิจจีนในช่วงปลายปีก็คาดว่าจะกลับมาฟื้นตัวได้สม่ำเสมอมากขึ้นจะช่วยสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและทั่วโลก ทั้งด้านการลงทุน การค้า การผลิต และการท่องเที่ยว ประกอบกับเมื่อความกังวลใน

ตลาดโลกบรรเทาลงจะเป็นโอกาสที่ตลาดจะเปิดรับความเสี่ยงมากขึ้น และจะหันมาหาประเทศกลุ่ม Emerging Countries ซึ่งจะเป็นโอกาสให้มีเงินทุนไหลกลับเข้าประเทศไทยเพิ่มขึ้น และหนุนให้เงินบาทแข็งค่าขึ้นได้ ดังนั้น จึงคาดว่าดัชนีค่าเงินบาทในปี 2566 จะเฉลี่ยที่ 112.77 จุด คิดเป็นการแข็งค่าขึ้นที่ร้อยละ 4.5 จากค่าเฉลี่ยปี 2565 ทั้งนี้ ยังต้องติดตามปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อค่าเงินบาทและค่าเงินสกุลอื่น ๆ ได้แก่ แนวทางการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยืดเยื้อ ความไม่แน่นอนทางการเมืองทั้งในและต่างประเทศ และความขัดแย้งระหว่างประเทศมหาอำนาจของโลก เช่น สหรัฐฯ และจีน เป็นต้น

3. ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

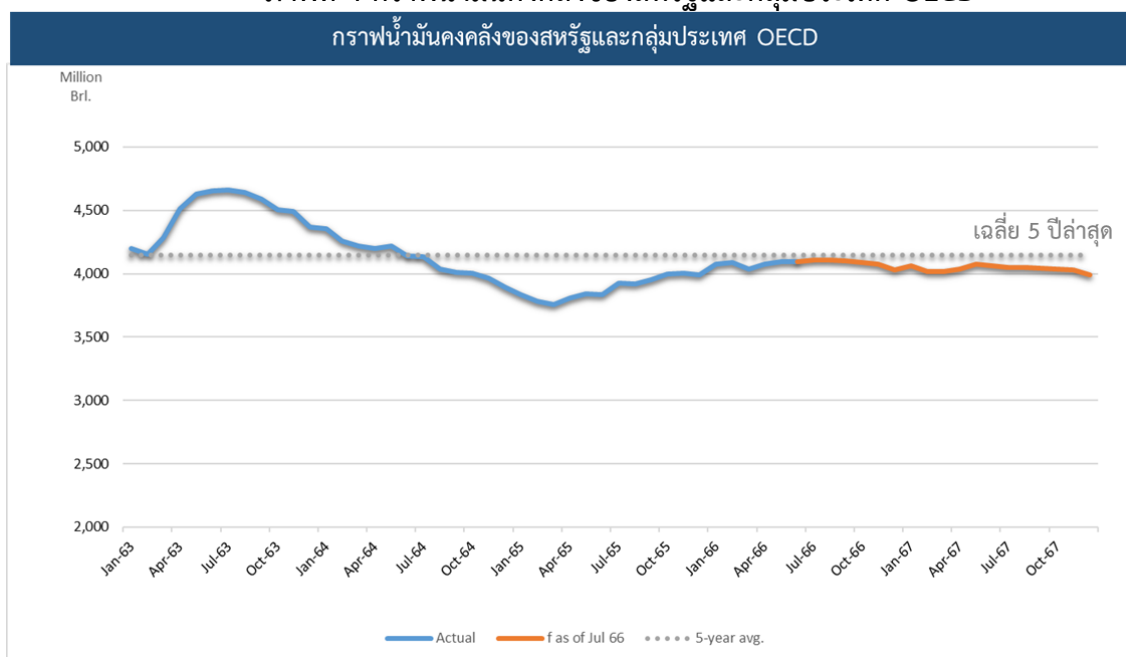
3.1 สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2566

สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2566 ล่าสุด ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2566 อยู่ที่ระดับ 79.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปรับลดลงลดลงร้อยละ 16.4 เมื่อเทียบกับราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2565 อยู่ที่ 95.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ภาพรวมตลาดน้ำมันมีความผันผวนลดลง แต่ราคาน้ำมันดิบยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญ ได้แก่

- กำลังการผลิตของเชื้อเพลิงเหลวโลกยังคงขยายตัวในปี 2566 โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากผู้ผลิตกลุ่ม non-OPEC เช่น สหรัฐอเมริกา นอร์เวย์ แคนาดา บราซิล และกายอานา กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นสามารถทดแทนกำลังการผลิตที่หายไปของ OPEC+ และรัสเซียได้
- ความเสี่ยงที่จีนอาจเข้าสู่ภาวะเงินฝืดจะส่งผลกระทบต่อความต้องการใช้น้ำมันของจีน ซึ่งถือเป็นผู้นำเข้าน้ำมันดิบรายใหญ่ของโลก
- ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกและแรงกดดันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน อาจกลายเป็นปัจจัยกดดันสำคัญที่ทำให้อุปสงค์ของน้ำมันโลกลดลงกว่าที่คาด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลและสถานการณ์ในปัจจุบัน

ยังสะท้อนว่าอุปสงค์ของน้ำมันโลกยังขยายตัวได้สอดคล้องกับระดับที่คาดสำหรับปัจจัยพื้นฐาน สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐฯ (EIA) ประเมินว่าปริมาณน้ำมันในคลังน้ำมันสำรองทั่วโลกมีทิศทางเพิ่มขึ้นในปี 2566 คาดเฉลี่ยทั้งปีที่ 4,081 ล้านบาร์เรล ทำให้ภาพรวมราคาน้ำมันมีแนวโน้มปรับลดลงในปีนี้ แต่อาจจะมีจุดเปลี่ยนในครึ่งปีหลัง

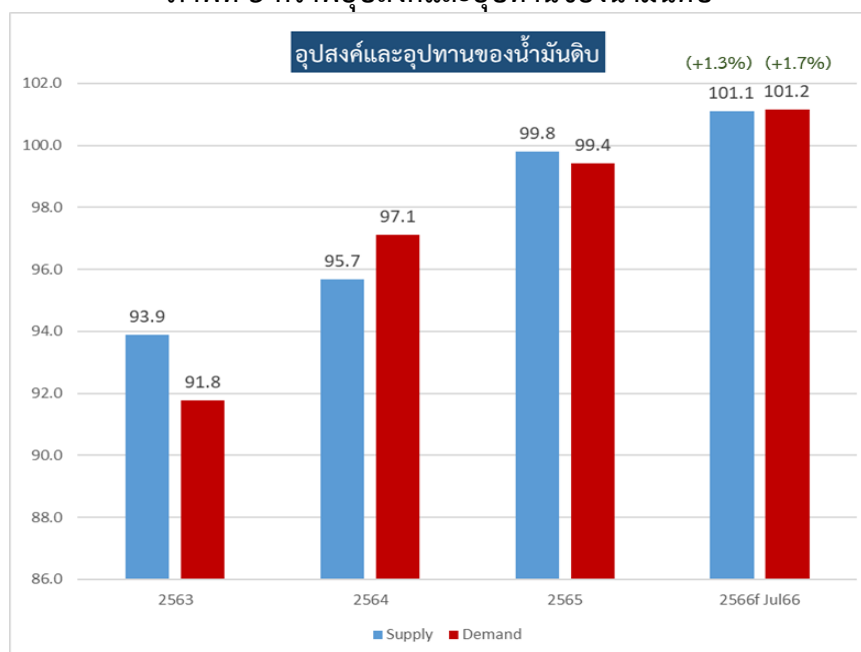
ภาพที่ 4 กราฟน้ำมันคงคลังของสหรัฐและกลุ่มประเทศ OECD

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

- ขณะที่อุปสงค์การบริโภคปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกในปี 2566 เฉลี่ยอยู่ที่ 101.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 และอุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกปี 2566 เฉลี่ยอยู่ที่ 101.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน ขยายตัวร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับปี 2565 ส่งผลให้อุปสงค์การบริโภคปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกสูงกว่าอุปทานที่ 0.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งแตกต่างกับการคาดการณ์ ณ เมษายน 2566 ที่คาดว่าอุปทานสูงกว่าอุปสงค์ที่ 0.4 ล้านบาร์เรลต่อวัน ทำให้คาดว่าราคาน้ำมันในครึ่งปีหลังจะสูงกว่าครึ่งปีแรก

ภาพที่ 5 กราฟอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันดิบ

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

สถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันยังฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยจากข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพบว่า ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 6 สิงหาคม 2566 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยแล้ว 15.90 ล้านคน โดยได้รับแรงสนับสนุนจากนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย จีน เกาหลีใต้ และอินเดีย ตามลำดับ ทั้งนี้ ไตรมาส 1 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 6.48 ล้านคน ขณะที่ไตรมาส 2 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 6.44 ล้านคน โดยมีแนวโน้มทรงตัวจากปัจจัยทางฤดูกาล ซึ่งเป็นไปตามที่ สศค. คาดการณ์ไว้

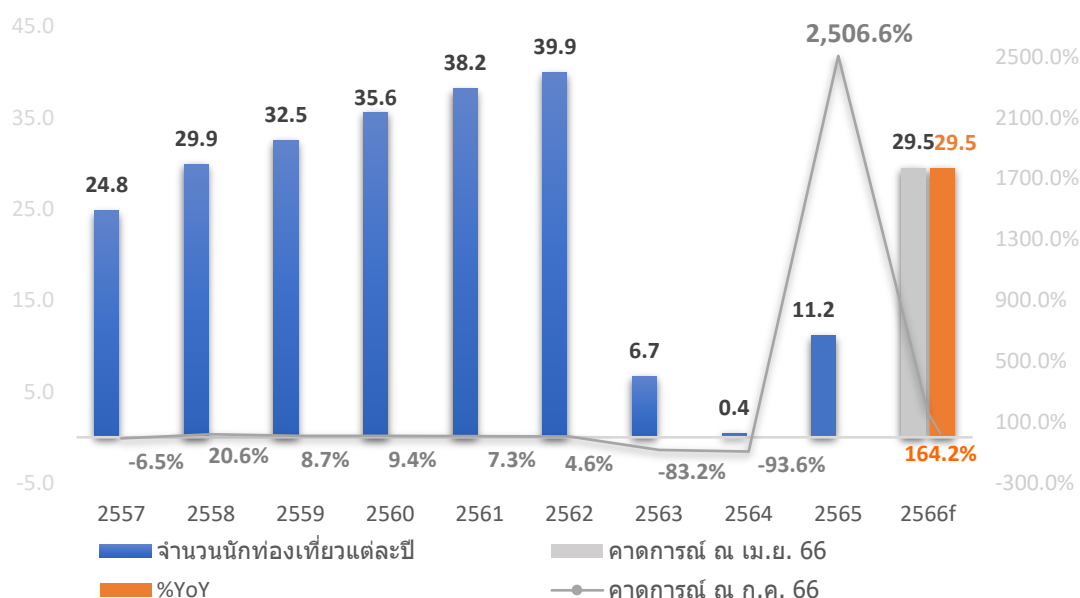
ในส่วนของนักท่องเที่ยวจากจีน ตั้งแต่จีนเริ่มกลับมาเปิดประเทศของในวันที่ 8 มกราคม 2566 และอนุญาตให้บริษัททัวร์กลับมาดำเนินการขายแพ็คเกจทัวร์อีกครั้งตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2566 เป็นต้นมา ทำให้เริ่มมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาส 1 และ 2 พบว่า มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาไม่มาก อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในเรื่องของห่วงโซ่อุปทานของสายการบิน ซึ่งส่งผลต่อราคาค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้ปรับตัวสูงขึ้น¹ แต่คาดว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะคลี่คลายมากขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 3 อย่างไรก็ตาม อาจมีปัจจัยเสี่ยงในด้านของเศรษฐกิจจีนที่มีสัญญาณชะลอตัว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความต้องการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน ทั้งนี้ นอกจากนักท่องเที่ยวชาวจีนแล้วยังคาดว่าจะภาคการท่องเที่ยวจะได้รับแรงสนับสนุนจากนักท่องเที่ยวจากประเทศอื่นในเอเชียอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะมาเลเซีย อินเดีย และเกาหลีใต้ เป็นต้น รวมทั้งนักท่องเที่ยวยุโรปที่จะเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงท้ายของปีที่เป็นช่วง High Season

โดยภาพรวมยังคาดว่าในปี 2566 จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 29.5 ล้านคน (เท่ากับคาดการณ์ครั้งก่อน) ขยายตัวที่ร้อยละ 164.2 เมื่อเทียบกับปี 2565 สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ 1.25 ล้านล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 243.8 (ซึ่งเป็นการปรับลดลงเล็กน้อยจากคาดการณ์ครั้งก่อนที่คาดการณ์ไว้ที่ 1.30 ล้านล้านบาท) ตามการปรับลดประมาณการนักท่องเที่ยวชาวจีนที่คาดว่าจะมีกำลังการใช้จ่ายสูง ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อทริปของนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยภาพรวมอยู่ที่ 42,454 บาท/คน/ทริป (ลดลงเล็กน้อยจากคาดการณ์ครั้งก่อนที่อยู่ที่ 43,891 บาทต่อคนต่อทริป) ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วง Pre covid-19 ที่อยู่ที่ 47,895 บาทต่อคนต่อทริป

ทั้งนี้ แม้ว่าภาคการท่องเที่ยวในปี 2566 จะมีทิศทางการปรับตัวที่ดีขึ้น แต่ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงและแรงกดดันในเรื่องต่าง ๆ อีกเช่นกัน อาทิ (1) การฟื้นตัวของเที่ยวบินระหว่างไทยกับจีน รวมทั้งเศรษฐกิจจีนที่มีสัญญาณชะลอตัว (2) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (3) สถานการณ์ทางการเมืองในประเทศไทย และ (4) การเตรียมพร้อมของภาคเอกชนในการรองรับการกลับมาของนักท่องเที่ยว ทั้งในส่วนของผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร ท่าอากาศยาน และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตลาดแรงงาน

¹ A seven-day trip from southwestern China to Bangkok more than quadrupling in price since 2018 shows how much flight tickets have increased. (South China Morning Post)

ภาพที่ 6 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ปี 2566 (ล้านคน)

5. รายจ่ายภาคสาธารณะประจำปี 2566

“ปี 2566 รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 4,108,361 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -0.3 ต่อปี (ตารางที่ 9) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3,025,972 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -1.7 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1,082,390 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.0 ต่อปี”

5.1 รายจ่ายของรัฐบาล

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 วงเงิน 3,185,000 ล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3,004,874 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.3 แบ่งออกเป็น (1) รายจ่ายประจำ สามารถเบิกจ่ายได้ 2,544,183 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตรารายจ่ายที่ร้อยละ 99.3 (2) รายจ่ายลงทุน สามารถเบิกจ่ายได้ 460,692 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตรารายจ่ายที่ร้อยละ 74.0 ขณะที่รายจ่ายเหลือปีสามารถเบิกจ่ายได้ 181,471 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -15.1 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตรารายจ่ายที่ร้อยละ 95.5

ในส่วนของการเบิกจ่ายรายจ่ายนอกงบประมาณจากเงินกู้ โดยในปี 2566 มีพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 วงเงินไม่เกิน 1 ล้านล้านบาท มีการเบิกจ่ายในงบประมาณ 2566 จำนวน 197 ล้านบาท โดยมีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ โครงการคนละครึ่ง ระยะที่ 3 โครงการเราเที่ยวด้วยกัน โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ระยะที่ 3 โครงการเยียวยา นายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา 33 เป็นต้น และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มเติม พ.ศ. 2564 วงเงิน 5 แสนล้านบาท คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายในงบประมาณ 2566 จำนวน 61,799 ล้านบาท โดยมีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ โครงการจัดหาวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19 โครงการพัฒนาศักยภาพหน่วยบริการ

ด้านสาธารณสุข โครงการวิจัยและพัฒนาวัคซีนโควิด 19 ChulaCov19 mRNA โครงการเราเที่ยวด้วยกัน ระยะที่ 4 ส่วนขยาย โครงการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก เป็นต้น

ตารางที่ 2 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายของรัฐบาลปีงบประมาณ 2566

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2565	ปีงบประมาณ 2566 คาดการณ์ ก.ค 2566
1. รายจ่ายรัฐบาล (1.1+1.2+1.3)	4,014,554	3,644,426
1.1 รายจ่ายงบประมาณรวม (1.1.1+1.1.2+1.1.3)	3,146,241	3,186,346
1.1.1 รายจ่ายประจำ	2,516,573	2,544,183
1.1.2 รายจ่ายลงทุน	415,990	460,692
รายจ่ายรัฐบาลประจำปี (1.1.1)+(1.1.2)	2,932,563	3,004,874
อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายงบประมาณ	94.6	94.3
1.1.3 รายจ่ายเหลือปี	213,678	181,471
1.2 รายจ่ายนอกงบประมาณ	400,766	61,996
1.2.1 พ.ร.ก. กู้เงินฯ พ.ศ. 2563	81,766	197
1.2.2 พ.ร.ก. กู้เงินฯ พ.ศ. 2564	318,963	61,799
1.3 รายจ่ายกองทุนนอกงบประมาณ	467,547	396,084

5.2 งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

การเบิกจ่ายงบประมาณของ อปท. ในปีงบประมาณ 2566 คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 603,155 ล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี โดยการดำเนินงานของ อปท. จะอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ (Area) และสอดคล้องกับข้อเสนอของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. รวมทั้งสอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปรายได้ของ อปท. เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น และก่อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลังของท้องถิ่น

ตารางที่ 3 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ 2566

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2565	ปีงบประมาณ 2566 คาดการณ์ ณ ก.ค. 2566
รายจ่ายท้องถิ่น	585,486	603,155

ที่มา: สำนักนโยบายการคลัง (สนค.) คำนวณโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค (สศม.) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

5.3 งบประมาณรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

ในปีงบประมาณ 2566 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 257,009 ล้านบาท หดตัวที่ร้อยละ -20.4 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 95.0 ของวงเงินรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ โดยมีมาตรการการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของ

รัฐวิสาหกิจ อย่างไรก็ตามกรอบงบประมาณลงทุนรัฐวิสาหกิจอาจมีการเปลี่ยนแปลงกรอบระหว่างปีตามความเห็นภายใต้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปีงบประมาณ 2566

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2565	ปีงบประมาณ 2566 คาดการณ์ ณ ก.ค. 2566
รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ	322,795	257,009

ที่มา: สำนักนโยบายการคลัง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) คำนวณโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

5.4 สรุปรวมรายจ่ายภาคสาธารณะ

สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะปีงบประมาณ ดังกล่าว ทำให้คาดว่า ในปีงบประมาณ 2566 จะเบิกจ่ายได้ 4,504,590 ล้านบาท

ตารางที่ 5 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะในปีงบประมาณ 2566

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2565	ปีงบประมาณ 2566 คาดการณ์ ณ ก.ค. 2565
1. รายจ่ายรัฐบาล	4,014,554	3,644,426
2. รายจ่ายท้องถิ่น	585,486	603,155
3. รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ	322,795	257,009
รายจ่ายภาคสาธารณะรวม	4,922,835	4,504,590

คำนวณโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

5.5 สรุปสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบงบประมาณข้างต้น สามารถนำมาประมาณการเป็นรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts: SNA) ที่ลงสู่ระบบเศรษฐกิจจริงได้ว่า ในปี 2566 รายจ่ายสาธารณะรวมอยู่ที่ 4,108,361 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -0.3 ต่อปี โดยแบ่งเป็น (1) รายจ่ายการบริโภคภาครัฐบาล 3,025,972 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -1.7 ต่อปี และ (2) รายจ่ายการลงทุนภาครัฐบาล 1,082,390 ล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 4.0 ต่อปี

ตารางที่ 6 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ 2566

(หน่วย: ล้านบาท)	ปี 2565	ปี 2566 คาดการณ์ ณ ก.ค. 2566
1. การบริโภคภาครัฐบาล	3,079,816	3,025,972
อัตราการขยายตัว	4.3	-1.7
2. การลงทุนภาครัฐบาล	1,041,150	1,082,390
อัตราการขยายตัว	-1.6	4.0
รายจ่ายภาคสาธารณะรวม	4,120,966	4,108,361
อัตราการขยายตัว	2.8	-0.3

คำนวณโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2566

ณ เดือนกรกฎาคม 2566

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)

การบริโภค

	2565	2566f
การบริโภคภาคเอกชน	6.3	4.5
การบริโภคภาครัฐ	0.2	-2.1

การลงทุน

	2565	2566f
การลงทุนภาคเอกชน	5.1	2.6
การลงทุนภาครัฐ	-4.9	2.2

อัตราเงินเฟ้อ

	2565	2566f
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	6.1	1.7
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	2.5	1.5

การค้าระหว่างประเทศ

	2565	2566f
ปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ	6.8	6.6
ปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ	4.1	3.9
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	10.8	8.7
มูลค่าสินค้าส่งออกในรูป USD	5.5	-0.8
มูลค่าสินค้านำเข้าในรูป USD	15.3	-0.1
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	-17.4	4.2

หมายเหตุ: ข้อมูลอัตราการขยายตัวของมูลค่าที่แท้จริง (Real term)

ยกเว้น อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าสินค้าที่คิดจาก USD term ตามระบบ BOP

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

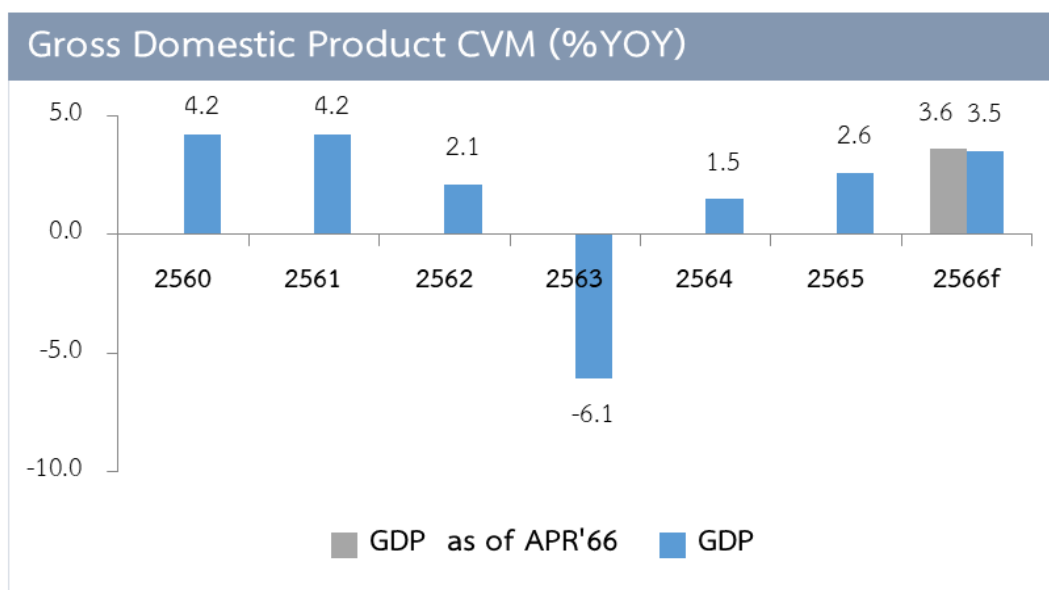
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2566

➔ สำหรับเศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.0 ถึง 4.0)

ขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2565 ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 ต่อปี โดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวและอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียที่เพิ่มขึ้นมาก ซึ่งคาดว่าทั้งปี 2566 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 29.5 ล้านคน ขยายตัวที่ร้อยละ 164.2 ต่อปี และมีรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 1.25 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 243.8 จากปี 2565 และการบริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.0 ถึง 5.0) ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และแรงกดดันของอัตราเงินเฟ้อที่คลี่คลายลง สำหรับการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.1 ถึง 3.1) จากความเชื่อมั่นของ เศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มกลับมาดีขึ้นตามทิศทางของเศรษฐกิจโดยรวม อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มสหภาพยุโรปยังส่งผลกระทบต่อ เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญของไทย จึงคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐจะหดตัวที่ร้อยละ -0.8 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -1.3 ถึง -0.3) นอกจากนี้การบริโภคภาครัฐคาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ -2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -2.6 ถึง -1.6) ในขณะที่การลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.7 ถึง 2.7) โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ที่ล่าช้ากว่าปีที่ผ่านมา

ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 1.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.2 ถึง 2.2) เนื่องจากแรงกดดันจากราคาสินค้าในหมวดพลังงานได้คลี่คลายลงตามลำดับ ประกอบกับมาตรการบรรเทา ภาระค่าไฟฟ้าของภาครัฐที่ช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน สำหรับเสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบริการ มีแนวโน้มจะกลับมาเกินดุลตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2566 มีแนวโน้มที่จะกลับมาเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 ของ GDP

ภาพที่ 7 ประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

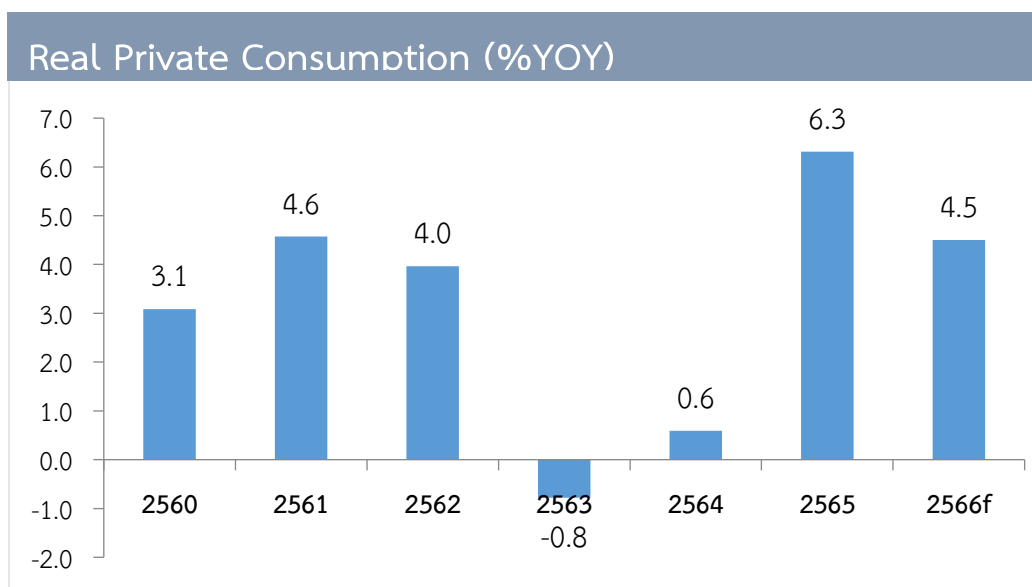
1. การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

➔ สำหรับในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ขยายตัวที่ร้อยละ 7.8 ต่อปี ขยายตัวขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศเพิ่มมากขึ้นเป็นสำคัญ เป็นผลให้รายได้ธุรกิจภาคบริการด้านการท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ประกอบกับกำลังซื้อจากภาคเกษตรกรรมที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากราคาสินค้าทางการเกษตรหลายรายการที่ปรับตัวสูงขึ้น และราคาสินค้าอุปโภคบริโภคบางรายการปรับตัวลดลง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าไฟฟ้าที่ปรับตัวลดลงจากมาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐ อย่างไรก็ตามการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และสถานการณ์ที่รายได้ของประชาชนที่ไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพ รวมภาวะทางด้านการเมืองที่ยังขาดเสถียรภาพ ยังคงเป็นปัจจัยกดดันต่อการใช้จ่ายของผู้บริโภคในปัจจุบัน โดยเศรษฐกิจในไตรมาสแรกของปี 2566 ค่าใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 3.2 ซึ่งเป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายในการซื้อยานพาหนะเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ ส่วนค่าใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.2 ทั้งในกลุ่มอาหารและไม่ใช่อาหาร ค่าใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 13.8 ขณะที่ค่าใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า

➔ สำหรับในปี 2566 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.5 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.0 ถึง 5.0) ตามรายได้ภาคประชาชนที่ฟื้นตัวดีขึ้นตามสถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศประกอบกับอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง ทั้งอัตราเงินเฟ้อโดยทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน ส่งผลให้การบริโภคของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น โดยเครื่องชี้ของการบริโภค

ภาคเอกชนในเดือนกรกฎาคม ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวลงเล็กน้อยอยู่ที่ระดับ 55.6 จากผลกระทบทางด้านการเมืองในการจัดตั้งรัฐบาลเป็นสำคัญ ด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่หดตัวที่ร้อยละ -10.2 เป็นผลจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจากการนำเข้าที่ลดลง ซึ่งมีทิศทางเดียวกันกับแนวโน้มของการนำเข้าที่หดตัวลงในปีนี้ ส่วนปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ขยายตัวร้อยละ 13.0 และปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลขยายตัวเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 17.3

ภาพที่ 8 ประมาณการอัตราการขยายตัวของภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

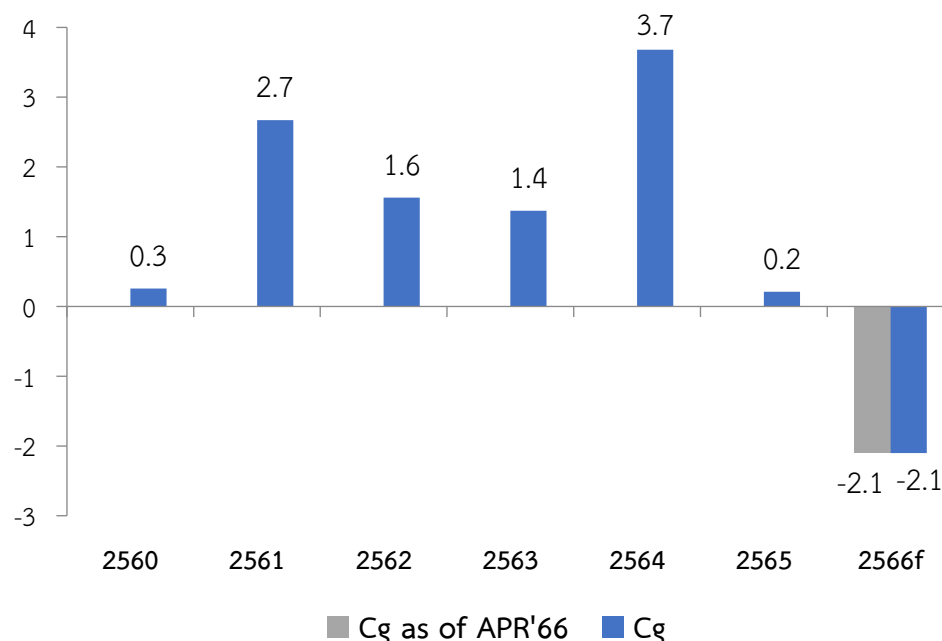
* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

➡ ในไตรมาส 2 ปี 2566 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่หดตัวร้อยละ -4.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการหดตัวที่ร้อยละ -6.3 ในไตรมาส 1 ปี 2566 โดยรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดหดตัวร้อยละ -25.1 ต่อเนื่องจากการหดตัวร้อยละ -40.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนรายจ่ายค่าซื้อสินค้าและบริการหดตัวร้อยละ -2.6 ขณะที่ค่าตอบแทนแรงงานขยายตัวร้อยละ 0.3 ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรขยายตัวร้อยละ 0.5 สำหรับรายได้จากการขายสินค้าและบริการให้ครัวเรือนและผู้ประกอบการขยายตัวร้อยละ 8.2

➡ ในปี 2566 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ คาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ -2.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -2.6 ถึง -1.6) สาเหตุมาจากปัจจัยฐานสูงในปีก่อนหน้าที่มีเม็ดเงินเบิกจ่ายจากพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2 ฉบับ จำนวนเงิน 1.5 ล้านล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ภาพที่ 9 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2566 ร้อยละ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

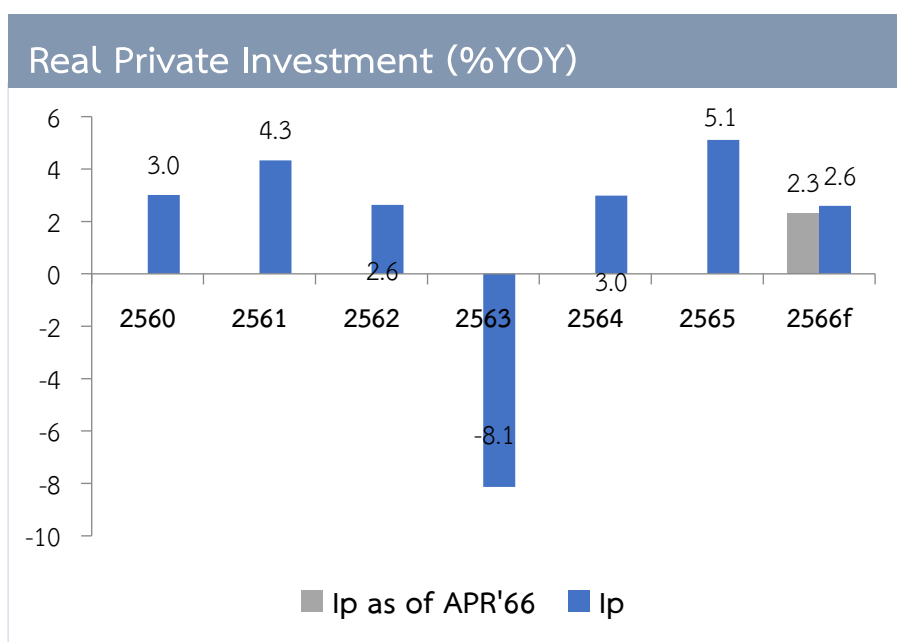
3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.0 ต่อปี ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากการลงทุนด้านเครื่องมือเครื่องจักรที่ขยายตัวร้อยละ 0.8 ซึ่งขยายตัวลดลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 2.8 ต่อปี โดยเป็นผลมาจากปัจจัยสำคัญที่ชะลอตัวลงในการลงทุน ได้แก่ หมวดการลงทุนเครื่องใช้สำนักงาน มีการชะลอตามยอดการผลิตหมวดการลงทุนในเครื่องจักรอุตสาหกรรมชะลอตัวลง จากยอดการลงทุนเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ลดลง และการลงทุนในหมวดยานยนต์ชะลอตัวลง มียอดจดทะเบียนรถบรรทุกและยานพาหนะอื่น ๆ ลดลง อย่างไรก็ตามการลงทุนในเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง ยังคงขยายตัวได้ดี รวมทั้งการขยายตัวของการนำเข้า เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าอากาศยานและอุปกรณ์การบิน ขณะที่การลงทุนด้านก่อสร้างในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.0 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 1.1 ซึ่งการก่อสร้างอาคารประเภทไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 0.1 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ - 5.3 เนื่องจากการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 0.2 ขยายตัวจากไตรมาสก่อนที่ลดลงร้อยละ - 17.4 ขณะที่การก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย ขยายตัวร้อยละ 1.7 แต่ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 2.7 เป็นผลจากพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทุกประเภทที่ชะลอลงทั้งในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เทศบาล ทั้งนี้ปัจจัยสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสที่ 2 มาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น

การลงทุนภาคเอกชนทั้งปี 2566 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 2.1 ถึง 3.1) และปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการคาดการณ์ครั้งก่อน โดยการ

ลงทุนภาคเอกชนในครึ่งหลังของปี 2566 การลงทุนภาคเอกชนจะได้รับแรงหนุนจากความเชื่อมั่นของเศรษฐกิจภายในประเทศที่กลับมาดีขึ้นตามทิศทางของเศรษฐกิจ การฟื้นตัวของภาคบริการภายในประเทศ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน สถานการณ์อัตราเงินเฟ้อและราคาพลังงานที่ปรับตัวลดลง ความชัดเจนทางการเมือง รวมทั้งโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนในปี 2566 (ม.ค.-มิ.ย.) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 53 ซึ่งส่งผลบวกต่อการลงทุนภายในประเทศ ในขณะที่ปัญหาด้านอัตราดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในระดับสูง ปัญหาหนี้ครัวเรือน และสถานการณ์เศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและเศรษฐกิจจีน ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของภาคเอกชน

ภาพที่ 10 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

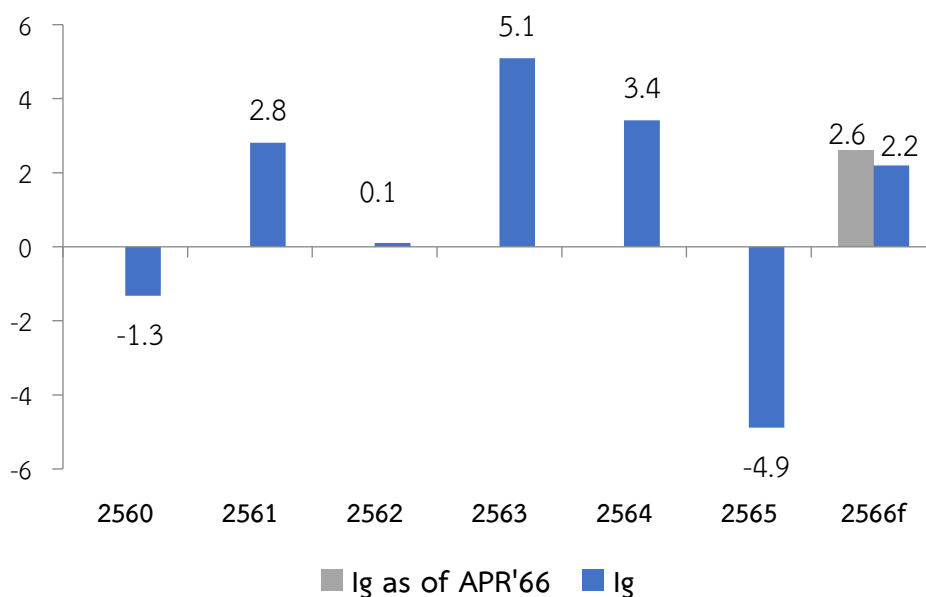
4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

➡ ในไตรมาส 2 ปี 2566 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่หดตัวร้อยละ -1.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ตามการลดลงของการลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ร้อยละ 3.7 ขณะที่การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 แต่ขยายตัวร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

➡ ในปี 2566 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงคาดว่าจะขยายตัวขึ้นที่ร้อยละ 2.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.7 – 2.7) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2566 วงเงิน 3.185 ล้านล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะรายจ่ายลงทุนจะเบิกจ่ายได้ 0.5 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 74.0 ขณะที่รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 2.6 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 95.0

ภาพที่ 11 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2566

ร้อยละ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

➡ ในไตรมาส 2 ปี 2566 มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ มีมูลค่า 70,262 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -5.6² เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน โดยหดตัวต่อเนื่องจากร้อยละ -4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า จากสินค้าส่งออกสำคัญที่ลดลง อาทิ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อาหาร อาหารสัตว์ ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เป็นต้น ขณะที่ กลุ่มสินค้าที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์นั่ง รถกระบะและรถบรรทุก ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน เครื่องใช้ในห้องน้ำและเครื่องสำอาง ข้าว ทุเรียน น้ำตาล เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในมิติตลาดคู่ค้าพบว่า การส่งออกไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ยังคงลดลงต่อเนื่อง ได้แก่ ตลาดสหรัฐฯ (ลดลงต่อเนื่อง 3 ไตรมาส) ตลาดจีน (ลดลงต่อเนื่อง 5 ไตรมาส) ตลาดญี่ปุ่น (ลดลงต่อเนื่อง 4 ไตรมาส) กลุ่มอาเซียน 5 และ CLMV (ลดลงต่อเนื่อง 3 ไตรมาส) ขณะที่ การส่งออกไปยังรอง อาทิ ตลาดออสเตรเลีย กลุ่มแอฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร และซาอุดีอาระเบียขยายตัวได้ดีในไตรมาสดังกล่าว

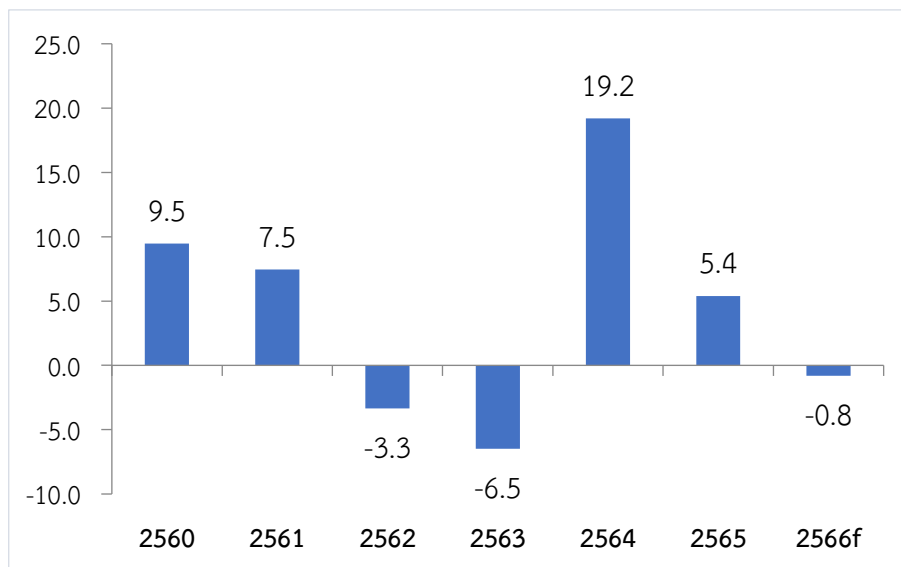
➡ ในปี 2566 สศค. คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวชะลอลงจากปีก่อนหน้ามาอยู่ที่ร้อยละ -0.8³ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -1.3 ถึง -0.3) โดยเป็นการปรับลดลงจากการประมาณการในครั้งก่อนส่วนหนึ่งจากภาคการส่งออกในไตรมาส 2 ที่ลดลงกว่าที่ประเมินไว้ในครั้งก่อน อย่างไรก็ตาม การส่งออกในช่วงที่เหลือของปียังคงมีปัจจัยข้อจำกัดซึ่งต้องติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป ได้แก่ (1) การดำเนินนโยบายทางการเงินที่เข้มงวดต่อเนื่องเพื่อควบคุมเงินเฟ้อโดยเฉพาะกลุ่มเศรษฐกิจหลัก

² ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

³ มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (BOP basis) (คำนวณโดย สศค.)

ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดต่อกำลังซื้อในกลุ่มประเทศคู่ค้าสำคัญ (2) แนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว (3) ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังยืดเยื้อต่อเนื่อง

ภาพที่ 12 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

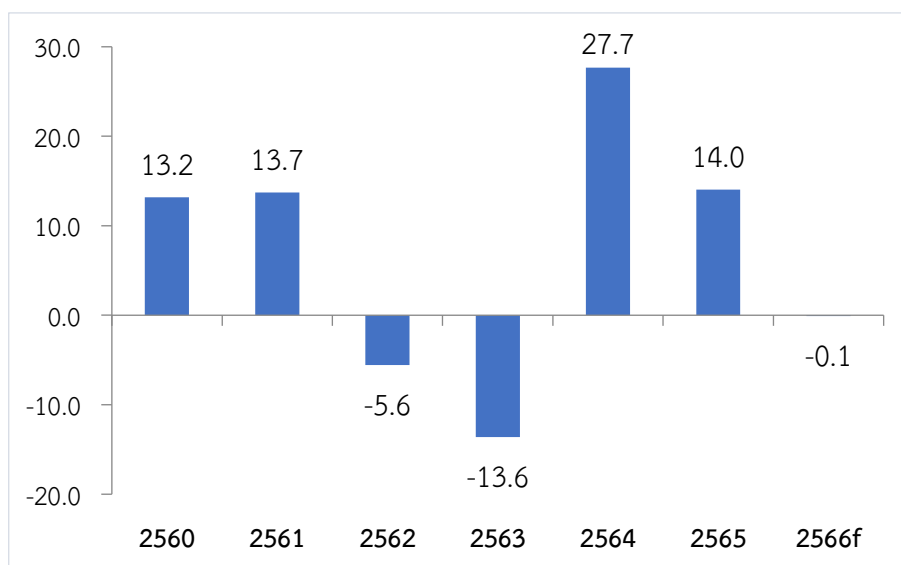
➡ ในไตรมาส 2 ปี 2566 มูลค่านำเข้าสินค้า มีมูลค่า 68,110 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -5.0⁴ จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากไตรมาสก่อนหน้าซึ่งขยายร้อยละ 2.0 จากการนำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางและกลุ่มสินค้านำเข้าอื่น ๆ ที่หดตัวร้อยละ -12.1 และร้อยละ -13.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ โดยมีรายการสินค้า อาทิ น้ำมันดิบ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่หดตัวเป็นสำคัญ ขณะที่ การนำเข้าในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคและกลุ่มสินค้าทุนโดยเฉลี่ยยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า

➡ ในปี 2566 สศค. คาดว่ามูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะหดตัวที่ร้อยละ -0.1⁵ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -0.6 ถึง 0.4) โดยเป็นการปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากการประมาณการในครั้งก่อน

⁴ ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

⁵ มูลค่าการนำเข้าสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (BOP basis) (คำนวณโดย สศค.)

ภาพที่ 13 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

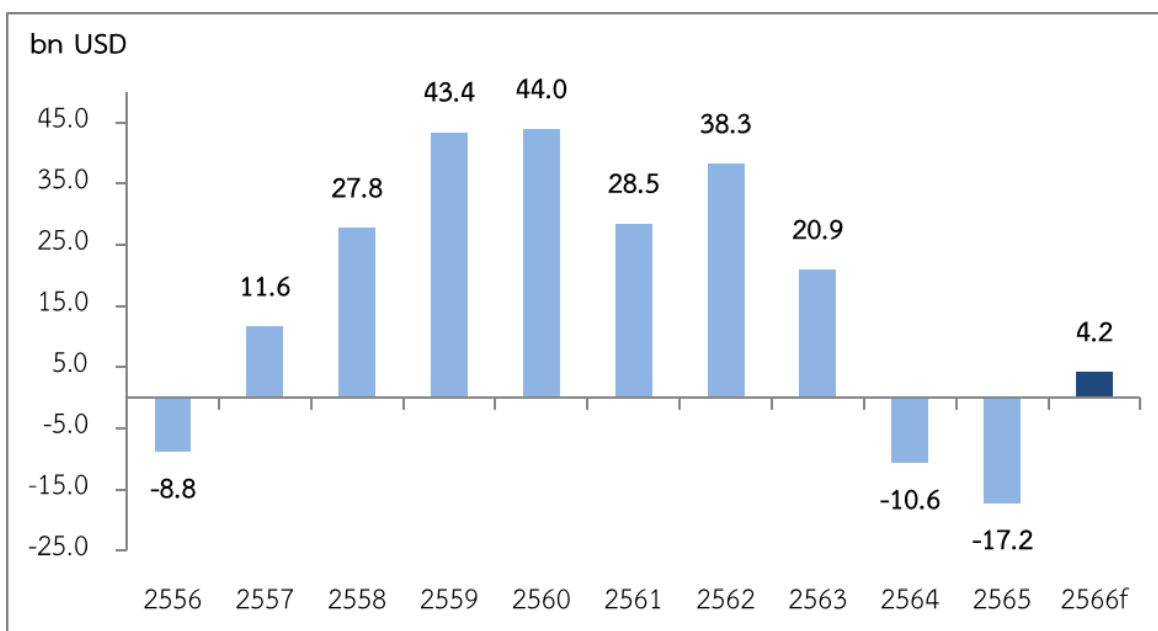
หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

➡ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาขาดดุลที่ -1.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังจากเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้าทั้งสิ้น 3.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นผลจากดุลบริการ รายได้ และเงินโอน ที่กลับมาขาดดุลอยู่ที่ -4.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินเกินดุลทั้งสิ้น 2.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า จากมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ามูลค่าการนำเข้า ที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดตั้งแต่ต้นปี 2566 เกินดุลทั้งสิ้น 1.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

➡ ในปี 2566 คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลทั้งสิ้น 4.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 ของ GDP (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 1.5 ถึง 6.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 0.3 ถึง 1.3 ของ GDP) (ภาพที่ 8) โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ขณะที่ ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกินดุลทั้งสิ้น 8.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากปี 2565 จากมูลค่าการส่งออกที่คาดว่าจะลดลงมากกว่ามูลค่าการนำเข้า ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการชะลอตัวของการค้าในตลาดโลก และสำหรับดุลบริการ รายได้ และเงินโอนคาดว่าจะขาดดุลเพียง -4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากประเมินว่า ดุลบริการจะเพิ่มสูงขึ้นตามแนวโน้มรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะกลับเข้ามาในประเทศไทยเป็นสำคัญ ด้านรายจ่ายการบริการก็มีแนวโน้มลดลงตามรายจ่ายค่าระวางสินค้าที่ลดลง ขณะที่ ภาคการส่งออกประเมินว่า มีโอกาสจะฟื้นตัวได้ในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยกดดันจากการเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ต่ำกว่าที่เคยประเมินไว้ ซึ่งนักท่องเที่ยวจีนถือเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักที่มีอัตราการใช้จ่ายต่อทริปที่สูง อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยก็คาดว่าจะมีการเดินทางออกนอกประเทศมากขึ้น และเงินโอนที่คาดว่าจะขาดดุลจากการส่งกลับกำไรและเงินปันผลของธุรกิจต่างชาติเป็นสำคัญ

ภาพที่ 14 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

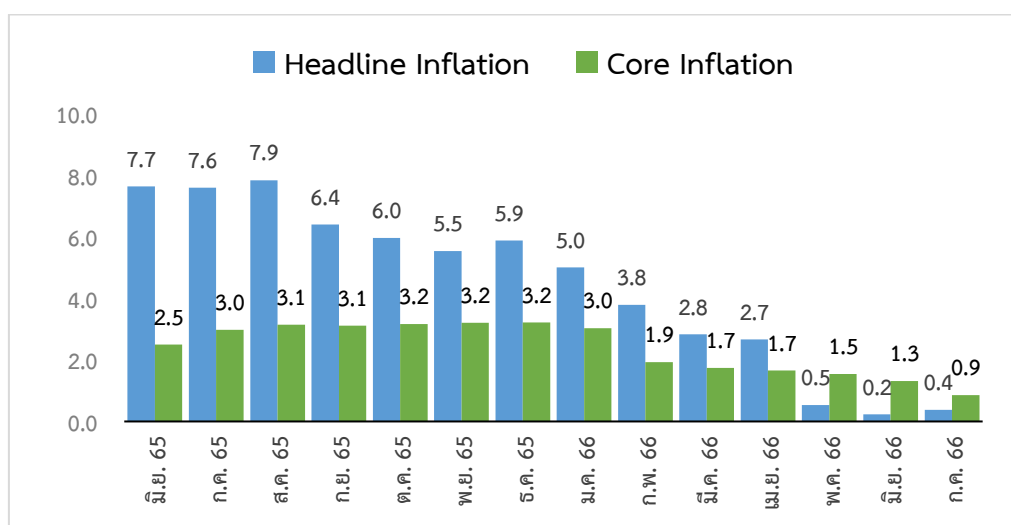

ที่มา : ธปท. รวบรวมและคาดการณ์โดย สศค.

8. ประมาณการเงินเพื่อในปี 2566

➡ เงินเพื่อทั่วไปและเงินเพื่อพื้นฐานเดือนกรกฎาคม 2566 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.4(YoY) และ 0.9(YoY) ตามลำดับ จากการชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และสินค้าหมวดอาหาร รวมถึงปัจจัยฐานสูงเมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2565 ที่ร้อยละ 7.6 ทำให้เงินเพื่อทั่วไปชะลอตัวค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าอัตราเงินเพื่อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.01 (MoM) จากการลดลงของราคาสินค้าสำคัญ อาทิ เนื้อสุกร กุ้งขาว และผักสด และเมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้วอัตราเงินเพื่อพื้นฐานขยายตัวร้อยละ 0.9 (YoY) เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าสูงขึ้นร้อยละ 0.04 (MoM)

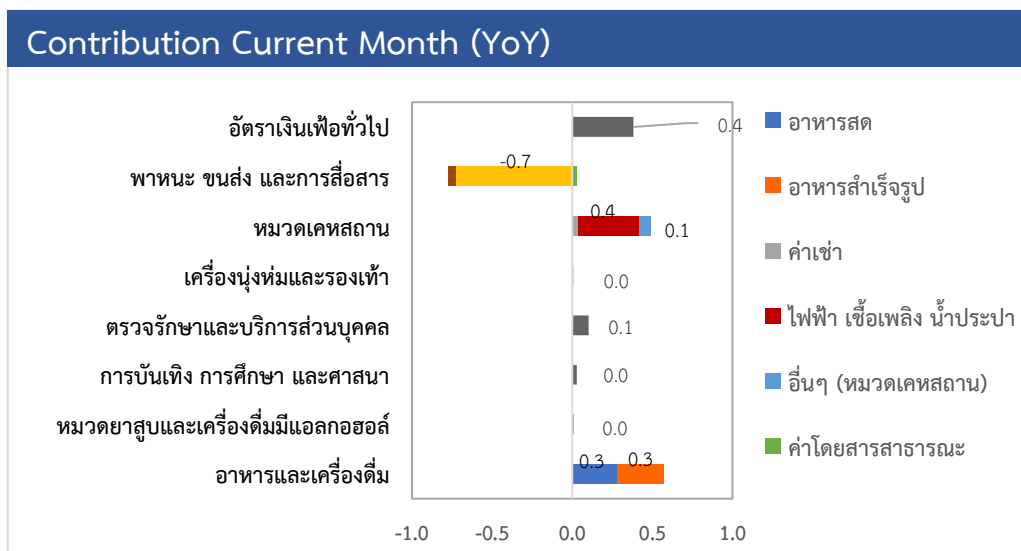
ภาพที่ 15 กราฟแสดงอัตราเงินเพื่อทั่วไปและอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ สรุปโดย สศค.

➡ เมื่อดูองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลง (Contribution YoY) พบว่าหมวดสินค้าที่ส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อ 4 อันดับแรก ได้แก่ 1) หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ที่ทำให้เงินเฟ้อลดลงถึงร้อยละ -0.7 2) หมวดไฟฟ้า เชื้อเพลิง น้ำประปา 3) หมวดอาหารสด และ 4) หมวดอาหารสำเร็จรูป ที่ยังคงเป็นปัจจัยบวกทำให้เงินเฟ้อสูงขึ้นที่ร้อยละ -0.4 0.3 0.3 ตามลำดับ

ภาพที่ 16 Contribution Current Month องค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลงของเงินเฟ้อ เดือน ก.ค. 66

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ สรุปโดย สศค.

➡ ทั้งนี้ ในปี 2566 สศค. คาดว่าเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐานจะอยู่ที่ ร้อยละ 1.7 และ 1.5 ตามลำดับ (คาดการณ์ ณ กรกฎาคม 2566) โดยมีข้อสมมติฐานและปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

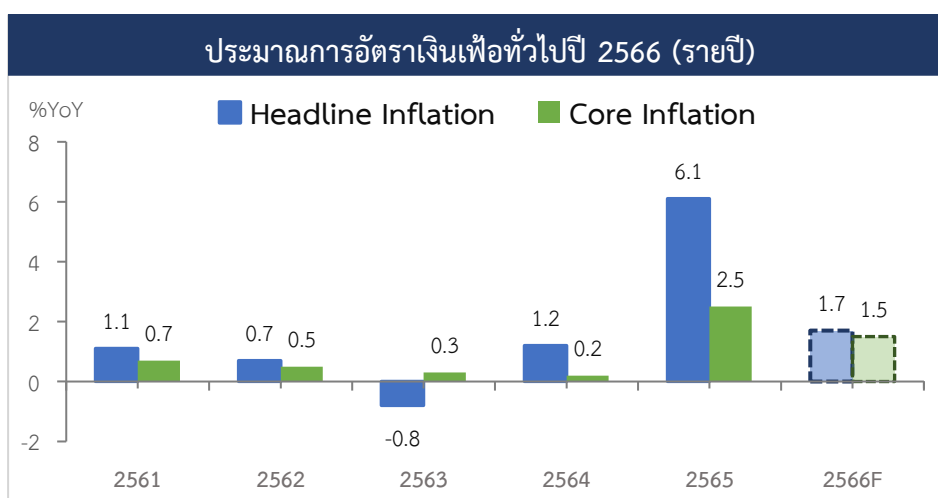
➡ สมมติฐานประมาณการอัตราเงินเฟ้อปี 2566 ประกอบไปด้วย 5 สมมติฐาน ดังนี้ (1) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2566 จะอยู่ที่ 79 เหรียญสหรัฐ/บาร์เรล (คาดการณ์ ณ กรกฎาคม 2566) โดยคาดว่าราคาราคาน้ำมันดิบดูไบจะปรับสูงขึ้นในไตรมาส 3 และ 4 ของปี 66 ซึ่งส่งผลกระทบต่อดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง ที่มีสัดส่วนในตะกร้าเงินเฟ้อที่ร้อยละ 15.18 (2) ราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลจะทรงตัวที่ 32 บาท/ลิตร ถึงสิ้นปี 2566 ถึงแม้ว่า ครม. จะมีมติยกเลิกมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซล 5 บาท/ลิตร ในวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 อย่างไรก็ดี ยังมีการกำกับดูแลจากคณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง (กบน.) ที่สามารถอุดหนุนได้อย่างต่อเนื่อง (3) ราคาก๊าซหุงต้ม (LPG) ยังคงทรงตัวอยู่ที่ 423 บาท/ถัง 15 Kg ซึ่งจะกระทบโดยตรงต่อดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดก๊าซหุงต้มที่มีสัดส่วนในตะกร้าเงินเฟ้อถึงร้อยละ 0.49 และอาจมีผลทางอ้อมต่อดัชนีราคาผู้บริโภคในหมวดอาหารสำเร็จรูปได้ ที่มีสัดส่วนในตะกร้าเงินเฟ้อถึงร้อยละ 15.42 เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งในต้นทุน (4) ค่าไฟฟ้าผันแปรอัตโนมัติ (Ft) รอบเดือน กันยายน - ธันวาคม 2566 โดยคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) ได้ปรับลดลงมาอยู่ที่ 66.89 สตางค์/หน่วย (ค่าไฟฟ้า 4.45 บาท/หน่วย) จะเป็นปัจจัยบวกทำให้ดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดไฟฟ้าน้ำประปาและแสงสว่างที่มีสัดส่วนในตะกร้าเงินเฟ้อกว่าร้อยละ 5.49 ลดลง (5) ค่าจ้างขั้นต่ำปี 2566 จะอยู่ในช่วง 328-354 บาท/วัน ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้มีมติปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำค่าครั้งที่ล่าสุดตั้งแต่ที่ 1 ตุลาคม 2565 โดยจะยังไม่มีการปรับขึ้นในปี 2566 เนื่องจากต้องรอดูนโยบายของรัฐบาลใหม่

➡ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเงินเฟ้อไทย ปี 2566 ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัย ดังนี้ (1) ราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลก และดัชนีราคาผู้ผลิต (PPI) ที่เป็นเครื่องชี้เงินเฟ้อด้านผู้ผลิตชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อน

ให้เห็นว่าปัจจัยเสี่ยงเงินเฟ้อด้านอุปทานได้คลี่คลายลงมากแล้ว (2) ความเสี่ยงจากปัญหาย้ายแปลง อาจทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรให้ลดลง กระทั่งต่อราคาผักและผลไม้ให้ปรับตัวสูงขึ้น โดยดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดผักและผลไม้ ที่มีสัดส่วนในตะกร้าเงินเฟ้อถึงร้อยละ 5.47 (3) แนวโน้มการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการที่อาจยังมีอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก เนื่องจากการปรับขึ้นแล้วในช่วงที่ผ่านมา และยังมีการควบคุมการขึ้นราคาสินค้า 46 รายการ 5 บริการจากกรมการค้าภายในที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

➡ ดังนั้น ภายใต้สมมติฐานและปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นจึงคาดว่าเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยทั้งปี 2566 จะอยู่ที่ร้อยละ 1.7 และ 1.5 ตามลำดับ โดยทรงตัวในระดับต่ำในไตรมาส 3 และปรับขึ้นเล็กน้อยในไตรมาส 4

ภาพที่ 17 ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2566 (รายปี)

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) (คาดการณ์ ณ เดือนเมษายน 2566)

*หมายเหตุ F หมายถึงประมาณการ

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

[illegible]

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2565	2565				2566				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
มูลค่าการส่งออก (พณีสถิตลลาร์สหรัฐ; ระบบศุลกากร/4	287.4	73.6	75.6	72.2	66.0	70.3	70.9	24.3	24.8	141.2
(%YoY) /4	5.7	14.8	10.8	6.7	-8.2	-4.5	-6.2	-4.6	-6.4	-5.4
ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) /4	4.2	3.9	5.1	4.4	3.1	2.0	0.3	0.3	-0.4	1.1
ปริมาณการส่งออก (%YoY)/14	1.5	10.4	5.4	2.1	-11.0	-6.3	-6.4	-4.9	-6.0	-6.4
มูลค่าการนำเข้า (พณีสถิตลลาร์สหรัฐ) ระบบศุลกากร/4	301.0	73.2	79.7	80.0	68.2	73.3	74.2	26.2	24.8	147.5
(%YoY) /4	12.8	16.3	21.5	18.9	-4.1	0.2	-6.9	-3.2	-10.3	-3.5
ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) /4	11.1	12.6	14.1	11.2	6.7	2.0	-3.0	-3.6	-5.2	-0.6
ปริมาณการนำเข้า (%YoY)/14	1.5	3.2	6.5	6.9	-10.1	-1.7	-3.9	0.5	-5.3	-2.8
ดุลการค้า (พณีสถิตลลาร์สหรัฐ);ระบบศุลกากร/4	-13.6	0.4	-4.1	-7.8	-2.2	-3.0	-3.3	-1.8	0.1	-6.3
ด้านอุปทาน										
ภาคการเกษตร										
ดัชนีผลลิตสินค้าเกษตร (%YoY) /6	1.8	3.1	4.5	-1.7	1.6	4.1	0.4	-5.6	0.02	2.5
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) /6	11.6	4.5	10.0	20.1	12.9	-1.3	-5.4	-2.6	-6.0	-3.4
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) /14	7.1	2.4	7.7	9.9	8.5	-0.8	-6.2	-8.8	-6.3	-3.2
การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY) /3	-0.6	3.4	-0.4	-1.9	-2.9	1.2	-0.1	-0.5	-0.8	0.5
ภาคอุตสาหกรรม										
ดัชนีผลลิตอุตสาหกรรม (%YoY) /9	0.4	1.4	-1.1	7.7	-6.0	-3.7	-5.6	-3.0	-5.2	-4.6
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/4	8.2	6.9	16.2	16.6	-6.8	-5.0	-12.5	-11.9	-14.5	-9.0
ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /14	3.1	-0.1	9.3	12.1	-9.0	-7.6	-14.2	-13.7	-15.8	-11.0

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2565	2565				2566				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
อัตราการใช้กำลังการผลิต (%) /9	62.8	66.8	61.2	62.8	60.3	63.8	57.6	60.3	59.1	60.7
การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY) /3	4.9	1.8	3.9	6.4	7.9	0.8	1.4	0.7	2.1	1.1
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (ระดับ)/8	89.3	88.0	85.6	90.4	93.1	96.0	93.9	92.5	94.1	94.9
ภาคบริการ										
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ(ล้านคน)/10	11.15	0.50	1.58	3.61	5.46	6.48	6.44	2.01	2.24	12.91
(%YoY) /14	2,506.9	2,365.5	7,710.3	7,847.7	1,497.8	1,202.4	306.5	286.3	191.5	520.6
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (%YoY)/10	182.4	74.1	400.4	1,169.3	83.4	33.2	24.9	24.5	22.1	30.3
การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) /3	6.8	4.0	5.6	9.5	8.4	3.9	2.8	3.4	1.7	3.3
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ										
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ)/2	35.0	33.1	34.4	36.4	36.2	33.9	34.5	34.3	34.3	34.2
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	-17.2	-2.4	-8.0	-7.7	0.9	4.0	n.a.	-2.8	n.a.	0.1
ทุนสำรองทางการ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	216.6	242.4	222.3	199.4	216.6	224.5	218.2	220.8	218.2	218.2
ฐานะซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	29.2	30.5	28.7	28.7	29.2	27.1	30.5	28.1	30.5	30.5
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ										
อัตราการว่างงาน (%) /3	1.3	1.5	1.4	1.2	1.2	1.0	1.1	1.3	0.9	1.1
ผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานรายใหม่ (%ต่อจำนวนผู้ประกันตน ม. 33)	0.57	0.61	0.52	0.62	0.52	0.60	0.65	0.70	0.69	0.63
ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY) /4	10.4	9.8	13.3	11.1	7.3	0.7	-5.0	-5.0	-6.6	-2.2
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) /4	6.08	4.74	6.46	7.29	5.81	3.88	1.14	0.53	0.23	2.49

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2565	2565				2566				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (% YoY) /4	2.50	1.44	2.26	3.08	3.21	2.23	1.51	1.55	1.32	1.87
หนี้สาธารณะต่อ GDP(%) /1	61.0	60.6	61.0	60.5	61.0	61.3	n.a.	61.6	n.a.	61.6

ภาคการคลัง (ปีงบประมาณ)/1	FY2565	FY2565	FY2565	FY2565	FY2565	FY2566	FY2566	FY2566	FY2566	FY2566	YTD/FY 2566
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1/66	Q2/66	Q3/66	พ.ค.66	มิ.ย.66	
รายจ่ายปีปัจจุบัน (พันล้านบาท)/1	2,932.6	983.6	606.3	679.2	663.4	982.2	709.7	742.1	190.6	335.3	2,434.1
(%YoY) /1	-2.6	4.8	-1.1	0.3	-15.3	-0.1	17.1	9.3	7.1	9.2	7.3
รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)/1	2,516.7	886.6	515.2	570.8	543.9	858.7	600.5	625.2	150.8	288.8	2,084.5
(%YoY) /1	-2.6	2.4	-2.1	3.2	-14.8	-3.1	16.5	9.5	6.1	8.5	5.7
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)/1	415.9	97.0	91.0	108.4	119.5	123.4	109.2	116.8	39.7	46.5	349.5
(%YoY) /1	-2.9	32.8	5.0	-12.3	-17.6	27.3	20.0	7.8	10.9	13.8	17.9
รายจ่ายปีก่อน (พันล้านบาท)/1	213.6	75.5	57.6	31.8	48.7	58.9	44.5	27.9	8.9	8.7	131.3
(%YoY) /1	8.7	-5.3	6.4	18.7	36.1	-22.0	-22.7	-12.2	-19.7	-20.8	-20.4
รายจ่ายรวม (พันล้านบาท)/1	3,146.3	1,059.1	663.9	711.0	712.0	1,041.1	754.2	770.0	199.6	344.1	2,565.5
(%YoY) /1	-1.9	4.0	-0.5	1.0	-13.1	-1.7	13.6	8.3	5.5	8.1	5.4

ที่มา: 1/กระทรวงการคลัง 2/ธนาคารแห่งประเทศไทย 3/สำนักงานสถิติแห่งชาติ 4/กระทรวงพาณิชย์ 5/มหาวิทยาลัย

หอการค้าไทย 6/สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 7/Reuters

8/สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 9/สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 10/กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 11/ กรมจัดเก็บประกอบไปด้วยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต

และกรมศุลกากร 12/กรมการขนส่งทางบก 13/บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด 14/คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ภาคการคลัง

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง ไตรมาสที่ 3 ปีงบประมาณ 2566

(ตุลาคม 2565 – มิถุนายน 2566)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

○ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2566 กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายจำนวน 3,185,000 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 17.09 ของ GDP⁶ โดยเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 695,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.73 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2565 หรือคิดเป็นร้อยละ 2.74 โดยแบ่งออกเป็น รายจ่ายประจำ 2,402,539 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 29,530 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.24 รายจ่ายลงทุน 689,479 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 77,546 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.67 และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 100,000 ล้านบาท เท่ากับปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

○ ในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66) รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 1,956,492 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 136,613 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.2 สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 2,565,504 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 131,358 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.4 ต่อปี โดยรายจ่ายปีปัจจุบันเบิกจ่ายได้จำนวน 2,434,126 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 164,954 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.3 ต่อปี หรือเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินงบประมาณคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 76.4 ส่งผลให้ ดุลเงินงบประมาณขาดดุล จำนวน 608,459 ล้านบาท

○ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 มีจำนวน 10,923,183 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 61.15 ของ GDP และเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า หนี้สาธารณะลดลงสุทธิ 35,733 ล้านบาท ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 98.42 จึงมีความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนที่ต่ำ และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตามอายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 88.17 ทำให้มีความเสี่ยงด้านการผิดนัดชำระหนี้ต่ำ เนื่องจากรัฐบาลสามารถออกขายพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมที่ครบกำหนดชำระได้ นอกจากนี้ หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 70 ของ GDP

⁶ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2566 เท่ากับ 18,640,000 ล้านบาท ที่มาสำนักงานงบประมาณโดยสังเขปฉบับปรับปรุง สำนักงบประมาณ วันที่ 23 ต.ค. 65

ผลการดำเนินนโยบายการคลังในปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66) รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิได้ จำนวน 1,956,492 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 136,613 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 ทั้งนี้ผลการจัดเก็บรายได้ตามหน่วยงานจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

กรมสรรพากร

กรมสรรพากรจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 1,591,586 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 159,245 ล้านบาท หรือร้อยละ 11.1 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.0 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 478,177 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 67,135 ล้านบาท หรือร้อยละ 16.3 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.1 โดยภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด. 53) ภาษีจากค่าบริการและจำหน่ายเงินกำไร (ภ.ง.ด. 54) และภาษีเงินได้สำหรับครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีปี ญั่ปุ่น (ภ.ง.ด. 51) สูงกว่าประมาณการเป็นสำคัญ (2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บได้ 690,562 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 40,519 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.2 แต่ใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการร้อยละ 11.7 และภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการร้อยละ 2.3 (3) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จัดเก็บได้ 314,033 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 33,039 ล้านบาท หรือร้อยละ 11.8 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 8.5 โดยภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จากเงินเดือน (ภ.ง.ด. 1) และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายจากดอกเบี้ย (ภ.ง.ด. 2) สูงกว่าประมาณการเป็นสำคัญ และ (4) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม จัดเก็บได้ 44,544 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 10,534 ล้านบาท หรือร้อยละ 31.0 จากราคาปิโตรเลียมที่สูงกว่าประมาณการ แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 19.5 เนื่องจากปริมาณการผลิตปิโตรเลียมลดลงในช่วงเปลี่ยนผู้รับสัมปทานในเดือนเมษายน 2565 และอัตราภาษีในระบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต ลดลงจากร้อยละ 50 เหลือร้อยละ 20

กรมสรรพสามิต

กรมสรรพสามิตจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 350,556 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 75,757 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -17.8 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -11.1 โดยภาษีที่จัดเก็บต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีนํ้ามันและผลิตภัณฑ์นํ้ามัน จัดเก็บได้ 81,281 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 83,892 ล้านบาท หรือร้อยละ -50.8 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -42.3 เนื่องจากมีการปรับลดอัตราภาษีสรรพสามิตนํ้ามันดีเซลตั้งแต่ต้นปีงบประมาณเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนเป็นการชั่วคราวจากราคานํ้ามันดิบในตลาดโลกที่อยู่ในระดับสูง

กรมศุลกากร

กรมศุลกากรจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 97,558 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 18,358 หรือคิดเป็นร้อยละ 23.2 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 20.5 จากมูลค่าการนำเข้าที่สูงกว่าประมาณการ โดยผลของค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มอ่อนค่าลง ประกอบกับมีการชำระอากรขาเข้าเพิ่มเติมตามคำพิพากษาคดีข้อพิพาทการจัดเก็บภาษีนำเข้าชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์โตโยต้า รุ่นพริอุส (Prius) จำนวน 7,606 ล้านบาท ในเดือนตุลาคม 2565 หากไม่รวมรายได้พิเศษ รายได้ของกรมศุลกากรสูงกว่าประมาณการ 10,752 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.6 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.1

ทั้งนี้ มูลค่าการนำเข้าในช่วง 8 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 ในรูปดอลลาร์สหรัฐ ต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 2.8 ขณะที่มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินบาท สูงกว่าปีก่อนร้อยละ 3.1 โดยสินค้าที่จัดเก็บอากรขาเข้าได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ยานบกและส่วนประกอบ (2) เครื่องจักรไฟฟ้าและอุปกรณ์ (3) เครื่องจักรและเครื่องใช้กล (4) ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม และ (5) เครื่องหอม เครื่องสำอาง หรือสิ่งปรุงแต่ง

รัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจนำส่งรายได้รวมทั้งสิ้น 122,830 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 574 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -0.5 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.8 จากการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจที่เหลื่อมมาจากปีก่อนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำส่งรายได้รัฐวิสาหกิจที่เหลื่อมมาจากปีก่อนหน้า รัฐวิสาหกิจนำส่งรายได้ต่ำกว่าประมาณการ 23,692 ล้านบาท หรือร้อยละ -19.2 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -14.1

หน่วยงานอื่น

หน่วยงานอื่นจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 176,775 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 64,338 ล้านบาท หรือร้อยละ 57.2 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 59.7 จากการจัดเก็บรายได้ของ (1) ส่วนราชการอื่น จัดเก็บรายได้รวม 168,654 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 63,539 ล้านบาท หรือร้อยละ 60.4 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 61.7 เนื่องจากมีรายได้พิเศษจาก (1) การนำส่งสภาพคล่องส่วนเกินของทุนหมุนเวียน จำนวน 22,839 ล้านบาท (2) การนำส่งรายได้จากสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ของบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) จำนวน 10,858 ล้านบาท (3) การนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 12,124 ล้านบาท (4) การนำส่งเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืนของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จำนวน 2,084 ล้านบาท และ (5) การประมูลใบอนุญาตคลื่นความถี่วิทยุระบบ FM จำนวน 569 ล้านบาท ทั้งนี้ หากไม่รวมรายได้พิเศษข้างต้น รายได้ส่วนราชการอื่นสูงกว่าประมาณการ 15,065 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.3 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 15.2 และ (2) **กรมธนารักษ์** จัดเก็บรายได้รวม 8,121 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 799 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.9 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 26.0

ตารางที่ 7 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิ 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66)

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2566		เปรียบเทียบกับปีงบประมาณตามเอกสารงบประมาณ	
	(ต.ค. 65-มิ.ย. 66)	เปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปี	จำนวน	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
1. กรมสรรพากร	1,591,586	4.0	159,245	11.1
2. กรมสรรพสามิต	350,556	-11.1	-75,757	-17.8
3. กรมศุลกากร	97,558	20.5	18,358	23.2
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	2,039,700	1.7	101,846	5.3
4. รัฐวิสาหกิจ	122,830	5.8	-574	-0.5
5. หน่วยงานอื่น	176,775	59.7	64,338	57.2
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	2,339,305	4.8	165,610	7.6
หัก	319,482	4.4	30,070	10.4
รวมรายได้สุทธิ (Net)	1,956,492	5.2	136,613	7.5

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66)

การเบิกจ่ายงบประมาณรวมในช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66) เท่ากับ 2,565,504 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 131,358 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.4 ประกอบด้วย **(1) รายจ่ายปีปัจจุบัน** เบิกจ่ายได้จำนวน 2,434,126 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 76.4 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2566 (3,185,000 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 164,954 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.3 และ (2) รายจ่ายปีก่อน เบิกจ่ายได้จำนวน 131,378 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่าย ร้อยละ 69.2 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (189,974 ล้านบาท) ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 33,595 ล้านบาท หรือร้อยละ -20.4 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปีปัจจุบันจำนวน 2,434,126 ล้านบาท ประกอบด้วย **(1.1) รายจ่ายประจำ** เบิกจ่ายได้จำนวน 2,084,585 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 82.3 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง (2,532,487 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 111,858 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.7 ต่อปี ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน (กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติและกองทุนประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม) รัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงการคลัง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมของนายกรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานอิสระของรัฐ กระทรวงการต่างประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เบิกจ่ายสูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว และ **(1.2) รายจ่ายลงทุน** เบิกจ่ายได้จำนวน 349,541 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 53.6

ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง (652,513 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 53,096 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 17.9 ต่อปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน (กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) กระทรวงคมนาคม และ รัฐวิสาหกิจ เบิกจ่ายสูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน

ตารางที่ 8 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66)

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงินงบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ		
		2566 (ต.ค. 65– มิ.ย. 66)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อ วงเงิน งบประมาณ
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	3,185,000	2,434,126	7.3	76.4
1.1 รายจ่ายประจำ	2,532,487	2,084,585	5.7	82.3
1.2 รายจ่ายลงทุน	652,513	349,541	17.9	53.6
2. รายจ่ายปีก่อน	189,974	131,378	-20.4	69.2
3. รายจ่ายรวม (1+2)	3,374,974	2,565,504	5.4	76.0

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

3. ฐานะการคลังปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66)

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66) พบว่า รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังจำนวน 1,957,045 ล้านบาท และมีการเบิกจ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น 2,565,504 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 608,459 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุล 97,989 ล้านบาท ทำให้ดุลเงินสดก่อนกู้ขาดดุลจำนวน 706,448 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้บริหารเงินสดให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินโดยชดเชยการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตรจำนวน 435,243 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลจำนวน 271,205 ล้านบาท และส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2566 มีจำนวน 352,814 ล้านบาท

ตารางที่ 9 ฐานการคลังปีงบประมาณ 2566 (ต.ค. 65 – มิ.ย. 66)

(หน่วย:ล้านบาท)	9 เดือนแรก		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2566	ปีงบประมาณ 2565	จำนวน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี
1. รายได้	1,957,045	1,891,694	65,351	3.5
2. รายจ่าย	2,565,504	2,434,146	131,358	5.4
3. ดุลเงินงบประมาณ	-608,459	-542,452	-66,007	-12.2
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	-97,989	-79,455	-18,534	-23.3
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	-706,448	-621,907	-84,541	-13.6
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	435,243	621,075	-185,832	-29.9
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	-271,205	-832	-270,373	-32,496.8
8. เงินคงคลังต้นงวด	624,019	588,747	35,272	6.0
9. เงินคงคลังปลายงวด	352,814	587,915	-235,101	-40.0

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 มีจำนวน 10,923,183 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 61.15 ของ GDP และเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า หนี้สาธารณะลดลงสุทธิ 35,733 ล้านบาท โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 9,558,050 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 1,085,379 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 223,508 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 56,245 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 98.42 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 88.17 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 70.0 ของ GDP

ตารางที่ 10 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน มิ.ย. 66	% of GDP
1.หนี้รัฐบาล	9,558,050	53.51
2.หนี้รัฐวิสาหกิจ	1,085,379	6.08
3.หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	223,508	1.25
4.หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	56,245	0.31
หนี้สาธารณะรวม	10,923,183	61.15

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สบย. ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

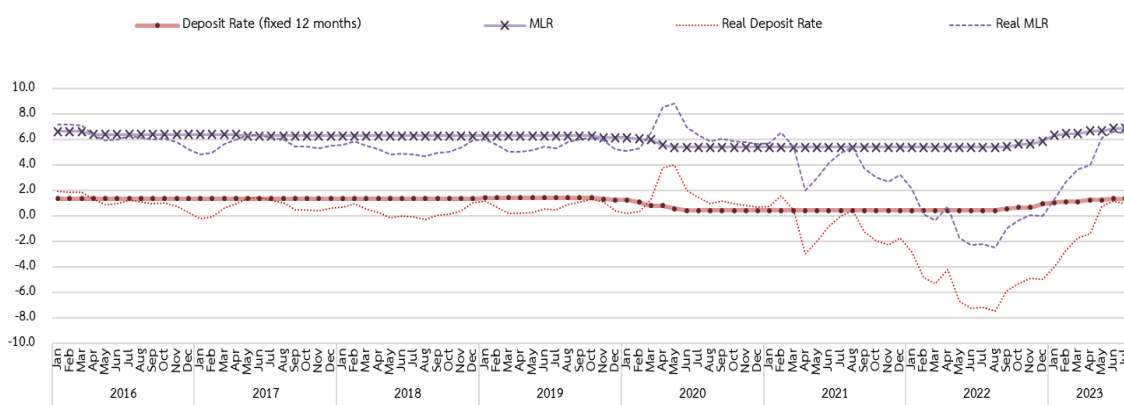
ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 2 ปี 2566

○ ในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปีของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง เพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 1.40 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง เพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 6.92 ต่อปี (ภาพที่ 1) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวลดลงส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง⁷ ณ เดือนกรกฎาคม 2566 อยู่ที่ร้อยละ 1.17 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 6.68 ต่อปี

○ ในปี 2566 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ทยอยปรับตัวเพิ่มขึ้น ตามกลไกการส่งผ่านของนโยบายการเงิน ซึ่งคณะกรรมการนโยบายการเงินประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง จากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และการบริโภคภาคเอกชน ขณะที่ อุปสงค์จากต่างประเทศล่าสุดชะลอลงบ้างแต่คาดว่าจะทยอยปรับตัวดีขึ้นในระยะต่อไป ด้านอัตราเงินเฟ้อปรับลดลงและมีแนวโน้มทรงตัวในกรอบเป้าหมาย แต่ยังคงต้องติดตามความเสี่ยงด้านสูง ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินควรดูแลให้เงินเฟ้ออยู่ในกรอบเป้าหมายอย่างยั่งยืน และช่วยเสริมเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว รวมทั้งรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงินในการรองรับความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่อยู่ในระดับสูง โดยการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติมจะพิจารณาให้เหมาะสมกับแนวโน้มและความเสี่ยงของเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ

ภาพที่ 18 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

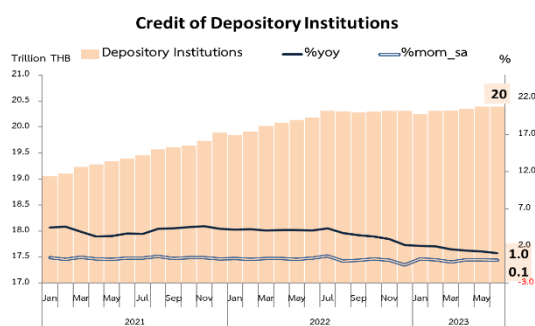
○ ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน⁸ (Credit of Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 2 และภาพที่ 3) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงินมียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 20.39 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่

⁷ คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

⁸ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน

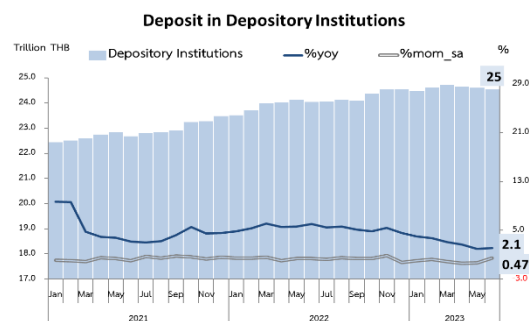
ร้อยละ 1.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.3 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์มีการหดตัวในอัตราที่ชะลอลง และสินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ทางด้านยอดคงค้างเงินรับฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Deposit in Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า มียอดคงค้างของเงินฝากจำนวน 24.56 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.2 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) โดยเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์มีการหดตัวในอัตราเร่งขึ้น ขณะที่ เงินฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้น

ภาพที่ 19 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

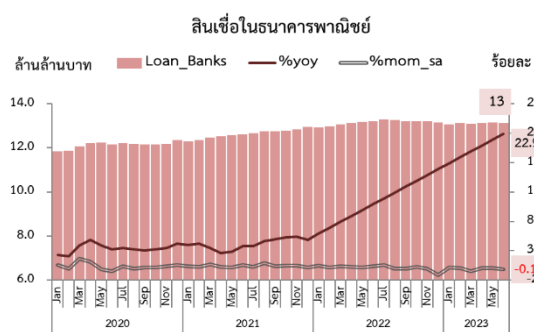
ภาพที่ 20 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

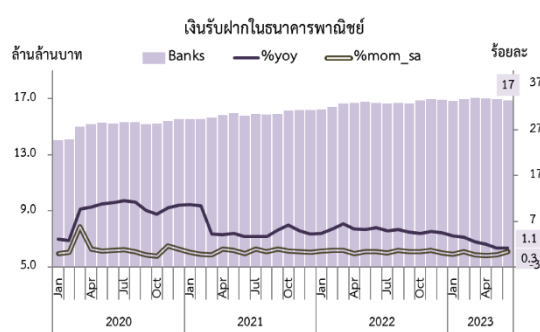
○ หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 4) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้างสินเชื่อจำนวน 13.13 ล้านล้านบาท ขยายตัวเร่งขึ้นร้อยละ 22.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.1 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะเดียวกันยอดเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 5) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดเงินรับฝากคงค้างจำนวน 16.89 ล้านล้านบาท ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 1.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.7 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 21 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

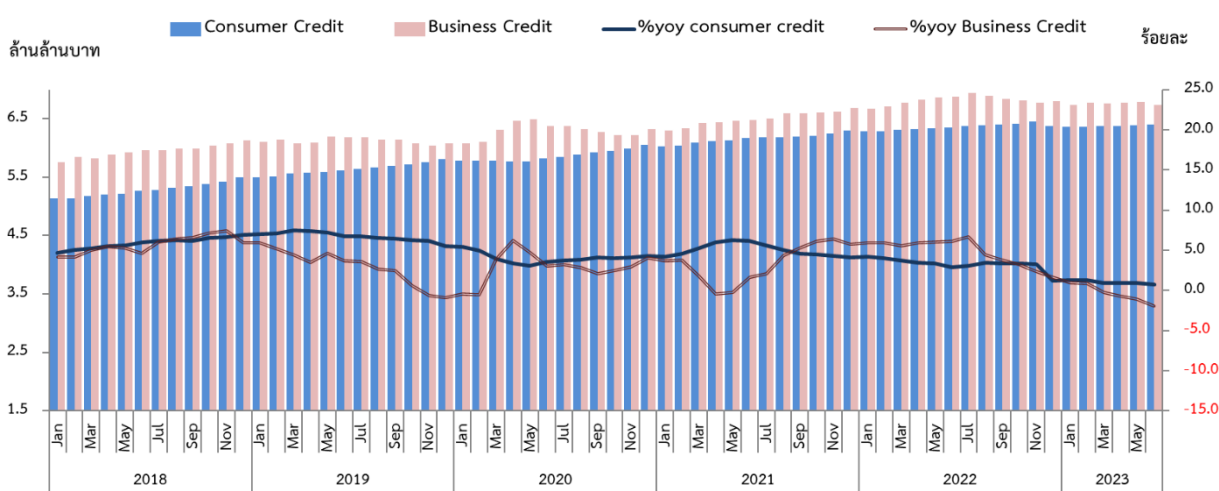
ภาพที่ 22 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 พบว่าสินเชื่อธุรกิจหดตัวชะลอลง ขณะที่ สินเชื่ออุปโภคบริโภคขยายตัวชะลอลง (ภาพที่ 6) โดยสินเชื่อที่ให้แกภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.3 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -1.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.53 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะที่ สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 48.7 ของสินเชื่อรวม ขยายตัวชะลอลงร้อยละ 0.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.45 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 23 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

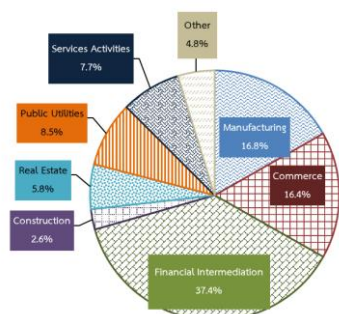

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจธนาคารพาณิชย์หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และกลุ่มบริการหดตัวชะลอลง และสินเชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มพาณิชย์ และกลุ่มสาธารณูปโภคหดตัวเร่งขึ้น ขณะที่สินเชื่อกลุ่มธุรกิจการเงินและกลุ่มก่อสร้างขยายตัวชะลอลง (ภาพที่ 7 และภาพที่ 8) โดยยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคิด

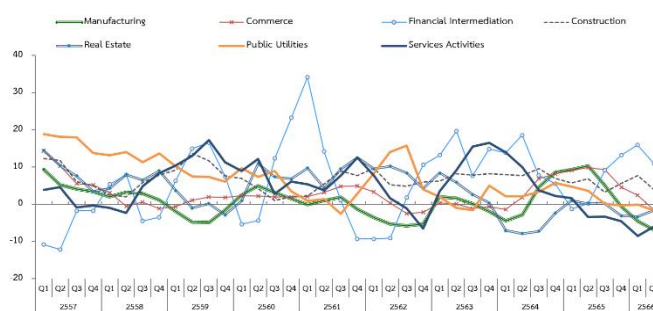
เป็นสัดส่วนร้อยละ 5.8 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -1.56 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.7 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -5.99 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.8 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -6.96 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มพาณิชย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.4 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -1.49 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มสาธารณูปโภค ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.5 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -1.71 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มธุรกิจการเงิน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.4 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 10.85 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มก่อสร้าง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.6 ของสินเชื่อรวม ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 10.85 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 4.8 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -21.47 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 24 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

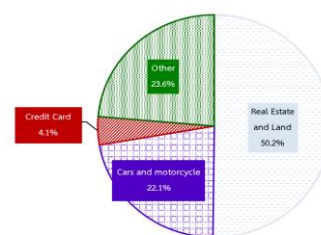
ภาพที่ 25 การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

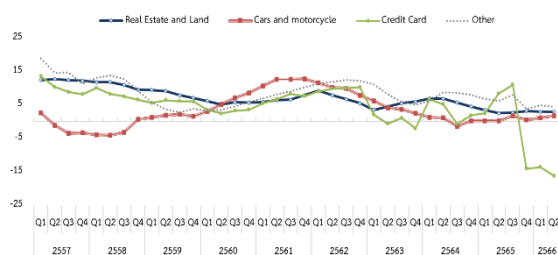
○ ในไตรมาส 2 ปี 2566 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคในธนาคารพาณิชย์หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 9 และภาพที่ 10) โดยยอดคงค้างสินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 4.1 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -16.31 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่หดตัวเร่งขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว (ภาพที่ 11) ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อซื้อรถหรือเช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์เพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.1 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 1.59 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.2 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 2.73 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่ออุปโภคบริโภคอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 23.6 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 4.23 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 26 โครงสร้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

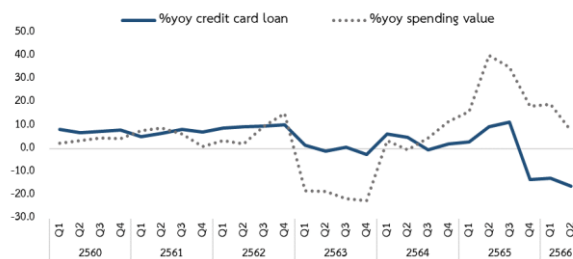
ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 27 การขยายตัวของสินเชื่อเพื่อการอุปโภค

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

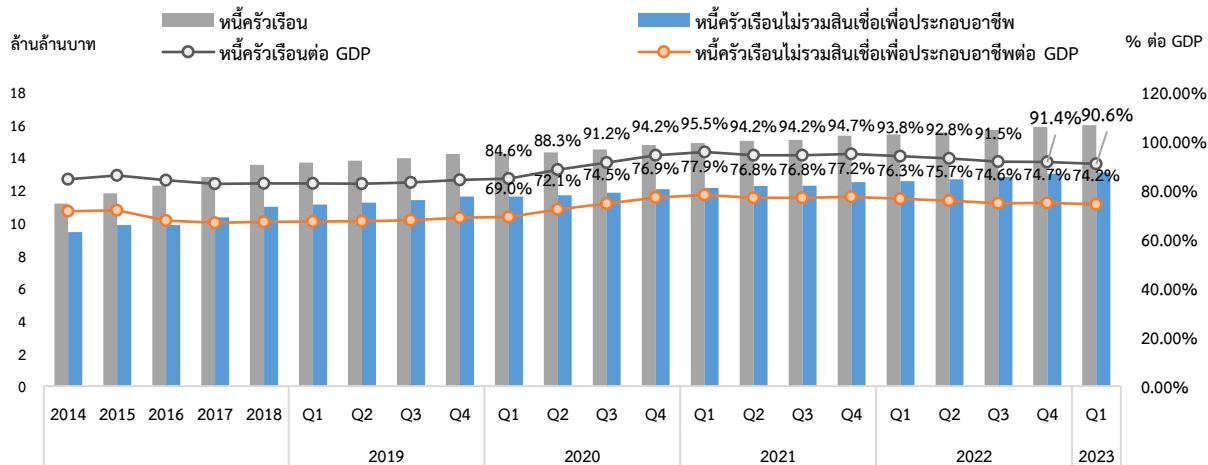
ภาพที่ 28 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

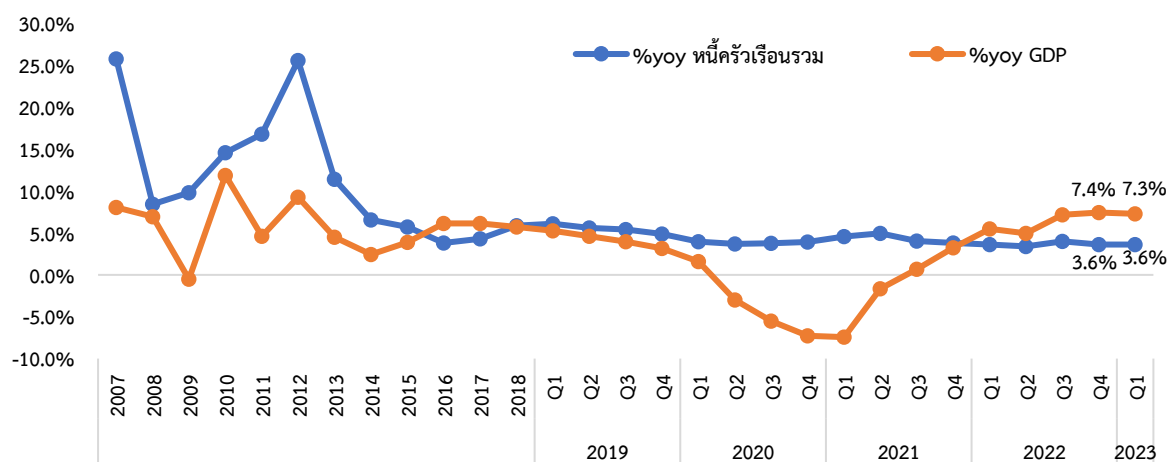
○ สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2566 มียอดคงค้างอยู่ที่ 15.96 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นร้อยละ 90.6 ของ GDP ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 91.4 ต่อ GDP เนื่องจากปัจจัย GDP ณ ราคาปัจจุบันที่ขยายตัวร้อยละ 7.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้เพื่อไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 13.06 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 74.2 ของ GDP (ภาพที่ 12)

ภาพที่ 29 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

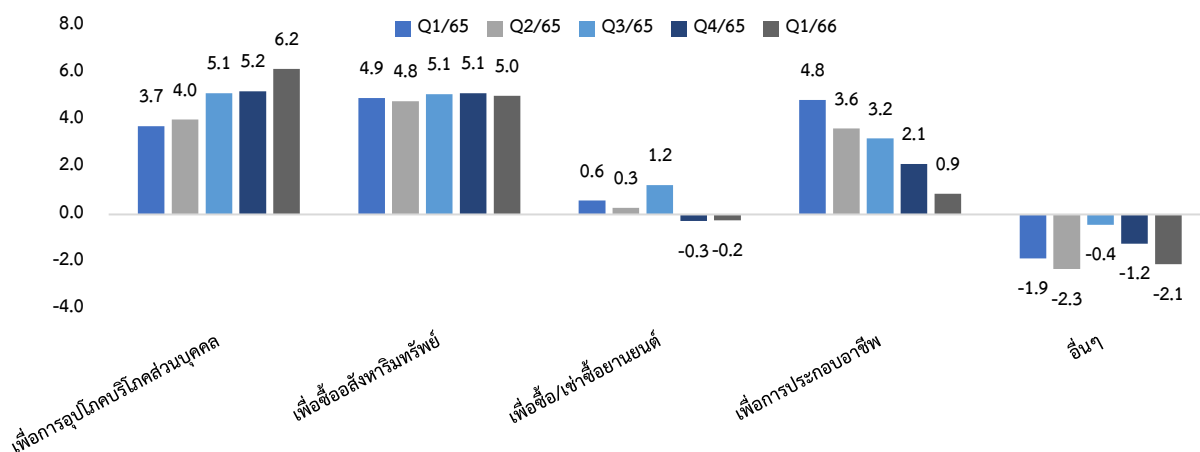
ภาพที่ 30 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อและหนี้ครัวเรือน (%YoY)

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

○ การขยายตัวของหนี้ครัวเรือนในภาพรวมลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 6.2 ขณะที่ สินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ และสินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพ ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ ขณะที่ สินเชื่อเพื่อซื้อหรือเช่าซื้อยานยนต์หดตัวที่ร้อยละ -0.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน

ภาพที่ 31 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

○ กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 2 ปี 2566 ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันรับฝากเงินมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้น โดยสินเชื่อธุรกิจหดตัวชะลอลง และสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคขยายตัวชะลอลง ขณะที่ ยอดคงค้างเงินฝากในสถาบันรับฝากเงินหดตัวเร่งขึ้น ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และรักษา

เสถียรภาพระบบการเงิน คณะกรรมการนโยบายการเงิน ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องเข้าสู่ระดับศักยภาพ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อเริ่มเข้าสู่กรอบเป้าหมายแต่ยังต้องติดตามความเสี่ยงด้านสูง นโยบายการเงินยังควรดูแลให้เงินเฟ้ออยู่ในกรอบเป้าหมายอย่างยั่งยืนควบคู่กับให้ความสำคัญกับเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว โดยการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติมจะพิจารณาให้เหมาะสมกับแนวโน้มและความเสี่ยงของเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตาม วัฏจักรการพาณิชย์มีความเข้มแข็ง ทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อรองรับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อด้วยคุณภาพ (Gross NPLs) ที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 2.66 ของสินเชื่อรวม ปรับลดลงเล็กน้อย จากการบริหารจัดการหนี้ โดยเฉพาะจากสินเชื่อธุรกิจภาคการพาณิชย์ เช่น SMEs ที่เป็นกลุ่มค้าปลีก และธนาคารพาณิชย์มีส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS ratio) เดือนมิถุนายน 2566 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 19.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดที่ร้อยละ 11.0

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: Macroeconomic Analysis Briefings

ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของพื้นที่ EEC ตอนที่ 2⁹

บทสรุปผู้บริหาร

○ บทความตอนนี้นำการวิเคราะห์ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในพื้นที่ EEC ผ่านดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ (Spatial Economic Fundamental Index: SEFI) ซึ่งบ่งชี้ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของพื้นที่ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ไปจนถึงภูมิภาค

○ ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า 3 จังหวัดในพื้นที่ EEC เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง นำโดย จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยในพื้นที่ EEC มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข การศึกษา และกำลังซื้อทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง แต่ยังมีปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อม และความท้าทายทางทรัพยากรมนุษย์

○ หากภาครัฐต้องการที่ผลักดันพื้นที่ EEC ให้เป็นต้นแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ ดัชนี SEFI ที่พัฒนาขึ้นนี้จึงเป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายการคลังที่มีเป้าหมายเฉพาะเจาะจง (Targeted Policy) และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนเชิงพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ไม่ว่าจะเป็น การต่อยอดจุดแข็ง และการแก้ไขจุดอ่อนของพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการนำไปใช้ในการประเมินการดำเนินมาตรการการเงิน/การคลัง เพื่อประเมินว่าประชาชนในพื้นที่ที่มีระดับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันได้รับประโยชน์จากมาตรการของรัฐอย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

1. ความเดิมตอนที่แล้ว

จากบทความความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของพื้นที่ EEC ตอนที่ 1 คณะผู้เขียนได้วิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการกระจายรายได้ของพื้นที่ EEC โดยแม้ว่าในปี 2563 พื้นที่ EEC จะได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ทำให้เศรษฐกิจ EEC หดตัวร้อยละ -7.0 ต่อปี แต่ยังมีสาขาเศรษฐกิจบางสาขาที่ยังขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และสาขาประปาและการกำจัดของเสีย อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจ EEC จะทยอยฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) ได้คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจ EEC ในปี 2566 จะขยายตัวได้ร้อยละ 4.5 ต่อปี¹⁰ นอกจากนี้ในส่วนของการวิเคราะห์ความเหลื่อมล้ำและการกระจายรายได้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทยล่าสุด ปี 2564 แสดงให้เห็นว่า ครัวเรือนใน EEC มีการพึ่งพารายได้ของตนเอง การใช้จ่ายและการถือครองสินทรัพย์ที่เท่าเทียม และภาระการชำระหนี้ที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของพื้นที่ EEC ตอนที่แล้วนั้น ทำให้พบว่าเศรษฐกิจ EEC มีความเข้มแข็ง จึงทำให้ EEC เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเป็นต้นแบบในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมแรงจูงใจเพื่อดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรมนุษย์หรือโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความยากจนนั้น การที่ภาครัฐมีเครื่องมือในการช่วยวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงพื้นที่ที่จะช่วยให้การ

⁹ ผู้เขียน ดร. นรพัชร อัครวัลลภ ดร. กวิน เอี่ยมตระกูล นายสันต์ ฐิติ เศรษฐศาสตร์กรีน นางสาวบุณยพร ชลพิทักษ์วงศ์ และนางสาวปัทม สุจิตรัตน์ ทรุณณกุล ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำหรับคำแนะนำ

¹⁰ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) รายงานเศรษฐกิจ EEC รายไตรมาส

<https://eeco.or.th/quarterly-economic-report/595>

พัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในบทความความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของพื้นที่ EEC ตอนที่ 2 นี้ คณะผู้เขียนจะนำเสนอการประยุกต์ใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการวิเคราะห์ความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้พัฒนาดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ (Spatial Economic Fundamental Index: SEFI) ขึ้นมา เพื่อบ่งชี้ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของพื้นที่ต่าง ๆ โดยบ่งชี้ได้ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วยดัชนีชี้วัด 88 ตัว แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) โครงสร้างพื้นฐาน 2) การศึกษา 3) สาธารณสุข 4) กำลังซื้อ 5) ปัญหาของทรัพยากรมนุษย์ และ 6) สิ่งแวดล้อม โดยดัชนี SEFI นี้จะสามารถทำให้เห็นจุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละบุคคล ครุฑเรือน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดในหลากหลายมิติ เพื่อเป็นประโยชน์กับภาครัฐในการออกแบบนโยบายแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

2. กรอบแนวคิดและหลักการในการจัดทำดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ (Spatial Economic Fundamental Index: SEFI)¹¹

การวิเคราะห์ความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ จะอาศัยการคำนวณดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ (Spatial Economic Fundamentals Index: SEFI) ระดับรายบุคคล โดยข้อมูลตัวชี้วัดทั้ง 88 รายการ ถูกจัดกลุ่มเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน สะท้อนจากเครื่องชี้ 12 รายการ อาทิ ความสว่างของแสงกลางต่อพื้นที่ ความยาวถนนต่อพื้นที่ จำนวนจุดสนใจต่อพื้นที่ จำนวนคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อประชากร จำนวนเลขหมายโทรศัพท์มือถือต่อประชากร จำนวนตลาดสดน่าซื้อ การมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง เป็นต้น แสดงถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจ

กลุ่มสาธารณสุข สะท้อนจากเครื่องชี้ 18 รายการ อาทิ จำนวนเตียงในสถานพยาบาลต่อประชากร จำนวนแพทย์ต่อประชากรในจังหวัด คะแนนสุขภาพจิต ความพิการของร่างกาย จำนวนผู้ป่วยเรื้อรังในครุฑเรือน การมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอ เป็นต้น แสดงถึงสภาวะสุขภาพของบุคคล สภาพความเป็นอยู่ด้านสาธารณสุขของครุฑเรือน และความสามารถของระบบการสาธารณสุขในการรองรับและให้บริการของพื้นที่ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพแรงงานในการผลิตของแต่ละพื้นที่

กลุ่มการศึกษา สะท้อนจากเครื่องชี้ 15 รายการ อาทิ ระดับการศึกษา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวนโรงเรียนต่อพื้นที่ สัดส่วนนักเรียนยากจน ค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) คะแนน O-net (ผลรวมของคะแนนทดสอบ 5 วิชาของระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ยของผู้เข้าสอบ) ทักษะการเงิน เป็นต้น แสดงถึงระดับการศึกษาของบุคคล รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ในแต่ละพื้นที่

กลุ่มกำลังซื้อ สะท้อนจากเครื่องชี้ 11 รายการ อาทิ อัตราการว่างงาน ระดับรายได้ ค่าใช้จ่าย จำนวนเงินออม จำนวนหนี้ในระบบ ความหลากหลายของการประกอบอาชีพ แสดงถึงกำลังซื้อ (Purchasing Power) ของประชาชนรายบุคคลในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานหนึ่งที่ช่วยดึงดูดการค้าและการลงทุนซึ่งนำไปสู่ความเป็นเมือง (Urbanization) และผลกระทบภายนอกเชิงบวก (Positive Spillover) ที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตขึ้น

กลุ่มความท้าทายทางทรัพยากรมนุษย์ สะท้อนจากเครื่องชี้ 21 รายการ อาทิ ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ อัตราการเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ อัตราการฆ่าตัวตายและทำร้ายตนเอง จำนวนเรื่องร้องเรียนจากประชาชนผ่านศูนย์บริการประชาชน จำนวนคดีในศาลปกครอง การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย

¹¹ ทั้งนี้ ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถอ่านได้จากบทความดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ (Spatial Economic Fundamentals Index, SEFI : การบูรณาการข้อมูลขนาดใหญ่ด้วย Big Data Analysis <http://www.fpojjournal.com/sefi/>)

เพศและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินรวมในจังหวัด แสดงถึงปัจจัยที่บั่นทอนความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการสูญเสียปัจจัยการผลิตในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในด้านชีวิตและทรัพย์สินซึ่งเป็นประโยชน์ต่อออกแบบนโยบายรับมือและป้องกันความสูญเสียต่าง ๆ

กลุ่มสิ่งแวดล้อม สะท้อนจากเครื่องชี้ 11 รายการ อาทิ ความหนาแน่นของไนโตรเจนไดออกไซด์ การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน การป้องกันอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี ปัญหามลพิษที่ได้รับการร้องเรียน การปล่อยก๊าซเรือนกระจก อัตราการผลิตติดตั้งไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน ขนาดพื้นที่ป่า การไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ เป็นต้น แสดงถึงถึงความบกพร่องของการบริหารจัดการทรัพยากรซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอันจะนำมาสู่ปัญหาการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

3. ข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ (Spatial Economic Fundamentals Index: SEFI)

เพื่อจะสามารถเปรียบเทียบการพัฒนา และปัญหาขั้นพื้นฐานในมิติต่าง ๆ ทั้งในเชิงบุคคลและพื้นที่ EEC ข้อมูลที่นำมาใช้ในการจัดทำดัชนีจึงลึกถึงระดับบุคคล ครัวเรือน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด รวมเกือบ 100 รายการ ประกอบด้วย **ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)** ในปี 2564 ซึ่งครอบคลุมประชากรคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54.4 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ โดยเลือกลักษณะส่วนบุคคล และครัวเรือนในประเด็นสำคัญ เช่น ที่อยู่อาศัย การอุปโภค บริโภค สาธารณะสุข การศึกษาและฐานะทางการเงิน เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 31 ตัวชี้วัด **ข้อมูลภาพถ่ายทางดาวเทียม** ในปี 2565 จากหลายแหล่งข้อมูล ในประเด็นความสว่างของแสงกลางคืน จำนวนจุดสนใจ ความยาวของถนน และความหนาแน่นของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งสิ้น 4 ตัวชี้วัด **ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจต่าง ๆ** จากทั้งภาครัฐและเอกชน ในประเด็นต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ทักษะทางการเงิน และอัตราการว่างงาน เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 53 ตัวชี้วัด **ข้อมูลผู้ได้รับสิทธิและผู้ประกอบการในโครงการภาครัฐของกระทรวงการคลัง** ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.0 ของประชากรทั้งประเทศ เช่น โครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐปี 2560 และ 2561 โครงการเราไม่ทิ้งกัน โครงการคนละครึ่งระยะที่ 1 2 และ 3 และโครงการเราชนะ เป็นต้น

4. ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของพื้นที่ EEC

จากการประมวลผลของข้อมูลดัชนี SEFI แสดงให้เห็นว่า ภาพรวม SEFI ของทั้งประเทศ อยู่ที่ 0.007 โดยปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดี 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การได้รับความเป็นธรรมทางกฎหมาย (เรื่องร้องเรียนได้รับข้อยุติ) 2) ระดับการศึกษา และ 3) ความหลากหลายทางการประกอบอาชีพสูง ส่วนด้านสุขภาพจิต การเข้าถึงถนนสายหลัก (หมู่บ้านที่ถนนสายหลักเข้าถึงได้ตลอดปี) และการมีประกันภัยอุบัติเหตุ ยังเป็นประเด็นที่ต้องปรับปรุง ในขณะที่หากพิจารณา **SEFI ของพื้นที่ EEC** อยู่ที่ 0.177 โดยปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดี 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การมีประกันสังคมของแรงงาน 2) สัดส่วนแรงงานนอกระบบ และ 3) ความไม่เสมอภาคของรายได้ (Gini coefficient) ต่ำ ส่วนด้านปริมาณการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง อัตราการจดทะเบียนอย่า และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ยังเป็นประเด็นที่ต้องปรับปรุง สะท้อนให้เห็นว่าพื้นที่ EEC มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเทียบกับภาพรวมของทั้งประเทศ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข การศึกษา และกำลังซื้อทางเศรษฐกิจ แต่ด้านความท้าทายทางทรัพยากรมนุษย์และการจัดการสิ่งแวดล้อมยังคงมีปัญหา และ

จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนในพื้นที่ EEC รายละเอียดดังตารางที่ 1

มิติเชิงพื้นที่ในมุมมองระดับจังหวัด

ทั้งนี้ หากพิจารณาเชิงพื้นที่ในมุมมองระดับจังหวัด จังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงที่สุดใน EEC สะท้อนจาก SEFI ของจังหวัดชลบุรี ซึ่งอยู่ที่ 0.231 และสูงเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศ รองลงมา คือ จังหวัดระยอง โดยมี SEFI อยู่ที่ 0.157 ซึ่งสูงเป็นอันดับที่ 10 ของประเทศ ขณะที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา มี SEFI อยู่ที่ 0.137 สูงเป็นอันดับที่ 12 ของประเทศ ทั้งนี้ จากข้อมูล SEFI แสดงให้เห็นว่าจังหวัดชลบุรีมีความโดดเด่นกว่าทั้งสองจังหวัดในพื้นที่ EEC ใน **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต การมีโทรศัพท์มือถือ และความสว่างต่อพื้นที่ **ด้านการศึกษา** เช่น อัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษา ระดับการศึกษา และคะแนนสอบ O-NET และ**ด้านสุขภาพ** เช่น อัตราการป่วยสุขภาพจิต อัตราเตียงต่อประชากร และจำนวนบุคลากรทางกายภาพ ขณะที่จังหวัดฉะเชิงเทราโดดเด่นกว่าทั้งสองจังหวัดในด้านกำลังซื้อ เช่น หนี้สินเพื่อการอุปโภคของครัวเรือนต่ำ อัตราการว่างงานต่ำ และความหลากหลายทางการประกอบอาชีพสูง

มิติเชิงพื้นที่ระดับอำเภอ

ในมุมมองของมิติเชิงพื้นที่ระดับอำเภอ ดัชนี SEFI แสดงให้เห็นว่า อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจมากที่สุดในพื้นที่ EEC เนื่องจากเป็นตั้งที่ของนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร และเป็นอำเภอแห่งการศึกษา อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนกว่า 95 แห่ง รองลงมาคือ อำเภอเกาะสีชัง อำเภอพานทอง อำเภอสัตหีบ และ อำเภอศรีราชา ตามลำดับ ซึ่งล้วนเป็นอำเภอแห่งอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ส่วนอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจน้อยที่สุดในพื้นที่ EEC ส่วนหนึ่งเป็นผลจากปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเป็นแหล่งลักลอบทิ้งของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม และมีปัญหาด้านการจัดการขยะ

ตารางที่ 11 ดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ EEC แยกตามกลุ่มปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

	ภาพรวม	โครงสร้างพื้นฐาน	สุขภาพ	การศึกษา	กำลังซื้อ	ความท้าทายทาง HR	สิ่งแวดล้อม
ประเทศ	-0.007	-0.064	-0.024	0.037	0.004	0.031	-0.005
EEC	0.177	0.417	0.066	0.433	0.19	0.002	-0.444
ชลบุรี	0.231	0.627	0.131	0.557	0.155	-0.04	-0.590
ระยอง	0.157	0.285	0.108	0.473	0.149	-0.072	-0.384
ฉะเชิงเทรา	0.137	0.297	-0.025	0.286	0.25	0.093	-0.339

ที่มา: รวบรวมและประมวลผลโดยคณะผู้เขียน (ดัชนีที่สูงกว่า แสดงถึงความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า)

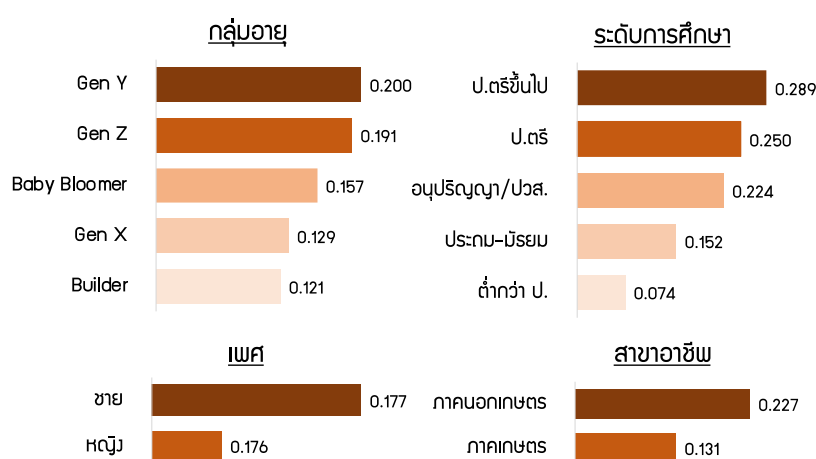
มิติลักษณะบุคคล

กลุ่มอายุ ประชากรกลุ่ม GenY (24-39 ปี) มีความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจมากที่สุดในพื้นที่ EEC สะท้อนจาก SEFI ที่อยู่ที่ 0.20 รองลงมาคือ กลุ่ม GenZ (8-23 ปี) Baby Bloomer (56-74 ปี) GenX (40-55 ปี) และ Builder (75 ปีขึ้นไป) ตามลำดับ

การศึกษา ประชากรผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับ ป.ตรี ขึ้นไป มีความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจมากที่สุดเมื่อเทียบกับระดับการศึกษาอื่น โดยมี SEFI อยู่ที่ 0.29 ขณะที่ระดับการศึกษาที่ต่ำลงมาความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจลดลงตามลำดับ สะท้อนว่า SEFI บ่งชี้ศักยภาพตามระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล

เพศและอาชีพ ประชากรชายมีความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจสูงกว่าหญิง ขณะที่ผู้ที่ประกอบอาชีพภาคนอกการเกษตรมี SEFI สูงกว่าภาคเกษตร สะท้อนศักยภาพทางเศรษฐกิจที่สูงกว่า (รายละเอียดดังรูปที่ 1)

รูปที่ 32 ดัชนีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ EEC จำแนกตามลักษณะบุคคล

ที่มา: รวบรวมและประมวลผลโดย สศศ.

Rethinking the Local Currency Trade Illusion: an Investigation on Exchange Rate Volatility¹²

Executive Summary

Introduction to the New FX Ecosystem

- One of the Bank of Thailand's plans to improve the FX Ecosystem is to directly exchange THB with other local (mostly ASEAN) currencies, rather than converting THB to USD.
- Asian currencies are estimated to be less volatile than USD so this would mitigate exchange rate risk as Thai investors and firms engage in international trade.

Problem statement

- Using standard deviation calculations from exchange rate returns, we found that some ASEAN currencies are more volatile than USD (eg. VND and LAK), while some are less volatile (eg. SGD and BND).
- USD's volatility lands roughly in the middle over the past 10 years (2013-2022) — it is not as volatile as expected.

Next steps

- Focus on improving financial literacy among Thai people: teach them risk mitigating strategies such as hedging.
- If Thai investors begin to trade more often with ASEAN and other Asian currencies, these currencies will rise in liquidity and might be less volatile – perhaps even less volatile than the USD. This is a prospect that policy makers may want to investigate.

1. The FX Ecosystem Strategy

Amidst the push for the use of local currencies in trade between Asian countries, doubts have been raised about whether it will actually reduce the exchange rate volatility or not. In 2021, the Bank of Thailand organized a media briefing introducing the new “FX ecosystem”. This strategy aims to reduce risk and mitigate fluctuations within the private financial sector.

The BoT's plan involves 1) Encouraging the usage of local currencies for trade within countries as opposed to using USD, which the BoT claims to be more volatile than the currencies of our Asian neighbors. 2) Greater flexibility in transferring funds outside of Thailand entails allowing the transfer of larger funds, from 50,000 USD to 200,000 USD. The BoT also plans to increase the limit for investment in securities for small investors from 5 million USD to 10 million USD. Despite this increase in fund limits, risk is mitigated by the usage of notional pooling to calculate interest before any actual fund transfer. 3) Finally,

¹² Author: Htairut Sinpatanasakul and Nichada Tanchaya

Thank you to Mr. Norabajra Asava-vallobh (Ph.D.) for his valuable advice and guidance in researching and writing.

the BoT aims to expand the scope of the Non-Resident Qualified Company (NRQC) program to permit foreign companies engaged in transactions with Thai firms to participate in local projects. Moreover, foreign investors will be permitted to invest directly in Thai financial institutions, instead of being restricted to using foreign financial institutions as intermediaries (BoT).

The BoT theorizes that USD is significantly more volatile than the currencies of fellow ASEAN countries and major East Asian investors, Japan and China. BoT predicted currencies such as MYR, IDR, JPY, and CNY to be less volatile as USD currency trends are seen to be constantly fluctuating (Bank of Thailand). However, at times, USD volatility may not be drastically different from local currencies.

2. Data Analysis

Analyzing the currency exchange rate from all countries in ASEAN: Thailand, Philippines, Myanmar, Vietnam, Indonesia, Brunei, Laos, Cambodia, Malaysia, and Singapore. As well as the United States of America will help determine whether the BoT's claim is valid or not. All of the currencies are converted to THB to ensure consistency for all exchange rates. The time period we looked at was from 2003 to 2022 – though we would inevitably narrow this time frame down when calculating the volatility.

Table 12: *Average exchange rate of USD, MYR, SGD, PHP, IDR, MMK, KHR, LAK, VND, and BND to THB per day and the returns from each day

Unit	USD/THB	Returns	MYR/THB	Returns	SGD/THB	Returns	PHP/THB	Returns	1000 IDR/THB	Returns	MMK/THB	Returns	KHR/THB	Returns	LAK/THB	Returns	VND/THB	Returns	BND/THB	Returns
06/27/2003	41.771		10.968		23.745		0.776		5.026		6.72		0.011		0.006		0.003		23.721	
06/30/2003	42.047	0.66074 54933	11.055	0.793216 6302	23.881	0.572752 1583	0.785	1.159793 814	5.068	0.835654 5961	6.769	0.729166 6667	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.864	0.602841 3642
07/02/2003	41.949	0.23307 25141	11.028	0.244233 3786	23.835	0.192621 7495	0.785	0	5.093	0.493291 2391	6.757	0.177278 7709	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.796	0.294948 0389
07/03/2003	41.782	0.39810 24577	10.996	0.290170 4752	23.829	0.025173 06482	0.783	0.254777 0701	5.092	0.019634 79285	6.735	0.325588 2788	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.796	0
07/04/2003	41.668	0.27284 47657	10.956	0.363768 6431	23.751	0.327332 2422	0.78	0.383141 7625	5.074	0.353495 6795	6.712	0.341499 6288	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.713	0.348798 1173
07/07/2003	41.604	0.15359 5085	10.934	0.200803 2129	23.778	0.113679 424	0.779	0.128205 1282	5.097	0.453291 2889	6.701	0.163885 5781	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.729	0.067473 53772
07/08/2003	41.651	0.11296 99067	10.945	0.100603 6217	23.685	0.391117 84	0.779	0	5.079	0.353148 9111	6.707	0.089538 87479	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.664	0.273926 4191
07/09/2003	41.684	0.07922 97904	10.959	0.127912 2887	23.713	0.118218 2816	0.779	0	5.071	0.157511 3211	6.713	0.089458 77441	0.011	0	0.006	0	0.003	0	23.69	0.109871 5348

Source : the Bank of Thailand

From this, the volatility can be calculated by finding the standard deviation of the returns. The SD of currency returns for each year over the span of 9 years (from 2013-2022) was calculated to gain perspective on volatility rates over different time periods as they may vary due to the severity of influencing events in that year. The table below presents the SD (volatility) of each currency for each year and is organized from lowest to highest volatility.

Table 13: Currency volatility of each year - 2013 to 2017 (USD, MYR, SGD, PHP, IDR, MMK, KHR, LAK, VND, and BND to THB)

Currency	2013	Currency	2014	Currency	2015	Currency	2016	Currency	2017
LAK/THB	0	KHR/THB	0	VND/THB	0	VND/THB	0	LAK/THB	0
SGD/THB	0.3233783	LAK/THB	0	PHP/THB	0.2655226 047	PHP/THB	0.2789152 081	SGD/THB	0.1668535 312
BND/THB	0.3368730	VND/THB	0	SGD/THB	0.2871371 771	SGD/THB	0.2874630 664	USD/THB	0.2128634 146
PHP/THB	0.3733422	SGD/THB	0.2088794 097	USD/THB	0.3000352 127	USD/THB	0.2941079 377	MYR/THB	0.2158418 973
USD/THB	0.3853640	BND/THB	0.2175276 136	BND/THB	0.3022459 032	BND/THB	0.3085203 105	PHP/THB	0.2599534 338
MYR/THB	0.4270684	USD/THB	0.2470763 649	IDR/THB	0.5440227 133	IDR/THB	0.4837139 314	BND/THB	0.2767837 282
MMK/THB	1.0185583	PHP/THB	0.2804119 151	MYR/THB	0.5837278 3	MYR/THB	0.5340322 857	IDR/THB	0.3131753 799
IDR/THB	1.1283543	MYR/THB	0.2926429 874	MMK/THB	0.9737168	MMK/THB	1.0387103 06	KHR/THB	1.3408810 47
KHR/THB	1.7220561	IDR/THB	0.4343306 205	KHR/THB	1.7185221 44	KHR/THB	1.0706572 91	MMK/THB	1.4156819 43
VND/THB	10.134692 97	MMK/THB	0.9326468 882	LAK/THB	5.0396347 67	LAK/THB	2.8982695 78	VND/THB	11.077827 13

Source : Calculated by the authors

Table 14: Currency volatility of each year - 2017 to 2022 (USD, MYR, SGD, PHP, IDR, MMK, KHR, LAK, VND, and BND to THB)

Currency	2018	Currency	2019	Currency	2020	Currency	2021	Currency	2022
SGD/THB	0.2377116 076	VND/THB	0	VND/THB	0	VND/THB	0	BND/THB	0.3339934 768
USD/THB	0.2842264 375	BND/THB	0.2143627 469	SGD/THB	0.2769638 608	LAK/THB	0	SGD/THB	0.3375329 665
PHP/THB	0.2918621 881	SGD/THB	0.2147690 021	BND/THB	0.2929832 529	BND/THB	0.2714539 924	MYR/THB	0.4298866 562
BND/THB	0.2942829 763	USD/THB	0.2548634 467	MYR/THB	0.3361389 096	SGD/THB	0.2735603 205	PHP/THB	0.4510136 656
MYR/THB	0.4289480 335	MYR/THB	0.2752411 468	PHP/THB	0.3496466 395	MYR/THB	0.2868651 719	IDR/THB	0.4547196 764
IDR/THB	0.4298719 217	PHP/THB	0.3239833 779	USD/THB	0.3636986 906	USD/THB	0.3361529 39	USD/THB	0.5099284 095
KHR/THB	1.2038298 25	IDR/THB	0.3651645 496	IDR/THB	0.5550524 045	IDR/THB	0.3415797 417	MMK/THB	1.6414021 26
MMK/THB	1.2173128 85	MMK/THB	1.1247673 84	MMK/THB	1.3810659 32	PHP/THB	0.3545686 044	LAK/THB	2.1471887 55
LAK/THB	2.9147371 99	LAK/THB	1.5971914 12	KHR/THB	1.7256101 75	KHR/THB	0.9202237 52	KHR/THB	2.6441386 35
VND/THB	6.4373946 42	KHR/THB	2.2516265 99	LAK/THB	5.9866970 52	MMK/THB	1.5542849 14	VND/THB	12.484430 14

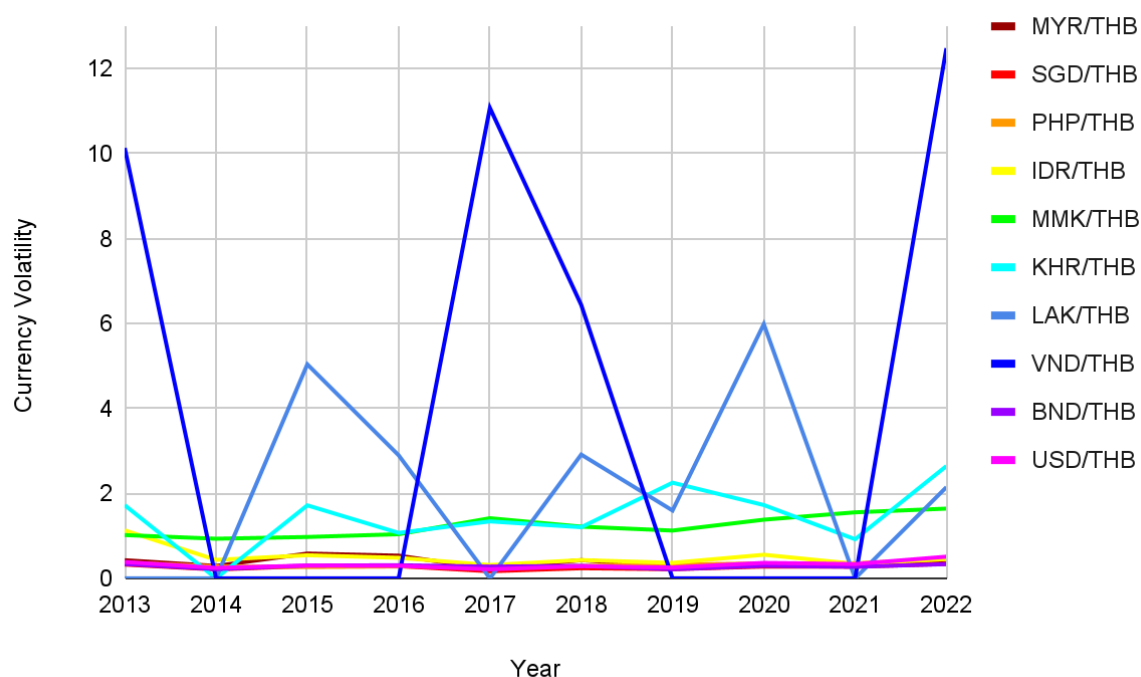
Source : Calculated by the authors

As the years go by, it can be observed that USD's volatility in comparison to the other currencies remains roughly in the middle in terms of ranking. In 2013, USD ranks as the 4th least volatile currency while it ranks 5th most volatile in 2022 – its volatility does not change frequently but as the years increase to the current year, 2022, volatility rates are seen to increase as USD continuously moves up the ranking since 2019. This may be attributed to the unpredictable occurrence of the global pandemic, COVID-19, as it left a significant impact on the economy worldwide, and with the US being one of the leading economies of the world, the impact may have been more severe. The US has also been hiking up their interest rates, and the ongoing trade war between China and the U.S. has harmed around 18% of the USA's imports (3.6% of GDP) (CEPR).

Meanwhile, ASEAN countries drastically fluctuate in terms of their relative volatility over the course of the last 2 decades, making them considerably more unreliable to convert between. For example, VND placed as the most volatile 4x and the least volatile 6x over the course of the 20-year period. LAK also starts off being one of the least volatile currencies

and lands as 3rd most volatile in 2022. However, while VND and LAK are extremely volatile, currencies such as SGD and BND are less volatile and have volatility rates that are mostly consistent throughout the 10-year time frame.

Graph 33: Currency volatility of each year - 2013 to 2022 (USD, MYR, SGD, PHP, IDR, MMK, KHR, LAK, VND, and BND to THB)

Source : Calculated by the authors

This graph illustrates the data from ‘Table 2’ in graph form, so changes over the years are clearly indicated through trendlines. As mentioned earlier, VND and LAK are extremely volatile. It is evident that their volatility rates are not only extremely high, but fluctuations between each year are severe. In comparison to all 10 currencies, USD is one of the most stable in terms of volatility. While occasionally it may have higher volatility rates than other currencies, its actual volatility remains consistent; volatility rates of all years are within 0.21 - 0.39, excluding 2022. Although the volatility of USD in 2022 is at its peak, 0.5099, all volatility rates for every currency in 2022 is seen to have a drastic increase from the previous year. While in some years VND’s volatility rate is 0, in other years it exceeds 10, demonstrating a large range of fluctuation and establishing the currency’s volatility as extremely unpredictable.

Strategies going forward

The data gathered indicates that the FX Ecosystem may be misguided in its tactic to promote domestic currency exchange. THB to USD is one of the most stable in terms of volatility ranking compared to other Southeast Asian currencies. As volatility differs, with ASEAN currencies fluctuating drastically between years, the exchanging of domestic currency might only be applicable for short-term usage in certain years. Thus, authorities may want to reconsider whether to stray from using USD conversions or not.

However, this situation is not so clear cut – it may actually be in traders’ interest to switch to using local currencies. Although the data points to quite a few ASEAN currencies being more volatile than USD, this could change in the future based on whether traders shift to using local currencies or not. Currencies like VND, KHR, and MMK, will likely be more volatile because they haven’t been used in currency conversion in the past. Traditionally, USD has been considered the “global currency” and is the currency that appears most frequently in the Forex major currency pairs. Since it is traded often, its liquidity is high, which hypothetically establishes it as a low-volatility currency (Blueberry Markets).

Moving forward, if Thai investors begin to trade more often with ASEAN and other Asian currencies, these currencies will rise in liquidity and might be less volatile – perhaps even less volatile than the USD. This is a prospect that policy makers may want to investigate.

Another approach to mitigate exchange rate risk would be to improve on previously employed methods. As the volatility of exchange rate changes over the years, it would be impractical to keep changing the currencies that THB is converted to. Not to mention, difficult and tedious to predict based on the plethora of factors involved.

In the meantime, policy makers could focus on how to best handle the inevitable risk traders must face. Authorities should aim to improve financial literacy, through organized programs and increased media literacy, so Thai traders can effectively respond and protect against the risks of a volatile exchange rate. Traders should be encouraged to use risk-diminishing tactics or hedging. Using natural hedges to invest in inverse risks and investing in multiple countries are both ways to protect yourself against your own currency depreciating. The exchange rate for one's other investments may remain favorable and offset any losses you make. Furthermore, forward contracts should be used to set a fixed exchange rate prior to the time of buying/selling to avoid being confronted with an unexpected exchange rate in the future.

By improving Thai traders’ knowledge of the aforementioned ways to reduce exchange rate risk, we can negate the harmful effects of exchange rate volatility in a

predictable way, rather than attempting to rely on the ever-changing volatility levels of Southeast Asian currencies.

Works Cited

- American Express. “How to Manage Currency Volatility When Making International Payments.” *Business Class: Trends and Insights | American Express*, 12 Sept. 2019, www.americanexpress.com/en-gb/business/trends-and-insights/articles/how-to-manage-currency-volatility/ Accessed 21 July 2023.
- Bank of Thailand. “ความคืบหน้าการผลักดัน FX Ecosystem ใหม่.” *Www.bot.or.th*, 27 June 2023, www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20230627.html Accessed 21 July 2023.
- Blueberry Markets. “Intermediate Trading - What Is Forex Liquidity and Volatility.” *Blueberry Markets*, <https://blueberrymarkets.com/learn/forex-intermediate/#:~:text=Liquidity%20in%20Forex%20is%20the,is%20considered%20a%20liquid%20currency>. Accessed 22 July 2023.
- James Chen. “Currency Risk: Definition, Examples, and Ways to Manage.” *Investopedia*, 25 May 2022, www.investopedia.com/terms/c/currencyrisk.asp#:~:text=Meanwhile%2C%20investing%20globally%20is%20a Accessed 21 July 2023.
- VOXEU. “The ‘Bystander Effect’ of the US-China Trade War.” *CEPR*, 10 June 2023, [https://cepr.org/voxeu/columns/bystander-effect-us-china-trade-war#:~:text=US%20tariffs%20affected%20around%2018,the%20US%20\(Figure%201](https://cepr.org/voxeu/columns/bystander-effect-us-china-trade-war#:~:text=US%20tariffs%20affected%20around%2018,the%20US%20(Figure%201)) Accessed 21 July 2023.

Thailand Debt Analysis¹³

Executive Summary

○ Public debt has seen a spike due to the pandemic rising by 3.6 trillion baht from 2020 to 2023. Moreover, based on the latest information, Thailand's public debt to GDP currently stands 61.3%, comparable to that of Myanmar (62.5%), Philippines (60.9%), Laos (68.0%), and Indonesia (40.9%) among other ASEAN countries. From 2022 onwards, Thailand's debt for budget deficit financing is increasing on average by 45.2-billion-baht MoM. However, this trend is expected to decline as the economy recovers from Covid. According to the same time frame, Advanced loans for debt restructuring are also increasing on average by 8.6-billion-baht MoM, indicating an increased impression of the government's credibility and a more proactive bureaucracy who tries to enhance their country's debt management strategy.

○ Private debt has also increased consistently in the past decade, growing by 9 trillion from 2013 to 2023. Particularly concerning is household debt, of which 55.9% are related debt for consumption related purposes according to the latest data. Using that same line, GDP to household debt for Thailand is also high, currently at 90.6%. Comparable to the latest of that of Japan (68.3%), Hong Kong (96%), and South Korea (105%)-Annual Summary 2022. The past decade has witnessed consistent growth in household debt primarily used for real estate purchases. SM Personal Consumption Loans total 31.8% of total SM loans, amounting to 357,452 trillion. Those for automobile financing constitute 46.1% of total Personal Consumption SM Loans and are increasing in share every year.

○ To address the crisis, the government has implemented short, medium, and long-term solutions. These include debt restructuring, debt prevention programs, financial literacy initiatives, job creation, and workforce savings encouragement. However, addressing the unique structure of household debt in Thailand, primarily driven by consumption, requires a focus on improving financial literacy, employment opportunities, and wages. Enhancing labor through reskilling, upskilling, and educational reforms can pave the way for economic growth, better income, and sustainable debt management.

¹³ Author Jirapat (Sante) Saruayjirawat, an intern at the Fiscal Policy Office in the Macroeconomics Policy Division—Forecasting division. Special thanks to Dr. Pisit Puapan, Director of Macroeconomic Policy Division, Dr. Pongnakorn Pochaporn, Specialist in Macroeconomics, Dr. Youthapoom Charusreni, Director of Macroeconomics projection Sub-division, for being my advisor on the process of researching and writing this article. A disclaimer that this article includes some of the writer's perspective, and not that of the organization

Introduction

Thailand, a vibrant and developing Southeast Asian nation, has experienced remarkable economic growth over the past few decades, slightly hindered by the COVID crisis. However, as with any thriving economy, the accumulation of debt remains a critical factor that warrants careful analysis and consideration. This paper aims to examine the intricacies of Thailand's debt landscape, both in the public and private sectors, and shedding light on the distribution and implications of debt within these realms. By closely scrutinizing the dynamics of public and private debt, a holistic understanding of the challenges and opportunities that Thailand faces in managing its debt burden will be provided for further analysis and consideration in the instance of any policy creation

1. Public debt analysis

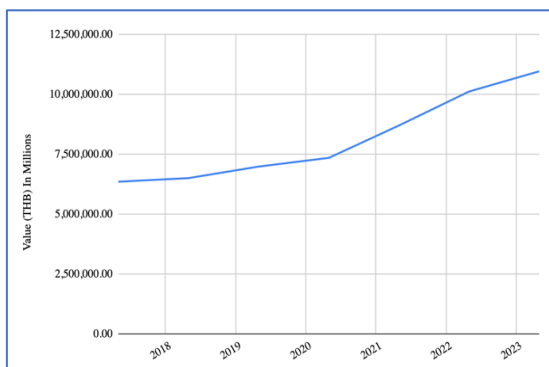
For the first section of our analysis, we will investigate Thailand's public debt, including its circumstances, outlooks, and potential for the economy in the future.

Public debt is referred to as the accumulated financial obligations incurred by a government or public sector entities at various levels (national, regional, or local) to finance public expenditures and bridge budgetary shortfalls, borrowing from domestic and foreign creditors through the issuance of bonds, bills, or other debt instruments. Public debt serves as a mechanism for the government to meet their financial obligations and to manage their fiscal affairs, carrying weighty implications for economic stability, as excessive public debt can strain public finances, increase interest payments, and limit fiscal flexibility.

Distribution of public debt

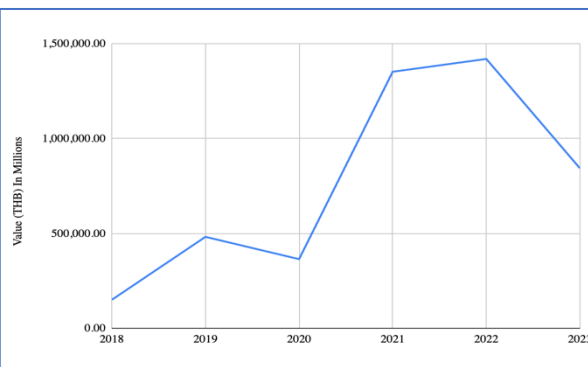
As presented in (figure 1.1), there has been a steady increase of Public Debt year on year in each May from 2017 to 2023 which is not a major concern. These previous years from 2020 onwards to 2022 were an unprecedented time, filled with constant panic and worry, accompanied by economic instability. Governments throughout the world, Thailand included, prioritized safety as their imperative, hence, borrowing extensively to subdue the pandemic, as seen by the spike of borrowing from the margin between 2020 and 2021 (figure 1.2). After the conflagration ended, expectedly, the government borrowing margin year on year starkly decreased, returning to its previous level. Therefore, although it may take some time for the world economy to heal itself back to its once healthy state, with its circulating commerce, rich investing, and various supply chains, the fiscal policy office forecasts that the government spending trend will steadily undo itself.

Fig 34 Public Debt YoY

Source: Public Debt Management Office

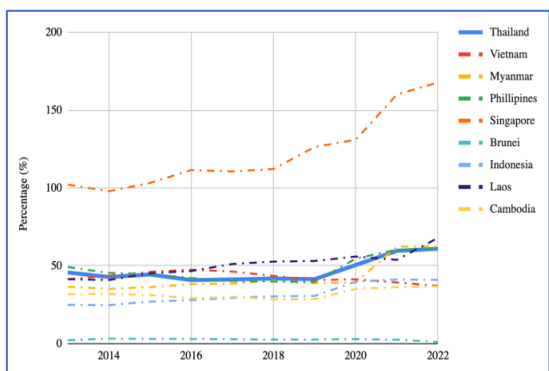
Fig 35 Margin Difference of Public Debt YoY

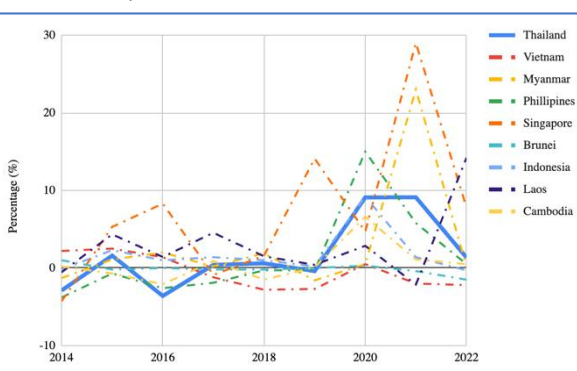
Source: Public Debt Management Office

Moreover, in contrast to other countries in Asia, Thailand's Government had handled the COVID relatively well, managing through the crisis with an increase of 19.56% through 2019-2022, when compared to that of Singapore which rose by 41.5%, Philippines by 21.3%, and Myanmar by 23.7%, respectively. (Figure 1.1.1 & 1.1.2)

Fig 36 Public Debt to GDP Per Country Fig 37 Margin Difference of Public Debt per Country

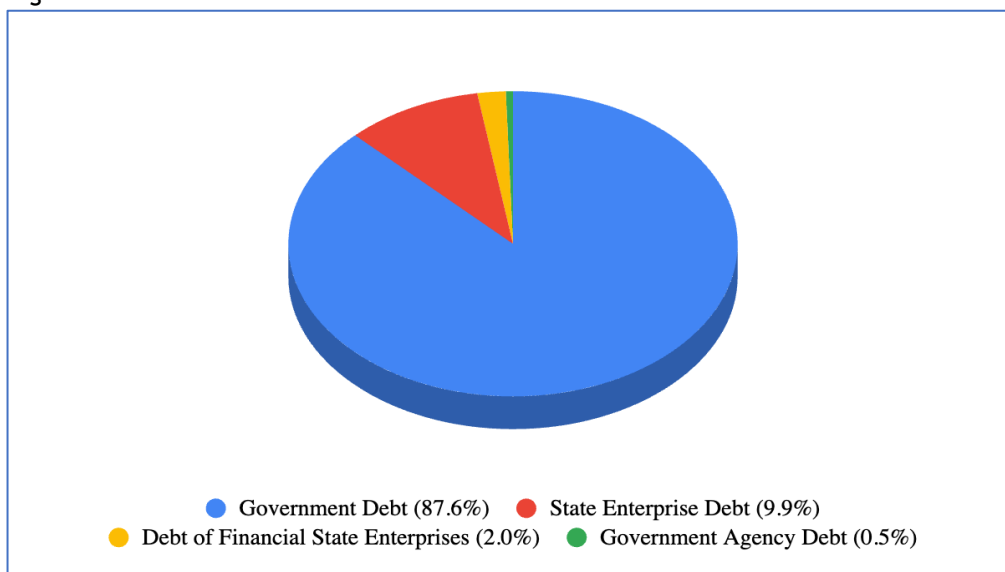
Source: World Bank

Source: World Bank

Public debt, as of May 2023, stands at a total of 10,958,916 million baht, with most of the public debt borrowed by the Government itself, accounting for around 87.6% or 9,599,147.74 million baht. Followed by State Enterprises with 9.9%, 2.0% Financial State Enterprises with Government Guarantee, and Government Agency Debt with less than 1% (Figure 1.3).

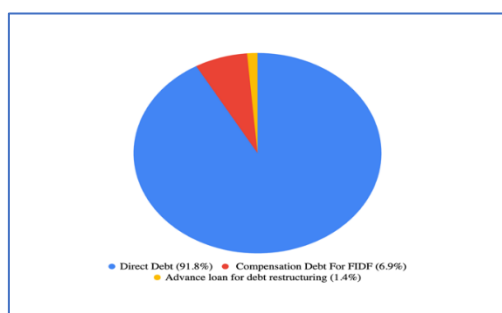
Fig 38 Public Debt Distribution

Source: Public Debt Management Office

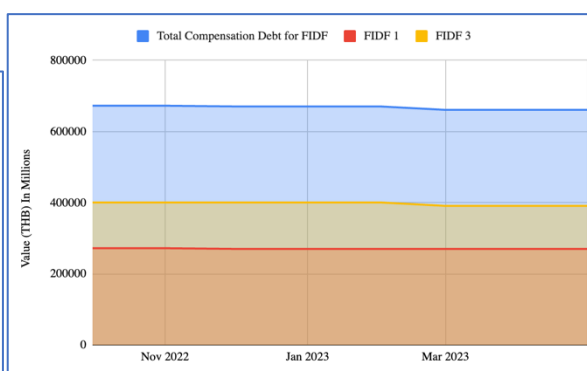
Out of this whole, 91.8% of the 9,599,147.74 million baht of Government debt is direct debt, 6.9% owing to debts borrowed by the government to repay damages to the FIDF, the majority being from the 1997 financial crisis, and 1.4% for Advanced Loan for Debt Restructuring (Figure 1.4). The 6.9% of debts borrowed by the government to repay the damages to the FIDF (Financial Institution Development Fund) is decreasing consistently, month on month and year on year, indicating a healthy sign of the government's stability and ability to repay debts (Figure 1.5).

Fig 39 Government Debt Distribution

Source: Public Debt Management Office

Fig 40 Compensation Debt for the FIDF

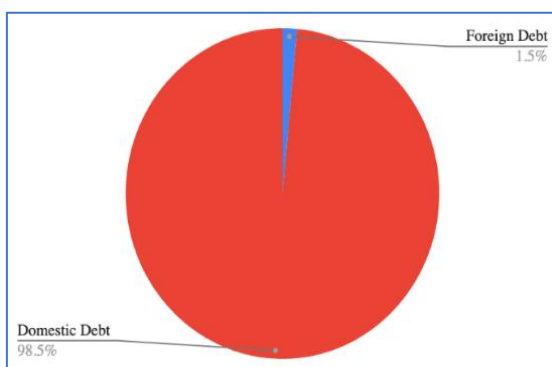

Source: Public Debt Management Office

Examining the 8.8 trillion baht's worth of direct government debt are two major factions: domestic borrowing which takes a share of 98.5%, and foreign debt as the other 1.5% (Figure 1.6). Foreign debt is currently worth 131,071 trillion Thai baht, composed of

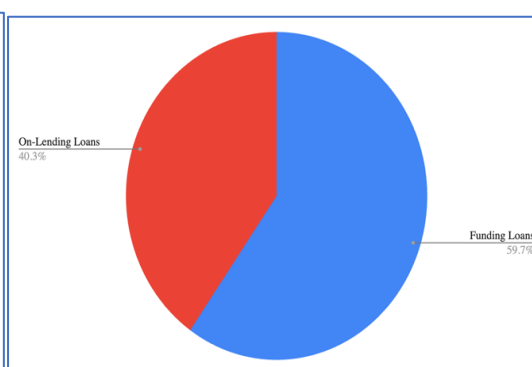
funding loans for projects and initiatives of the government–59.7%–and the other as On-lending loans (Figure 1.7). The overwhelming share of domestic borrowing is a positive sign, reflecting the sustainability of the country’s financial system and economic durability to be able to withstand external pressures.

Fig 41 Direct Debt Distribution

Source: Public Debt Management Office

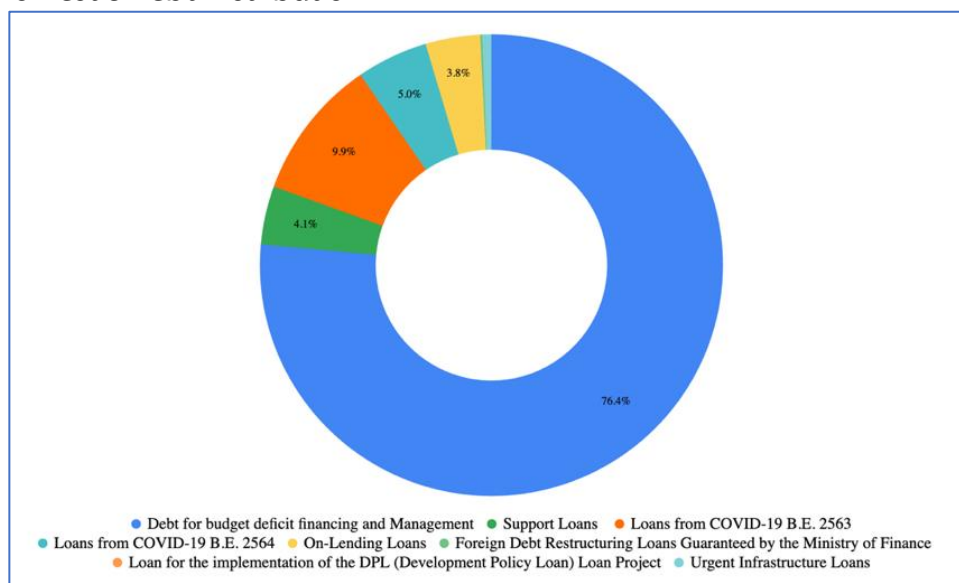
Fig 42 Foreign Debt Distribution

Source: Public Debt Management Office

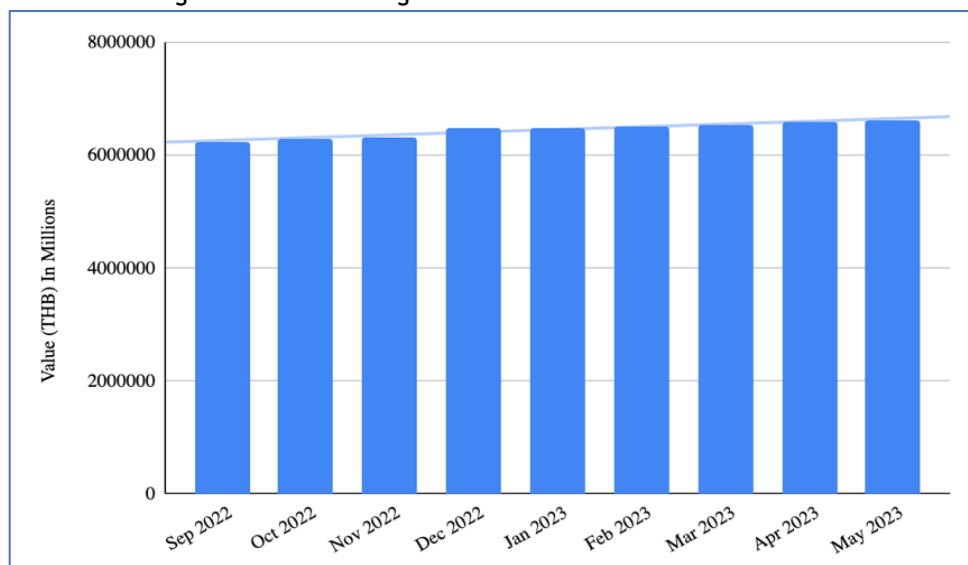
On the other hand, domestic borrowing is currently worth around 8.67 trillion baht. Comprising over three fourths of the distribution is the Debt for Budget Deficit Financing and Debt Management, followed by Covid Loans under the Royal Decree in 2020 and 2021, making up 9.9% and 5.0% of the total domestic borrowing. Henceforth, Support Loans for Economic recovery and resilience (เงินกู้เพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ), On-Lending Loans (เงินกู้ให้กู้ต่อ), and Urgent infrastructure Loans (เงินกู้เพื่อการพัฒนาาระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วน). (Figure 1.8)

Fig 43 Domestic Debt Distribution

Source: Public Debt Management Office

Fig 44 Debt for Budget Deficit Management

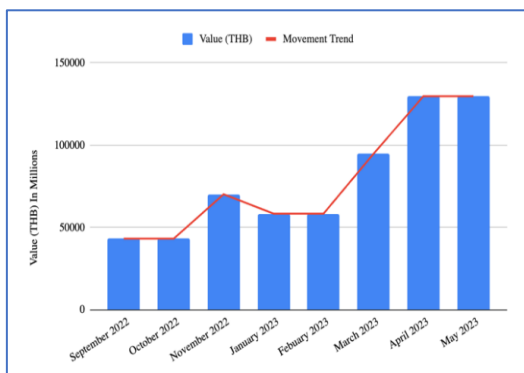

Source: Public Debt Management Office

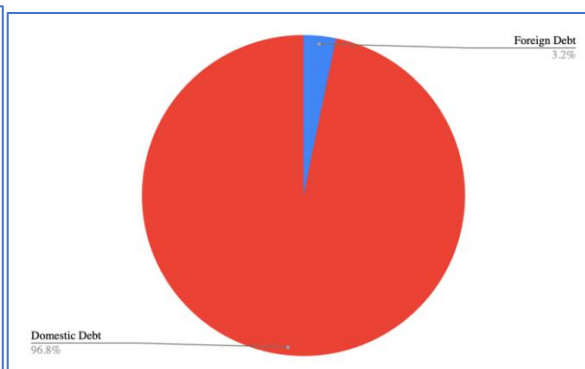
The overall trend of Domestic government debt remains optimistic as the majority of loans—the COVID Loans under the Royal Decree for 2020 and 2021, Support Loans for Economic recovery and resilience, amongst many others—are being cleared off. Nevertheless, there are also some movements worth considering. Most notably is the Debt for budget deficit financing and debt management (เงินกู้ชุดเซยการขาดดุลงบประมาณ และการบริหารหนี้) that is increasing consistently MoM in these past years. While this could create false implications for market perception in a country's government and economy for international investors regarding the investment's safety (Figure 1.9), this could also indicate the realization of the government, and the urge to improve the current state of the economy through means of monetary and fiscal policy, hence the increase in borrowing. Nevertheless, as the moment of political transition and global economic turbulence pacifies, the Ministry of Finance expects this trend to be in a steady reversal.

Nonetheless, one emerging trend that could be seen in the distribution of government debt is the increasing value of advance loans for debt restructuring (Figure 2.0). This trend is often an optimistic sign of a country's economy. The ability for a country to be able to reconstruct and refinance its loans indicates one of two major things: an increased impression of a government's credibility from the international sphere, allowing them to have access to more favorable borrowing terms such as better interest rates, more flexible repayment terms, and longer loan tenures among many others, or a more proactive bureaucracy which tries to enhance their country's debt management strategy by means such as reducing reliance on short-term debt, diversifying sources of financing, or aligning debt repayment schedules with revenue flows.

Fig 45 Advanced Loans YoY

Source: Public Debt Management Office

Fig 46 Government & Financial
Government Agencies Debt

Source: Public Debt Management Office

While government debt greatly contributes to the overall public debt, there are also the state enterprises and the financial state enterprises which constitute around the other one tenth (Figure 1.3). These debts are still in a positive and stable condition, swaying only ever so slightly along the currents of global politics movement and economic cycles, having domestic debt significantly dominating the share of foreign debt (Figure 2.1). The fiscal policy office forecasts that as the economy grows throughout the next few years, international borrowings will decrease along with the uninsured borrowings deemed unqualified by the Government as Thailand strives for further financial prosperity and stability.

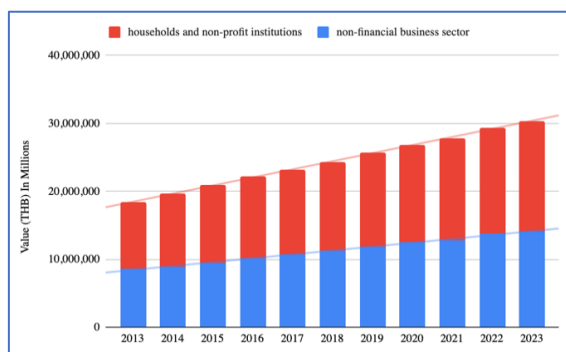
2. Private debt analysis

Private debt is also an empirical component in understanding Thailand's economic outlook and assessing the effectiveness of the government's fiscal policies. As a vital indicator of financial well-being and consumer behavior, household debt plays a significant role in shaping the country's economic landscape. This section aims to examine Thailand's household debt situation, offering insights into its magnitude, trends, and potential implications for the broader economy. By analyzing the factors driving household debt growth, evaluating debt sustainability, and considering the government's fiscal policy responses, this analysis will provide a comprehensive overview of the household debt landscape in Thailand and its implications for the country's economic outlook.

Private debt in this past decade has been growing consistently, from 17.1 trillion baht in May of 2013, to 26.2 trillion in the corresponding month in 2023, with an increasing ratio of household debt to total private debt (Figure 2.2). This trend could be justified by several factors, especially after being examined with the margin, year on year, of the private debt. From 2014 to 2017, Thailand has seen a period of economic stability, with the average margin decreasing by 800,000 million baht every year. However, this trend quickly reversed itself in 2018, with the margin skyrocketing to over a million, peaking at 2019 before falling

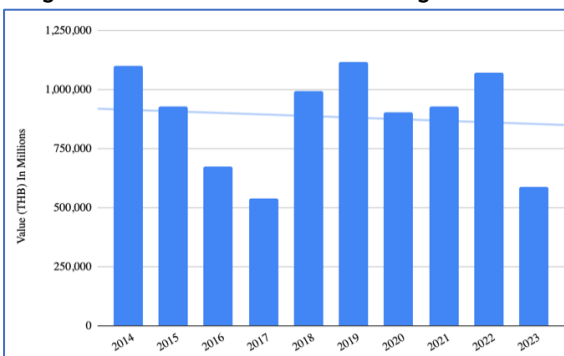
back again (Figure 2.3). At that time, Thailand experienced great economic expansion, which was followed by a more satisfied consumer sentiment. The various policies that stimulated borrowing to fuel economic growth in the country, such as the record low interest rates of banks and the increased accessibility of borrowing, also contributed to the increase of household debt. As those borrowers became satisfied with their loans the total private debt margin quietly declined, before rising again due to the situation of COVID. In this instance, household debt also drastically increased, but not for a welcoming reason.

Fig 47 Private Debt YoY by Distribution

Source: Bank of Thailand

Fig 48 Total Private Debt Margin

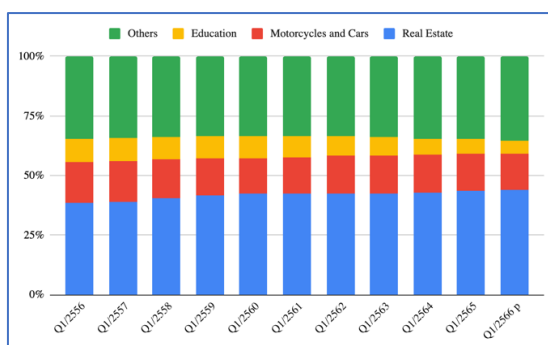

Source: Bank of Thailand

Distribution of household debt

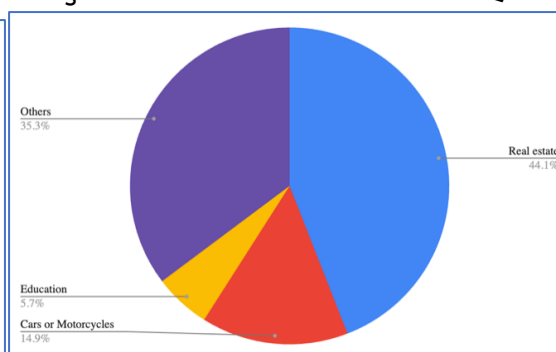
In our current fiscal year, the first quarter of 2023, household debt for consumption is still used primarily to purchase real estate, making up 44% of the total household debt usage. Its value has been growing continuously for the past ten years, indicating an increased understanding of financial literacy from the citizens of the country as they begin to borrow for profit (Figure 2.4). Despite this, the ratio and share between fruitful investments and loans for consumption, which does not provide profit, is still alarming (Figure 2.5). In developed countries with high correlation of citizens' financial literacy competence, the average ratio of sustainable–real estate–debt over total household debt is 2 to 3. However, for Thailand, the opposite is true, with real estate debts accounting only for 1 out of 3 of total household debt.

Fig 49 Household Debt per Use YoY

Source: Bank of Thailand

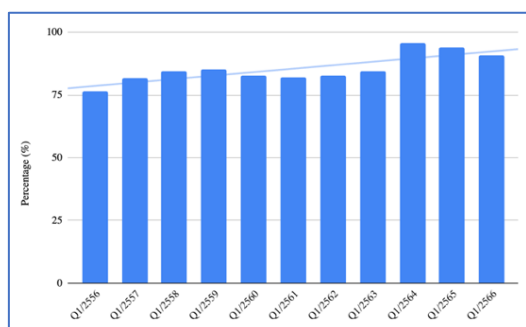
Fig 50 Household Debt Per Use: Q1

Source: Bank of Thailand

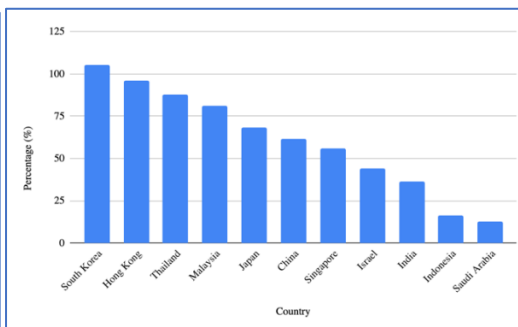
Moreover, the Household debt burden of Thailand is consistently growing, averaging an additional 634,101 million baht per year from Q1 of 2013 to the corresponding quarter in 2023. Using the standard measurement to determine the magnitude of household debt using household debt to GDP, Thailand's household debt has been on a steady increase throughout the last decade, amounting to 90.6% (Figure 2.6). In addition, when compared to other neighboring countries, Thailand has a substantial amount of debt that is significantly higher than those of Indonesia (9.2%), India (14.3%), and Singapore (55.7%), among others. Contrastingly, Thailand lands in 3rd, comparable to that of other developed countries that had already experienced their peak of economic growth, categorizing them as a mature economy. The countries that fall under this category include South Korea (108.2%) , Hong Kong (96.0%), and Japan (68.0%). (Figure 2.7)

Fig 51 Household Debt to GDP

Source: Bank of Thailand

Fig 52 Household Debt to GDP: ASIA

Source: CEIC

Special Mention (SM) loans

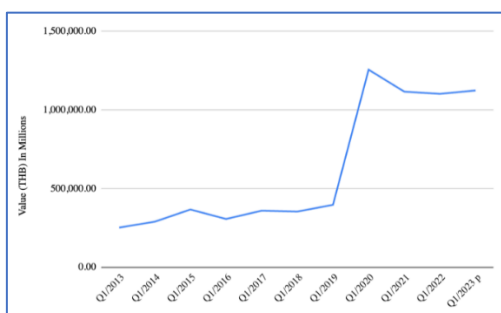
In this section, the fiscal policy office turns their attention to a vital indicator - Special Mention (SM) loans, to unravel the complexities of the household debt crisis.

Special Mention (SM) loans are a classification of credit that falls between performing loans and non-performing loans. SM loans represent those loans that exhibit early signs of potential credit weakness or irregularities, requiring closer monitoring and attention from

lenders. These loans have not yet defaulted, but their delinquency status places them under heightened scrutiny to prevent further deterioration in the borrower's repayment behavior. In this instance, the fiscal policy office will use the personal use SM loans to determine the status of Thailand's household debt crisis and the implications it will have on the overall Thai economy.

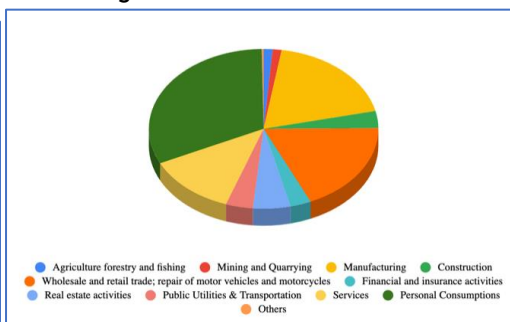
According to the latest information, SM loans in Thailand is currently worth 1.1 billion baht, and have been growing consistently in the past decade, spiking during the COVID pandemic (Figure 2.8). The trend of rising SM loans in the country signals a growing vulnerability within the credit market, as borrowers show early signs of potential credit weakness.

Fig 53 Total SM Loans YoY

Source: Bank of Thailand

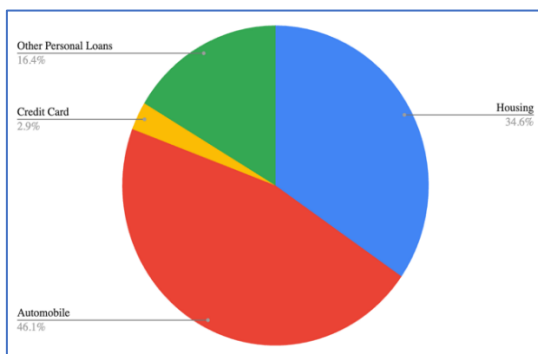
Fig 54 SM Loans Distribution

Source: Bank of Thailand

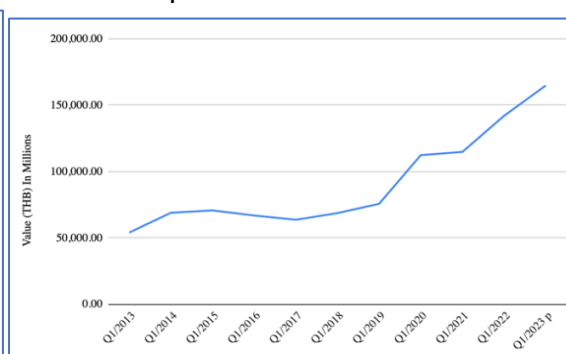
As of current, personal consumption SM loans is the largest contributor to SM loans, constituting around one third (31.84%) of overall SM distribution (Figure 2.9). Breaking it further down, the largest contributors to the personal consumption SM loans are the automobile loans with 46%. (Figure 3.0) And this sector has been growing in capital consistently, rising even higher after COVID, in accordance with the upswing of consumer sentiment from years of financial stagnation and various fiscal and monetary policies of the government to proliferate spending. (Figure 3.1)

Fig 55 Personal Consumption SM Loans Distribution

Source: Bank of Thailand

Fig 56 SM Automobile Loans for Personal Consumption YoY

Source: Bank of Thailand

In recent years, Thailand has witnessed a concerning trend of escalating SM loans, with a significant portion attributed to personal consumption. The rise in SM loans for personal consumption indicates an increasing burden on household debt, demanding careful monitoring and strategic interventions. Particularly alarming is the one-third share of these SM loans allocated to automobile financing, reflecting a surge in consumer sentiment for superfluous needs that could not be met without loaning.

3. Policy recommendations

As such, the policy makers and government must guarantee a financially sustainable state and economy that doesn't hinder citizens' lives. To achieve this, the Fiscal Policy Office will assess various policies addressing household debt, considering both existing implementations and other possible solutions that could be adapted to Thailand's context.

To combat the problem of Household debt, the Ministry of Finance along with other government agencies have devised solutions catering to the short, middle, and long run. For those of the short runs that need immediate patching, the Government reduced the debtor's debt payment burden in various ways than extending the repayment period alone, such as debt restructuring through means of lower interest rates, debt consolidation, debt to equity swaps, among many others.

In the middle term, the government has also created initiatives aimed at educating citizens about debt in various forms along with providing options for them. For instance, the Debt Solving Fair in which financial institutions jointly help restructure debt for debtors who have debt repayment problems and the promotions of debt solving agencies that is easily accessible both physically-in local villages and communities-and digitally.

In the long run, the Government aims to solve the problem by creating lasting impacts to the citizens' lives educationally and supportively through monetary means. Such initiatives include Debt prevention programs which aims to prevent debt that does not generate income, promotions of job creation to generate stable income, long term financial literacy initiatives to enhance the citizen's income and expenses management, and the encouragement of workforce savings through various media and platforms for individuals in the workforce to have sufficient savings that can be used for emergencies or emergency expenditures.

With, Thailand is a unique country with an economy and demographics distinctive of its own. Hence, aiming to implement those policies from other countries which have proven successful in solving household debt may not be apt for Thailand. One of the

greatest factors needed to be taken into consideration is our household debt structure, which mainly consists of debts related to consumption, contrasting other countries which consist mainly of real estate.

As listed before, the general reason that household consumption debt constituted as high a ratio as it had was because of lack of financial literacy, insufficient employment, and inadequate wage rate that does not allow one to live in accordance with the satisfactory cost of living. Thus, the empirical solution to this problem should not be the observation of successful policies which have applied well in other countries with distinct circumstances. However, it should be the improvement of certain areas of which would pose a great impact on the lives of the general populace—labor.

For that reason, the Government should aim to solve this crisis through the enhancement of Thailand's labor, both through the process of metamorphosing their labor force's skills and knowledge—reskilling and upskilling, along with educational revision of current school curriculums—and the providing of encouragement for direct investment which may spur economic activity and employment. Through these means, the Thai citizens would be granted higher knowledge and capabilities, along with a wider array of opportunities to choose from.

Citation:

Public Debt Management Office. (2023 June). สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ /Public Debt Management Office. ข้อมูลหนี้สาธารณะคงค้าง. <https://www.pdmo.go.th/th/public-debt/debt-outstanding>

Thailand: 2022 Article IV Consultation-Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for Thailand. (2022, September 16). IMF. <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2022/09/16/Thailand-2022-Article-IV-Consultation-Press-Release-Staff-Report-and-Statement-by-the-523532>

Kumar, Manmohan and Woo, Jaejoon, Public Debt and Growth (July 2010). IMF Working Paper No. 10/174
Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1653188>

Panizza, Ugo, Domestic and External Public Debt in Developing Countries (March 1, 2008). United Nations Conference on Trade and Development Discussion Paper No. 188
Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1147669>

IMF staff completes 2022 Article IV mission to Thailand. (2022, June 13). IMF.

<https://www.imf.org/en/News/Articles/2022/06/13/pr22195-imf-staff-completes-2022-article-iv-mission-to-thailand>

Cecchetti, Stephen G. and Cecchetti, Stephen G. and Mohanty, Madhusudan S. and Zampolli, Fabrizio, The Real Effects of Debt (September 1, 2011).

BIS Working Paper No. 352

Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1946170>

Bank of Thailand. (2023, May). ธนาคารแห่งประเทศไทย / Bank of Thailand. Private Sector's Loans and Debt Securities.

https://app.bot.or.th/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=988&language=ENG

Mian, Atif R. and Sufi, Amir and Verner, Emil, Household Debt and Business Cycles Worldwide (February 8, 2017). Fama-Miller Working Paper, Chicago Booth Research Paper, Kreisman Working Papers Series in Housing Law and Policy No. 38

Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=2655804>

Debelle, Guy, Macroeconomic Implications of Rising Household Debt (June 2004). BIS Working Paper No. 153

Available at

SSRN: <https://ssrn.com/abstract=786385> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.786385>

Bank of Thailand. (2023, May). ธนาคารแห่งประเทศไทย / Bank of Thailand. Special Mention Loans Classified by Business Type.

https://app.bot.or.th/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=906&language=ENG

Bian, Wenlong and Ji, Yang, Politically Connected Non-State Banks and the Credit Smoothing Behavior: Evidence from China (May 22, 2018).

Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=3183110>

Post-Covid Influence of Interest Rates & Exchange Rates on Thailand's Stock Exchange Movement¹⁴

Executive Summary

○ The Thai stock market movements are explored by analyzing the impulse response of SET (The Stock exchange of Thailand) to the change in policy interest rates and the Thai currency's exchange rate relative to the US dollar. Models are done using EViews program to run a vector autoregressive model for statistical representation.

○ Results in the post-covid term shows a counterintuitive outcome with Thailand's policy rate having a positive influence on SET, while the baht currency exchange rate has a negative influence on the Thai stock exchange. The correlations could be implied with several economic explanations that the stock market prices are influenced by the loss during COVID-19, the global economic turmoil, economic recovery offsetting the loss, or shifts in global power dynamics in the post-pandemic era.

○ However, results from the post-pandemic and pre-pandemic regression have shown some agreement in terms of impulse correlation and patterns. This suggests Thailand's economic productivity and industrial structures have degrees of influence the Thai stock exchange.

¹⁴ Author Miss Virin (Vicky) Ongpipatanakul an intern at the Fiscal Policy Office Macroeconomics Forecasting division. Thank you Dr. Youthapoom Charusreni for being my advisor on the process of researching and writing this article. A disclaimer that this article includes some of the writer's perspective not the organization.

The covid-19 pandemic has brought disruptions upon the constructs of humanity. To elaborate from a microeconomic standpoint, the global pandemic altered the behaviors of two main economic agents: individuals and businesses. This sort of behavioral change arises as an offset of past decisions or a response to the current circumstance for survival. Humans'

Source: bloomua

decisions are based on fear and self-interest. Since humans' act on their self-interest, existing markets in a free market economy (except for monopolies and oligopolies) are driven by the invisible hand.

Expanding into the macroeconomic view of things, all agent's decisions are interdependent. Putting it into context, the concept of interdependence clearly transfers to the reason why consumptions and business practices has changed. As a result, there are inevitable adaptations in several market movements.

A great market to explore the change in market movement is the stock exchange. The valuation of stock prices circulates around the corporate's financial performance, which is dependent on the transactions of goods and services as well as capital allocation decisions.

The Thai stock market movements are explored by analyzing the impulse response of SET (The Stock exchange of Thailand) to the change in policy interest rates and the Thai currency's exchange rate relative to the US dollar. Models are done using EViews

program to run a vector autoregressive model for statistical representation. Results in the post-covid term shows a counterintuitive outcome with Thailand's policy rate having a positive influence on SET, while the baht currency exchange rate has a negative influence

Key Words:

Invisible hand: unknown forces that drives the free market price as result of each economic agents acting on their self-interest.

Interdependent: a decision has some influence on another decis

Policy Interest Rates: Interest rates that are set by the central banks

Impulse response: an econometric analysis method that describes the evolution of a variable's reaction to shocks in another variable.

on the Thai stock exchange. The correlations could be implied with several economic explanations that the stock market prices are influenced by the loss during COVID-19, the global economic turmoil, economic recovery offsetting the loss, or shifts in global power dynamics in the post-pandemic era.

Post-Pandemic Stock Movements

To understand the stock movements in response to the change in Thai policy interest rates and baht exchange rates, it is crucial to understand each individual behavior. As shown in figure 1.1, the only variable that is rejected by the *null hypothesis* test at levels is SET (the Thai stock exchange). The *P-value* of 0.040 suggests that SET is reasonably stationary, which means that the stock will eventually converge to a certain value in the long-run. This clearly explains the volatility of the stock market that fluctuates along the economic cycle. Although the unit root test claims the stock market is relatively stationary, the low R-squared value of 0.015 reflects the stock market's key behavior that walks in a random manner. This is particularly because stock market prices are calculations of the net future cash flows, which depends on the capital allocation decisions, scaling strategies, and sales volume.

In terms of the other two variables, figure 1.1 shows that both the Thai Policy interest rate and the Thai Baht exchange rate are non-stationary as both variables has a p-value that are far above 0.050. This implies that there is a consistent trend, in which it is upward since inflation has consistently put an upward pressure on these variables. Since these rates aren't stationary, these variables are used in a growth form or in technical terms first difference to adjust its statistical validity, which are justified by the p-value of first differences in figure 1.1. Even though these variables are statistically valid, the r-squared value of these variables' first difference is around 0.5 suggesting a moderate trend.

Key Words:

Null Hypothesis: a claim that there's no relationship between the variables being analyzed.

P-Value: the probability under assumption of null hypothesis of the obtained result is equal to or more extreme than the observation. ($P\text{-value} < 0.05$)

The low to moderate r-squared value of the three variables' data sets clearly reflect on the uncertainty of each variable's movements as there are several external factors that influence them. This means that the model did not cover all the other exogenous factors

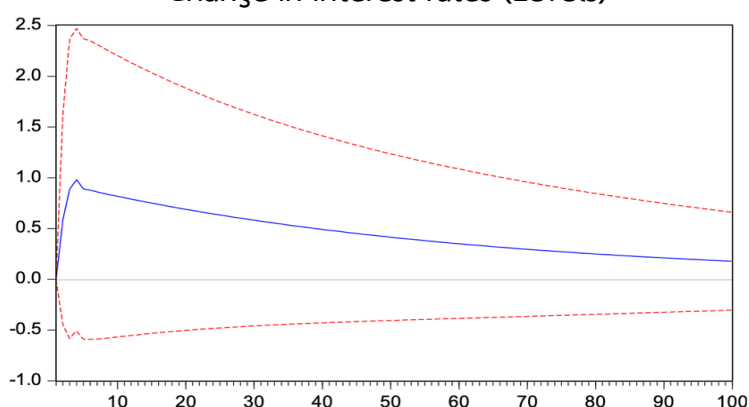
that will have a significant influence on each variable. Thus, as a disclaimer, the model adjustments of applying differences into the vector auto-regression are likely to alter some statistical characteristics, which may lead to modelling misspecifications.

Table 15 Results of Null Hypothesis Test to Verify Statistical Significance of Each Variables

	<u>P-value at Levels</u>	<u>R-squared Value at Levels</u>	<u>P-value at First Difference</u>	<u>R-squared Value at First Difference</u>
SET	0.040	0.015	n/a	n/a
Thai Policy Interest Rate	0.996	0.001	0.000	0.504
Baht Exchange Rate	0.501	0.023	0.000	0.439

According to figure 1.2 and 1.3, both graph shows that Thailand's policy interest rates have positively influence the Thai stock market. This is counterintuitive to the theoretical correlation as the correlation tends to be negative, since higher interest rates increases the cost of capital to invest and scale projects that could gain future cash flows. Despite of this result, there are clear economic explanations that supports this result, which includes economic recoveries in emerging markets, investment decisions to offset the loss during the pandemic, and the Thai economic structure.

Figure 57 Post-covid Impulse response of SET to Change in Interest rates (Levels)

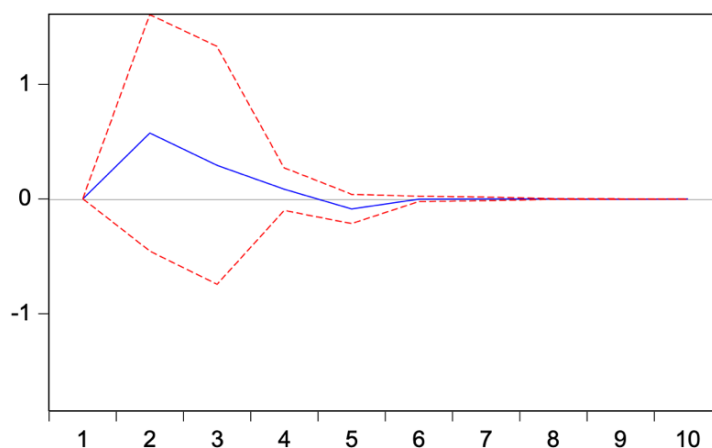

One clear explanation that suits this context is that the economy itself is in its recovery stage and this applies to other emerging market countries (Mid-Year Market Outlook 2023).

In this stage of the economy, business and consumer confidence begins to restore. Thus, businesses will invest and individuals will consume more, which creates positive cash flow for the business which is generated from a substantially higher volume of sales relative to during the pandemic. As economic fluctuations are a type of systematic risk, economic recoveries will bring positive cash flows to all

normal goods and services producing businesses. Hence, this improves the SET 100 (the Thai stock exchange) performance to become bullish.

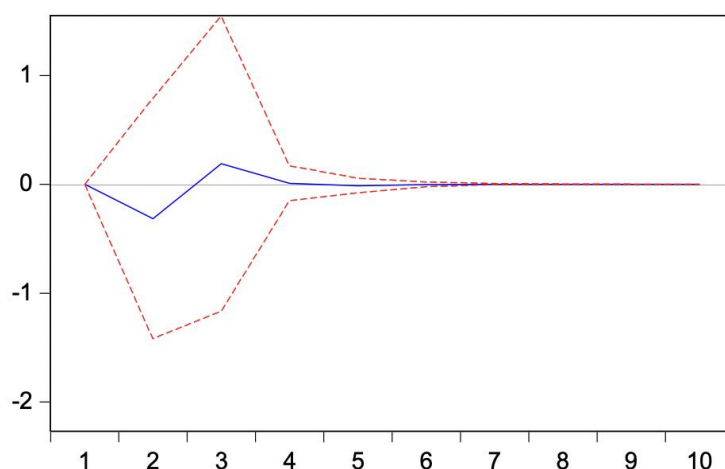
Figure 58 Post-covid Impulse response of SET to Change in Interest rates (First Difference)

From a global standpoint, there are consensus from JP Morgan, Morgan Stanley, and Goldman Sachs that the Chinese economy's ease on zero-covid policy and reopening in late 2022 has placed Asian markets to outperform US and Europe with stronger GDP growth and lower inflation (Investing in 2023: A Year to Be Patient and Selective). This results from Asian economies' savings from the pandemic. So, these economies will have more capital on hand to invest in the present without incurring additional cost. Consequently, SET 100 value increases.

The interest rates that move with the SET value is explained by the inflationary pressure from rising private spending added to public spending that was used to fund fiscal initiatives during COVID-19. Given the lag to restore the economy to its pre-pandemic level of operations, the economy must maintain recovery momentum with inflationary pressure. Thus, to ensure economic growth while minimizing inflationary pressures, the Thai central bank must increase the policy interest rates.

Figure 59 Pre-covid Impulse response of SET to Change in Interest rates (First Difference)

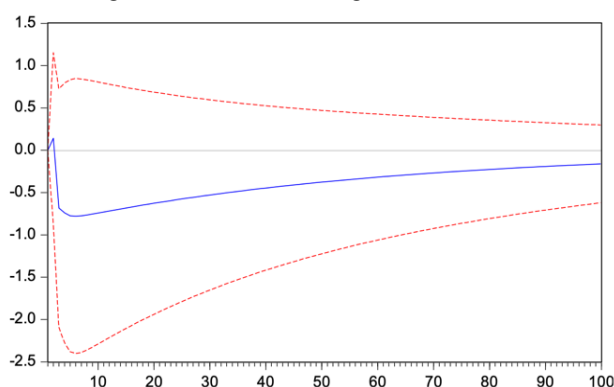
Even though it is reasonable to assume that this abnormal correlation is due to the covid-19 recession, based on figure 1.4 the trend somewhat existed before the pandemic. An explanation for this is Thailand's economic structures and people's investment behaviors or life mottos. Thailand's economy is heavily reliant on the manufacturing sector that tend to be labor intensive

rather than capital intensive. This is due to the labor market supplies that are still excessive and substantially cheaper than capital expenditures (CAPEX). On top of that, most firms are profit margin driven with bare considerations of economies of scale. Thus, firms barely respond to interest rate hikes but would rather respond to increasing [minimum wages](#).

Another theoretical explanation would be Thailand's economy has yet to reach an output level where it would be considered as ["optimal level"](#). Hence, a significant increase in output would not cause the economy to overheat. This means that the [opportunity cost](#) of borrowing and saving would barely make a difference. Beyond comparisons of monetary values of cost, the Thai motto of "sufficiency" has shaped the majority of Thai's investment behaviors to be conservative, so they prefer to save and cut cost rather than invest and scale. As a result, interest rates may not have as much influence on an investment decision. However, in corporate Thailand, this claim is not clearly represented since the Thai corporate world is dominated by monopoly and oligopolistic markets. With the dominance of a few large firms listed on SET, the momentum of scaling up is low as these firms has been a long-standing massive empire that will be almost impossible to compete with. Thus, very few capitals will be raised from borrowing loans, which causes SET to rise even when interest rates rise.

In terms of economic structure, the Thai economy, unlike other Asian emerging markets, is comprised of small-to-medium enterprises (SMEs) rather than start-ups. The real difference between SMEs and

Figure 60 Post-covid Impulse response of SET to Change in Baht Exchange rates (Levels)

start-ups is that SMEs plans to remain small while start-ups have a long-term incentive to scale up. So, when an economy has a lot of start-ups, a lot of capital are required to be raise in which increases private investments. Consequently, since a large volume of loans are needed, interest rates will become more theoretically influential like the other stock markets.

In the age of globalization, trade balances and foreign investments plays a significant role in an economy, which are indicated by exchange rates. As presented in figure 1.5 and 1.6, both figures shows that the baht exchange rate has a negative influence on the Thai stock exchange. If these results were applied to a western developed economy, it would be counterintuitive. However, for an emerging Asian economy, this correlation is surprisingly normal as confirmed by figure 1.7. As an emerging economy the currency used to internationally trade is the US currency. This means that when the US currency weakens

Key Words:

Minimum Wage: The price floor for the labor market to protect employees' benefits.

Optimal Level: The level where the economy resources are fully employed without inflationary pressures.

Opportunity Cost : Next best alternative option that has been sacrificed after a decision has been made.

Small-to-medium Enterprise (SME): Small scale enterprises with up to 50 employees and own assets up to 50 million THB.

or the Thai baht strengthens, Thai exports will struggle. Hence, less cash inflows for Thai domestic firms, which results with a fall in share prices.

When comparing the difference between figure 1.6 and 1.7 closely, the post-pandemic model (figure 1.6) shows are larger magnitude of negative response of the stock market to the positive change in exchange rates. The effects on large magnitude of SET shocks are likely to

be due to the depreciation of the US dollar's value as a consequence of high inflation in the US economy (Soft Landing, Hard Choices). While the FED is trying to ease this inflation with higher interest rate hikes and the US being our key exporting partner, Thai exports will suffer in the meantime.

Conclusion: Despite the stock market movement still being a mystery of unpredictable moves, its response to shocks of interest rates and exchange rates are relatively linked to the global and domestic economic events and circumstances. For the correlation with interest rates, the economic structure,

market competition and investment behaviors of the Thais has some potential influences on the model's outcome. While for the correlation with the Baht exchange rate are potentially influenced by the global economic situation.

Figure 61 Post-covid Impulse response of SET to Change in Interest rates (First Difference)

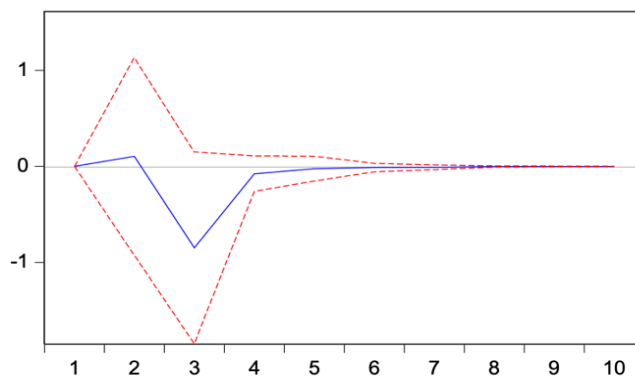
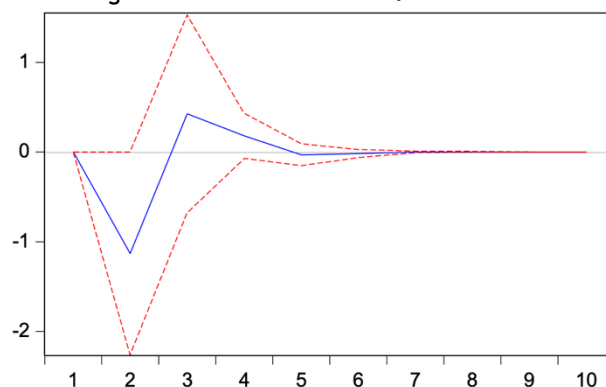

Figure 1.7 Pre-covid Impulse response of SET to Change in Interest rates (First Difference)

Bibliography

- Analyst, IG. “What Is the Relationship between Exchange Rates and Stock Prices?” IG, 1 Nov. 2018, www.ig.com/en/trading-strategies/what-is-the-relationship-between-exchange-rates-and-stock-prices-181031.
- Beata Caranci, et al. “Global Quarterly Economic Forecast.” TD Economics - Canada, TD Economics, 15 June 2023, economics.td.com/gbl-quarterly-economic-forecast.
- Bloomua. “Stock Exchange Working Place .” Depositphotos, Depositphotos, depositphotos.com/7303599/stock-photo-stock-exchange-working-place.html.
- Hatzius, Jan, et al. “2023 Outlooks.” Goldman Sachs, Goldman Sachs, www.goldmansachs.com/intelligence/pages/2023-outlooks/#:~:text=Macro%20Outlook%202023%3A%20This%20Cycle%20Is%20Different&text=Goldman%20Sachs%20Research%20analysts%20expect,a%20bumpy%20reopening%20in%20China.
- “Investing in 2023: A Year to Be Patient and Selective.” Morgan Stanley, 5 Jan. 2023, www.morganstanley.com/ideas/investment-outlook-2023-year-patient-selective.
- Mid-Year Market Outlook 2023, JP Morgan, 11 July 2023, www.jpmorgan.com/insights/research/market-outlook#:~:text=Global%20GDP%20growth%20in%202023,forecast%20at%202.9%25%20in%202023. Accessed 21 July 2023.
- “Slowing Growth in the Global Economy.” Morgan Stanley, 13 June 2023, www.morganstanley.com/ideas/economic-outlook-mid-year-2023-global-gdp-slowng.
- “Soft Landing, Hard Choices.” Morgan Stanley, 13 June 2023, www.morganstanley.com/ideas/investment-outlook-mid-year-2023-global-risk.
- Tursoy, Turgut. “The Interaction between Stock Prices and Interest Rates in Turkey: Empirical Evidence from Ardl Bounds Test Cointegration - Financial Innovation.” SpringerOpen, Springer Berlin Heidelberg, 8 Feb. 2019, jfin-swufe.springeropen.com/articles/10.1186/s40854-019-0124-6.
- Wong, Hock Tsen. “The Impact of Real Exchange Rates on Real Stock Prices.” Journal of Economics, Finance and Administrative Science, 13 Dec. 2022, www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/JEFAS-03-2021-

0011/full/html#:~:text=An%20increase%20in%20the%20positive,decrease%20in%20real%20stock%20prices.

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

พิสิทธิ์ พัวพันธ์: pisitp@mof.go.th

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค

พงศ์นคร โภชากรณ์: p_pochakorn@hotmail.com

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการ

เศรษฐกิจการคลัง

ยุทธภูมิ จารุเสรี: iam5111@msn.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ณัฐพล ศรีพจนารถ: kuhnju@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ

ปาริฉัตร คลั่งทอง : kparipari@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจและงานวิจัย

นรพัชร อัสวาลลภ: norabajra@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจภูมิภาค

สิริกัลยา เรืองอำนาจ: sirigunlaya@yahoo.com

ผู้รับผิดชอบรายการภาคเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

ณัฏฐธิดา จันภักดี: fongnutdee@hotmail.com

ฐิตินันท์ เลิศกาญจนพร : thitinan.fpo@gmail.com

ปิยพัชร ปรีะจินดา : piyapatp214@gmail.com

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ภัทรพร คุ่มสะอาด: phattraporn088@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

ชานน ลิ้มปรีะสิทธิพร : chanonlim.non@gmail.com

วาสนา บุญพุ่ม : wassana.bph@gmail.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

กันตา สุขสาตร: holykanta@gmail.com

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

ภาคการเงิน

กันตา สุขสาตร: holykanta@gmail.com

อัตราการแลกเปลี่ยน

กันตา สุขสาตร: holykanta@gmail.com

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

ศิวัจน์ จิรภัทยาพัฒน์: siwat.ji@gmail.com

ภาคแรงงาน

นายสมิทธิ์ ชูติมา : smith208555@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

พิมพาภรณ์ สุทธหลวง: pimpapon2_403@hotmail.com

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

ศิวัจน์ จิรภัทยาพัฒน์: siwat.ji@gmail.com

เมธาวี ชื่นบาล: metarweecheunban@gmail.com

ลภัส แจ่มแจ้ง : LAPUSJ@fpo.go.th

ด้านเสถียรภาพ

ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข: saksit.ssuk@gmail.com

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

วาสนา บุญพุ่ม : wassana.bph@gmail.com

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

ชัยวัฒน์ หาญพิทักษ์พงศ์: han.chaiwat@gmail.com

กวิน เอี่ยมตระกูล: kawin.iamtrakul@gmail.com

สันหนัฐ เศรษฐศักดิ์ดาศิริ : J.Sanhanat@gmail.com

เสาวรส อนุพงษ์กุลกิจ nat-kapong@hotmail.com

ประกอบ สุริเยนทรากกร: prakob.suriyentrakorn@gmail.com

อิทธิพัฒน์ ประภาประเสริฐ: ittipatp@fpo.go.th

กานต์ แจ่มชัดใจ: kant52664@gmail.com

บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์: boondharigac@fpo.go.th

ปักษิ สุจิตร์ตันนัท : papat19109@gmail.com

ออกแบบหน้าปกและจัดรูปเล่ม

กุสุมา จารุมณี: kusumaj@fpo.go.th

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท
เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 02 273 9020 โทรสาร 02 298 5602
WWW.FPO.GO.TH